

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378-7079

C 185

36e jaargang

7 juli 1993

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	<i>I Mededelingen</i>	
	Europees Parlement	
	<i>Schriftelijke vragen met antwoord:</i>	
93/C 185/01	nr. 2916/91 van Sir James Scott-Hopkins aan de Commissie Betreft: Voedselhulp aan de Sowjetunie en interventievoorraden	1
93/C 185/02	nr. 4/92 van de heer Enrique Sapena Granell aan de Commissie Betreft: Octrooien op langs biotechnologische weg verkregen biologisch materiaal	2
93/C 185/03	nr. 42/92 van de heer Llewellyn Smith aan de Commissie Betreft: „Quantum-well”-technologie	3
93/C 185/04	nr. 113/92 van de heer Siegbert Alber aan de Commissie Betreft: Onderwaterjacht (harpoeneren en dergelijke)	3
93/C 185/05	nr. 1424/92 van de heer Willi Görlach aan de Commissie Betreft: Jacht onder water, harpoeneren en spearfishing	4
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 113/92 en nr. 1424/92	4
93/C 185/06	nr. 223/92 van de heer James Ford aan de Commissie Betreft: Gevolgen van spreidlicht voor het milieu	4
93/C 185/07	nr. 401/92 van de heer Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Directe maatregelen voor de bescherming van de baaien van Eleusis, Thessaloniki en Ayi Theodori	4
93/C 185/08	nr. 540/92 van mevrouw Martine Lehideux aan de Commissie Betreft: Hulp aan de bevolking van Irak	5

Prijs: 18,00 ecu

(Vervolg z.o.z.)

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
93/C 185/09	nr. 1190/92 van de heer Kenneth Stewart aan de Commissie Betreft: Gevaar van fluorwaterstofzuur afkomstig van afgedankte auto's	5
93/C 185/10	nr. 1311/92 van de heer Panayotis Roumeliotis aan de Commissie Betreft: Vluchtelingenstroom door de ontwikkelingen op de Balkan	6
93/C 185/11	nr. 1529/92 van de heer Panayotis Roumeliotis aan de Commissie Betreft: Problemen van hotelbedrijven op het eiland Rhodos	6
93/C 185/12	nr. 1872/92 van de heer Madron Seligman aan de Commissie Betreft: Het illegaal afschieten van massa's tortelduiven	7
93/C 185/13	nr. 2056/92 van de heer Edward Kellett-Bowman aan de Commissie Betreft: Jacht op tortelduiven tijdens hun trek naar Centraal- en Noord-Europa	7
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 1872/92 en nr. 2056/92	7
93/C 185/14	nr. 2078/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: De grote hagelschade op Chalkidiki	8
93/C 185/15	nr. 2239/92 van mevrouw Dorothee Piermont aan de Commissie Betreft: Het Torricelli-amendement tot verscherping van het VS-embargo tegen Cuba	8
93/C 185/16	nr. 2308/92 van de heer Diego de los Santos López aan de Commissie Betreft: Waterzuiveringsinstallatie van Alhaurin de la Torre (Malaga)	9
93/C 185/17	nr. 2375/92 van de heer Gijs de Vries aan de Commissie Betreft: Handelsbeleid van de Gemeenschap en bilaterale overeenkomsten VS-Japan	9
93/C 185/18	nr. 2399/92 van de heer José Valverde López aan de Commissie Betreft: Lozing door schepen van vervuilende stoffen in de Baai van Malaga	10
93/C 185/19	nr. 2511/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: De gevaren van gechloreerd water	11
93/C 185/20	nr. 2551/92 van de heer Víctor Manuel Arbeloa Muru aan de Commissie Betreft: Viering van het Jacobijnse Jaar	12
93/C 185/21	nr. 2576/92 van de heer Jean-Pierre Raffin aan de Commissie Betreft: De heer Bangemann en de relatie tussen verschillende vogelsoorten	12
93/C 185/22	nr. 2646/92 van de heer Yves Verwaerde aan de Commissie Betreft: Financiering van de door de Commissie verworven gebouwen	13
93/C 185/23	nr. 2656/92 van de heer Jaak Vandemeulebroucke aan de Commissie Betreft: Organisatie van bijeenkomsten van de werknemersorganisaties in de Gemeenschap — besteding kredieten B 3-4002	13
93/C 185/24	nr. 2779/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Bescherming van de voor het toerisme belangrijke gebieden op de eilanden	14
93/C 185/25	nr. 2781/92 van de heer Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Herstel van de bosbrandschade op Rhodos	14

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
93/C 185/26	nr. 2789/92 van de heer Freddy Blak aan de Commissie Betreft: Overheidssteun aan werven in de voormalige DDR	15
93/C 185/27	nr. 2791/92 van de heer Freddy Blak aan de Commissie Betreft: Overheidssubsidie aan werven in de voormalige DDR	16
93/C 185/28	nr. 2826/92 van de heer Hugh McMahon aan de Commissie Betreft: EG-richtlijn betreffende de erkenning van hoger-onderwijsdiploma's	16
93/C 185/29	nr. 2828/92 van de heer Elmar Brok aan de Commissie Betreft: EG-richtlijn inzake meetinstallaties voor andere vloeistoffen dan water	17
93/C 185/30	nr. 2850/92 van de heer Alex Smith aan de Commissie Betreft: Stillegging van kerninstallaties	17
93/C 185/31	nr. 2888/92 van de heer James Ford aan de Commissie Betreft: Schadeloosstelling voor geweldslachtoffers	18
93/C 185/32	nr. 2910/92 van de heer Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Vliegtuigongelukken en de Seveso-richtlijn	18
93/C 185/33	nr. 2948/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Investerings van Griekse kaasfabrieken	19
93/C 185/34	nr. 2960/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Landbouw in bergachtige en insulaire regio's	19
93/C 185/35	nr. 2961/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Uitbreiding van de organische landbouw	20
93/C 185/36	nr. 2969/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: De afzet op de markt van Griekse interventiearwe	21
93/C 185/37	nr. 2982/92 van de heer José Valverde López aan de Commissie Betreft: Wederzijdse erkenning van de architectendiploma's in Spanje	21
93/C 185/38	nr. 2999/92 van de heer Lode Van Outrive aan de Commissie Betreft: Resultaten en opvolging van het seminarie over de detectie van valse documenten voor ambtenaren van de twaalf EG-Lid-Statens, belast met het toezicht op de buitengrenzen	22
93/C 185/39	nr. 3000/92 van de heer Lode Van Outrive aan de Commissie Betreft: De operationalisering van het begrip „buitengrenzen” op het seminarie over de detectie van valse documenten voor ambtenaren van de twaalf EG-Lid-Statens, belast met het toezicht op de buitengrenzen	22
93/C 185/40	nr. 3001/92 van de heer Lode Van Outrive aan de Commissie Betreft: Verantwoording van de financiële medewerking van de Commissie aan de organisatie van een seminarie over de detectie van valse documenten voor ambtenaren van de twaalf EG-Lid-Statens, belast met het toezicht op de buitengrenzen	22
93/C 185/41	nr. 3002/92 van de heer Lode Van Outrive aan de Commissie Betreft: Medewerking van de Commissie aan de organisatie van een seminarie over de detectie van valse documenten voor ambtenaren van de twaalf EG-Lid-Statens, belast met het toezicht op de buitengrenzen	22

(Vervolg z.o.z.)

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
93/C 185/42	nr. 3003/92 van de heer Lode Van Outrive aan de Commissie Betreft: Informatie over het seminarie over de detectie van valse documenten voor ambtenaren van de twaalf EG-Lid-Staten, belast met het toezicht op de buitengrenzen	23
93/C 185/43	nr. 3004/92 van de heer Lode Van Outrive aan de Commissie Betreft: Het seminarie over de detectie van valse documenten voor ambtenaren van de twaalf Lid-Staten, belast met het toezicht op de buitengrenzen	23
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 2999/92 tot en met nr. 3004/92	23
93/C 185/44	nr. 3020/92 van de heer José Lafuente López aan de Commissie Betreft: Wettelijke maatregelen tegen opzettelijke verspreiding van het Aids-virus	24
93/C 185/45	nr. 3031/92 van de heer Yves Verwaerde aan de Commissie Betreft: Vrije vestiging van advocaten in de Gemeenschap	24
93/C 185/46	nr. 3032/92 van de heer Yves Verwaerde aan de Commissie Betreft: Algemeen stelsel voor de erkenning van diploma's voor hoger onderwijs — Frans diploma van „docteur en droit”	24
93/C 185/47	nr. 3038/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Vaststelling van grenswaarden voor restbestanddelen aan koolwaterstoffen	25
93/C 185/48	nr. 3042/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Het milieuschandaal van Attika	25
93/C 185/49	nr. 3047/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Het inkomen van de Griekse boeren	25
93/C 185/50	nr. 3050/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: De verdwijning van een primitieve vissoort bij Lamia	26
93/C 185/51	nr. 3052/92 van de heer Herman Verbeek aan de Commissie Betreft: EG-steun voor verkorreling vleesoverschotten	26
93/C 185/52	nr. 3054/92 van de heer Yves Verwaerde aan de Commissie Betreft: Nationale financiële steunmaatregelen in de visserij en aquicultuursector	27
93/C 185/53	nr. 3059/92 van de heer David Morris aan de Commissie Betreft: Stappen in aansluiting op de verklaring van de Commissie voor de Paritaire Vergadering ACS-EEG in Amsterdam in 1991 betreffende illegale visvangst in wateren van ACS-landen ...	27
93/C 185/54	nr. 3094/92 van de heer Henry McCubbin aan de Commissie Betreft: Administratieve controles, anders dan aan de grenzen, na 1992	28
93/C 185/55	nr. 3109/92 van de heer Georgiōs Romeos aan de Commissie Betreft: Fraude met landbouwsubsidies en negatieve gevolgen voor de producenten	29
93/C 185/56	nr. 3135/92 van de heer Florus Wijsenbeek aan de Commissie Betreft: Natuurbeheer van de gemeente Amsterdam	29
93/C 185/57	nr. 3137/92 van de heer Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Meer spoed met de aanleg van het ziekenhuis van Elefsina	29
93/C 185/58	nr. 3142/92 van de heer Antoni Gutiérrez Díaz aan de Commissie Betreft: Nationaal park van Aigües Tortes (Catalonië, Spanje)	30

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
93/C 185/59	nr. 3146/92 van de heer Max Simeoni aan de Commissie Betreft: Project voor een Atlantisch Centrum voor hernieuwbare energie in Bretagne	31
93/C 185/60	nr. 3159/92 van de heer Pierre Bernard-Reymond aan de Commissie Betreft: Situatie van het departement Vaucluse als gevolg van de hoge waterstand van de Ouvèze	31
93/C 185/61	nr. 3168/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Gezondheidsvoorschriften voor melk	32
93/C 185/62	nr. 3171/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Het bos van het Pantokrator-klooster op Athos	32
93/C 185/63	nr. 3177/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Het landbouwersinkomen in Achaia	33
93/C 185/64	nr. 3179/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: De verplaatsing en modernisering van het slachthuis van Patras	33
93/C 185/65	nr. 3182/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Vervuiling van de rivier de Alfios bij Pyrgos (Elis)	34
93/C 185/66	nr. 3184/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Het beheer van de gelden van de ROP's	34
93/C 185/67	nr. 3191/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Regeling van de schulden in de Griekse vee­teeltsector	35
93/C 185/68	nr. 3197/92 van de heer Peter Crampton aan de Commissie Betreft: Toezicht op de Europese Structuurfondsen (EFRO)	35
93/C 185/69	nr. 3224/92 van de heer Isidoro Sánchez García aan de Commissie Betreft: Humanitaire hulp aan het volk van Cuba	35
93/C 185/70	nr. 3231/92 van mevrouw Ursula Braun-Moser aan de Commissie Betreft: Belemmering van reisgidsen en inbreuk op arrest Hof van Justitie	36
93/C 185/71	nr. 3237/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Inkrimping van de communautaire olie­zaad­pro­duk­tie	36
93/C 185/72	nr. 3238/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Invoering maatregelen ten behoeve van de Griekse krenten en rozijnen	37
93/C 185/73	nr. 3239/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Nieuwe wet op de Griekse landbouwcoöperaties	37
93/C 185/74	nr. 3242/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Bouw van een polyvalent revalidatie­cen­trum in de buurt van het Pendelis-klooster . . .	38
93/C 185/75	nr. 3263/92 van de heer Jaak Vandemeulebroucke aan de Commissie Betreft: Structuurpolitiek ten aanzien van België	38
93/C 185/76	nr. 3276/92 van de heer James Elles aan de Commissie Betreft: Beschermingszones voor wilde vogels	38

(Vervolg z.o.z.)

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
93/C 185/77	nr. 3277/92 van mevrouw Anita Pollack aan de Commissie Betreft: Erkenning van kwalificaties — wijkverpleegsters.....	39
93/C 185/78	nr. 3282/92 van de heer Peter Crampton aan de Commissie Betreft: Ziekte van Aujeszky	39
93/C 185/79	nr. 3283/92 van mevrouw Maria Santos aan de Commissie Betreft: Kwaliteit van het drinkwater voor de bevolking in Portugal	40
93/C 185/80	nr. 3289/92 van de heer José Torres Couto aan de Commissie Betreft: Verschaffing van voedingsmiddelen aan behoeftige personen in de Gemeenschap	40
93/C 185/81	nr. 3293/92 van de heer Carlos Robles Piquer aan de Commissie Betreft: China kiest voor Amerikaanse chips	41
93/C 185/82	nr. 3330/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Tenuitvoerlegging door Griekenland van de verordening tot instelling van een communautaire steunregeling voor vervroegde uittreding in de landbouwsector	42
93/C 185/83	nr. 3362/92 van de heer Christopher Jackson aan de Commissie Betreft: Huisvesting van dieren	42
93/C 185/84	nr. 3377/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Bescherming van tafelolijven	42
93/C 185/85	nr. 3380/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Griekenland en de begeleidende maatregelen in het pakket tot herziening van het GLB	43
93/C 185/86	nr. 3387/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Steunregeling voor producenten van akkerbouwgewassen	43
93/C 185/87	nr. 3392/92 van de heer Lode Van Outrive aan de Commissie Betreft: Gebruik van recyclagepapier door de diensten van de Commissie	44
93/C 185/88	nr. 3402/92 van de heer Jean-Pierre Raffarin aan de Commissie Betreft: Bescherming van de hagen en houtwallen op het platteland	44
93/C 185/89	nr. 3410/92 van de heer Alex Smith aan de Commissie Betreft: Bijeenkomsten met de Japanse Regering over onderwerpen betreffende energie en milieu	45
93/C 185/90	nr. 3412/92 van de heer Alex Smith aan de Commissie Betreft: Luchtvervoer van plutonium	46
93/C 185/91	nr. 3414/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Contaminatie van het mariene milieu door een plutoniumlek van een gezonken onderzeeboot	46
93/C 185/92	nr. 3420/92 van de heer Andrea Raggio aan de Commissie Betreft: Toepassing in Sardinië van de richtlijnen over de produkten en het in de handel brengen van vers vlees	47
93/C 185/93	nr. 3438/92 van de heer Peter Crampton aan de Commissie Betreft: Kosten voor kwekers als gevolg van fytosanitaire wetgeving	47
93/C 185/94	nr. 3450/92 van de heer John McCartin aan de Commissie Betreft: Definitie van „officiële dierenarts”	47

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
93/C 185/95	nr. 3458/92 van de heer Víctor Manuel Arbeloa Muru aan de Raad Betreft: Coördinatie tussen Europese organisaties	48
93/C 185/96	nr. 3462/92 van de heer Marc Reymann aan de Commissie Betreft: Erkenning door Frankrijk van Europese tandheelkundige diploma's	48
93/C 185/97	nr. 3469/92 van de heer Yves Verwaerde aan de Commissie Betreft: Consolidering van de in andere Lid-Staten dan de Lid-Staat van oorsprong gerealiseerde bedrijfsresultaten	49
93/C 185/98	nr. 3470/92 van de heer Yves Verwaerde aan de Commissie Betreft: Vrijheid van vestiging voor advocaten in de Gemeenschap	49
93/C 185/99	nr. 3473/92 van de heer Bartho Pronk aan de Commissie Betreft: Toegang tot telefonische informatie- en alarmdiensten	49
93/C 185/100	nr. 3491/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Toepassing van de nieuwe belasting op onroerende bezittingen van coöperaties in Griekenland	50
93/C 185/101	nr. 3498/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Barakken van vluchtelingen in Patras	51
93/C 185/102	nr. 18/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Het milieu in Pyrgos (Korinthe)	51
93/C 185/103	nr. 20/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Oneerlijke concurrentie voor de Griekse banketbakers	51
93/C 185/104	nr. 41/93 van de heer Paulos Sarlis aan de Commissie Betreft: Verliezen voor Griekse exporteurs	52
93/C 185/105	nr. 109/93 van de leden Eisso Woltjer en Mathilde van den Brink aan de Commissie Betreft: Grondstoffen voor amfetamine afkomstig uit Letland	52
93/C 185/106	nr. 110/93 van Lord O'Hagan aan de Commissie Betreft: Patroonheilige van de Europese Gemeenschap	53
93/C 185/107	nr. 119/93 van de heer Carlos Róbles Piquer aan de Commissie Betreft: Milieuonderwijsprogramma (Unesco-Pnuma)	53
93/C 185/108	nr. 153/93 van de heer Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Gevaren voor de volksgezondheid in Griekenland	54
93/C 185/109	nr. 154/93 van de heer Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Bescherming van de Skyros-pony	54
93/C 185/110	nr. 165/93 van de heer José Valverde López aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen Betreft: Overeenkomst inzake de oprichting van Europol	55
93/C 185/111	nr. 177/93 van de heer Virginio Bettini aan de Commissie Betreft: Financiering door de Italiaanse Staat van de bouw van een productie-eenheid van Fiat in Melfi (Italië)	55

(Vervolg z.o.z.)

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
93/C 185/112	nr. 225/93 van mevrouw Winifred Ewing aan de Commissie Betreft: Dumping van fietsen door Taiwan en China	56
93/C 185/113	nr. 226/93 van mevrouw Winifred Ewing aan de Commissie Betreft: De Overeenkomst van Bonn over de vervuiling van de Noordzee	56
93/C 185/114	nr. 306/93 van de heer Virginio Bettini aan de Commissie Betreft: Schending van de grenzen van natuurparken in Europa	57
93/C 185/115	nr. 384/93 van mevrouw Ursula Schleicher aan de Commissie Betreft: Beschikking van de Commissie inzake de vragenlijsten voor de richtlijnen voor de sector water	57
93/C 185/116	nr. 386/93 van de heer Paul Staes aan de Commissie Betreft: Natuurreservaat het Zwin en vogelbeschermingsrichtlijn van 1979	58
93/C 185/117	nr. 387/93 van de heer Paul Staes aan de Commissie Betreft: Beleidsvacuüm in België inzake de toepassing van de milieurichtlijnen	58
93/C 185/118	nr. 479/93 van de heer Bryan Cassidy aan de Commissie Betreft: Rangen bij de Commissie naar nationaliteit	58
93/C 185/119	nr. 507/93 van mevrouw Brigitte Ernst de la Graete aan de Commissie Betreft: Demonstratieprojecten en technische bijstand op het gebied van de milieubescherming	59
93/C 185/120	nr. 520/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de ministers van Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen Betreft: Schending van het internationale recht door de Torricelli-wet	59
93/C 185/121	nr. 608/93 van mevrouw Christine Crawley aan de Raad Betreft: Kinderen van gescheiden of gescheiden levende ouders	59
93/C 185/122	nr. 681/93 van de heer Yves Verwaerde aan de Raad Betreft: BTW op kunstvoorwerpen, antiek en collectiestukken	60
93/C 185/123	nr. 694/93 van de leden Christopher Jackson, Amédée Turner, Lord Bethell, Dieter Rogalla en Lode Van Outrive aan de Raad Betreft: Annuleren van uitnodigingen aan Europol door EP-leden	60
93/C 185/124	nr. 921/93 van de heer Paul Staes aan de Raad Betreft: Constructie van het nieuwe gebouw van de Raad in Brussel	61
93/C 185/125	nr. 979/93 van de heer Ernest Glinne aan de Raad Betreft: Onverantwoorde deregulering van het internationale financiële bestel	61

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAGEN MET ANTWOORD

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2916/91

van Sir James Scott-Hopkins (ED)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(9 december 1991)

(93/C 185/01)

Betreft: Voedselhulp aan de Sowjetunie en interventievoorraden

Welke gevolgen verwacht de Commissie dat de voedselhulp aan de Sowjetunie de komende twaalf maanden zal hebben voor de interventievoorraden aan granen, rundvlees, varkensvlees, schapevlees en zuivelprodukten?

Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie

(18 maart 1993)

De voedselhulp aan de voormalige Sowjetunie omvat vier maatregelen: twee voedselhulpprogramma's van onderscheidenlijk 250 en 200 miljoen ecu, een kredietgarantie van 500 miljoen ecu voor Rusland en een lening ten bedrage van 1 250 miljoen ecu aan de uit de ontbinding van de Sowjetunie ontstane republieken.

In het kader van het programma ten bedrage van 250 miljoen ecu dat na de Europese Raad van Rome in december 1990 bij Verordening (EEG) nr. 598/91 is goedgekeurd, heeft de Commissie besloten de volgende produkten via niet-gouvernementele organisaties op meerdere bestemmingen in de voormalige Sowjetunie te leveren:

- 50 850 ton melkpoeder,
- 14 157 ton rundvleesconserven,
- 5 200 ton varkensvleesconserven,
- 9 500 ton zuigelingenvoeding,
- 2 500 ton deegwaren,
- 8 000 ton bevroren rundvlees,
- 3 000 ton tomatenconcentraat.

De 8 000 ton bevroren rundvlees komt uit interventievoorraden. 13 157 van de 14 157 ton rundvleesconserven is met interventievlees vervaardigd.

Op grond van het voedselhulpprogramma ten bedrage van 200 miljoen ecu, dat na de Europese Raad van Maastricht in december 1991 bij Verordening (EEG) nr. 330/92 is aangenomen ten behoeve van Moskou, Sint-Petersburg, Saratov en Nizhny Novgorod, heeft de Gemeenschap besloten de volgende produkten door de interventiebureaus van de Lid-Staten te laten leveren:

- 55 200 ton bevroren rundvlees,
- 34 000 ton melkpoeder,
- 37 500 ton boter,
- 7 000 ton witte suiker,
- 4 500 ton zuigelingenvoeding,
- 17 000 ton plantaardige olie.

De gehele hoeveelheid bevroren rundvlees, melkpoeder en boter komt uit interventievoorraden.

Wat de bij Verordening (EEG) nr. 499/91 van de Raad verleende kredietgarantie aan Rusland ten bedrage van 500

miljoen ecu betreft, hadden de transacties betrekking op de volgende producten en hoeveelheden:

Graan:	
Gerst	735 000 ton
Tarwe	745 000 ton
Durumtarwe	50 000 ton
Rundvlees	75 000 ton
Plantaardige olie:	
Olijfolie	4 000 ton
Zonnebloemolie	106 300 ton
Raapolie	40 000 ton
Rijst	15 000 ton
Soja:	
Soja-eiwit	5 500 ton
Sojaconcentraat	5 000 ton
Worstdarm	9 miljoen ton

De Russische autoriteiten mochten de produkten daarbij aankopen op de markt van de Gemeenschap en (tot 25 %) op de markten van de landen van Centraal- en Oost-Europa en van de Baltische Republieken. Bij de in de Gemeenschap aangekochte produkten was alleen rundvlees (75 000 ton) afkomstig uit interventievoorraden. Daarnaast werd voor ongeveer 65 miljoen ecu graan, melkpoeder en zonnebloemolie in Polen, het voormalige Tsjechoslowakije, Hongarije en Roemenië aangekocht.

De oorsprong en juiste hoeveelheden van de produkten die geleverd zullen worden in het raam van de lening van 1 250 miljoen ecu die aan de uit de voormalige Sowjetunie ontstane republieken is toegestaan bij Besluit 91/658/EEG van de Raad, zijn nog niet bekend. Met deze lening kunnen deze republieken landbouwprodukten, levensmiddelen en medische artikelen uit de Gemeenschap en de landen van Centraal- en Oost-Europa en uit de Baltische landen aankopen. De uit de voormalige Sowjetunie ontstane republieken mogen deze goederen zowel in de Gemeenschap als in de bovengenoemde landen aanschaffen. In totaal kan niet meer dan 50 % van de lening worden aangewend voor de financiering van invoer uit landen buiten de Gemeenschap, onder voorbehoud van de uitvoercapaciteit van de landen van Centraal- en Oost-Europa en de Baltische landen.

Ook al kan de Commissie nog geen uitsluitsel geven over de hoeveelheden die in het kader van laatstgenoemde maatregel uit interventievoorraden afkomstig zouden zijn, de uitvoer naar de nieuwe republieken van belangrijke hoeveelheden landbouwprodukten die voor interventie in de Gemeenschap in aanmerking kunnen komen, zal uiteraard een gunstige invloed hebben op het peil van de betrokken voorraden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 4/92

van de heer Enrique Sapena Granell (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 februari 1992)

(93/C 185/02)

Betreft: Octrooien op langs biotechnologische weg verkregen biologisch materiaal

Er worden de laatste tijd regelmatig octrooien toegekend voor de produktie van levende wezens onder gebruikmaking van genetische manipulatietechnieken; zo is zeer onlangs voor het eerst octrooi verleend voor een met deze technieken gekweekt zoogdier, namelijk een muis. Bovendien is naar verluidt ook reeds menselijk genenmateriaal gepatenteerd.

Wat is het standpunt van de Commissie ten aanzien van deze biotechnologische methoden voor de produktie van biologisch materiaal — ook van menselijke oorsprong — die kennelijk zonder enig bezwaar kunnen worden geoctrooierd?

Kan de Commissie voorts mededelen of zij reeds enig onderzoek heeft ingesteld naar de voornaamste gevolgen (op maatschappelijk, economisch, ethisch, politiek en ander gebied) die de octrooieerbaarheid van deze technieken met zich meebrengt?

Is de Commissie, ook al schijnen hiervoor in de Verenigde Staten geen beperkingen te gelden, niet van mening dat de Gemeenschap op zijn minst in sommige gevallen, zoals bij menselijk genenmateriaal, de wettelijke mogelijkheden om dergelijke technieken te patenteren zou moeten beperken?

Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi
namens de Commissie

(2 april 1993)

Tijdens een eerste studie, op 29 oktober 1992, door het Europese Parlement van het voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende de wettelijke bescherming van biotechnologische uitvindingen⁽¹⁾ werd diepgaand gediscussieerd over de door het geachte Parlementslid aangehaalde vragen.

Ter gelegenheid hiervan heeft het Parlement gestemd over een reeks wijzigingen betreffende de ethische dimensie van biotechnologische uitvindingen. De Commissie heeft slechts een aantal van deze wijzigingen goedgekeurd.

Naar aanleiding van dit eerste advies van het Europese Parlement heeft de Commissie op 16 december 1992 een gewijzigd voorstel uitgewerkt betreffende ethische beperkingen bij het verlenen van octrooien voor bepaalde biotechnologische uitvindingen.

In deze nieuwe tekst wordt immers gesteld dat het menselijk lichaam of delen van het menselijk lichaam als zodanig niet octrooieerbaar zijn (artikel 2, lid 3, onder a)), alsook de werkwijzen tot modificatie van de genetische identiteit van dieren, die bij hen lijden of lichamelijke schade veroorzaken die geen nut heeft voor mens of dier (artikel 2, lid 3, onder c)).

Het niet in aanmerking komen voor octrooiëring van een deel van het menselijk lichaam als zodanig heeft dus tot gevolg dat een menselijk gen waarvan de functie niet bekend is, niet voor octrooiëring vatbaar is, hetgeen trouwens overeenstemt met de strikte toepassing van het octrooirecht, aangezien een eenvoudige sequentie-analyse alleen als een ontdekking moet worden beschouwd.

Een als dusdanig gebruikt menselijk gen, voor het verkrijgen van een voor de mens nuttig produkt, bij voorbeeld een farmaceutisch produkt, kan daarentegen wel octrooieerbaar zijn voor zover het octrooi tegelijkertijd betrekking heeft op het produktieprocédé van een geneesmiddel.

Als voorbeeld kan een Europees octrooi betreffende de productie van alfa-interferon van menselijke oorsprong in een micro-organisme dat als gastheer fungeert, worden vermeld.

Ten einde de belangrijkste gevolgen die biotechnologie met zich brengt, vast te stellen wijst de Commissie er op dat zij aan een groep van adviseurs op het vlak van ethische aspecten van biotechnologie de taak heeft toevertrouwd haar een beoordeling te formuleren over de ethische aspecten van de communautaire werkzaamheden op het vlak van biotechnologie en over de mogelijke invloed daarvan op de Gemeenschap en het individu.

(¹) PB nr. C 10 van 13. 1. 1989.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 42/92

van de heer Llewellyn Smith (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(4 februari 1992)

(93/C 185/03)

Betreft: „Quantum-well“-technologie

Welk onderzoekwerk op het gebied van de „quantum-well“-technologie is tot nu toe verricht

1. door het Gemeenschappelijk Centrum voor onderzoek;
2. door universiteiten of andere onderzoekinstellingen in het kader van de Brite- of Esprit-programma's?

Antwoord van de heer Ruberti
namens de Commissie

(29 maart 1993)

Onderzoekwerk over „quantum well“-technologie wordt in het kader van Esprit (fundamenteel onderzoek) uitgevoerd, voornamelijk binnen projecten in verband met „nanoelektronica“, dat wil zeggen het onderzoeken van quantum-effecten in samengestelde halfgeleiders en de onderdelen waar ze in voorkomen.

Als gevolg van de in 1991 gedane oproep om voorstellen in te dienen zijn er in het kader van Esprit (fundamenteel onderzoek) zes projecten op dit gebied uitgekozen waarvoor thans steun wordt verleend. Het gaat om 53 deelnemers van universiteiten, onderzoekinstellingen en de industrie.

Deze projecten houden zich bezig met onderzoek dat van belang is voor de toekomstige ontwikkeling van de zogenoemde derde en vierde generaties van „quantum well“-componenten waarmee nieuwe elektrische en optische eigenschappen, veroorzaakt door de quantische opsluiting, kunnen worden geëxploiteerd.

Naast de genoemde projecten is er ook een expertisenetwerk op het gebied van mesoscopische systemen op gang gebracht. Dit omvat dertig deelnemers uit de hele Gemeenschap. De belangrijkste taak van dit netwerk is de totstandbrenging van verbindingen met de industrie en de coördinatie van onderzoek en opleiding.

De beschreven projecten bouwen voort op de resultaten van vijf acties voor fundamenteel onderzoek die tussen 1989 en 1991 werden gefinancierd. Zij bestuderen verschillende aspecten van de „quantum well“-technologie, zoals de depositie, het aanbrengen van patronen, de etsing, en de modelvorming en beproeving van componenten van geavanceerde onderdeeltjes kleiner dan 100 nanometer.

De „quantum well“-technologie valt niet onder het Brite-Euram-programma, evenmin is het Gemeenschappelijk Centrum voor onderzoek op dit gebied bezig.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 113/92

van de heer Siegbert Alber (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(7 februari 1992)

(93/C 185/04)

Betreft: Onderwaterjacht (harpoeneren en dergelijke)

In een aantal landen in en buiten Europa wordt nog steeds aan onderwaterjacht gedaan. Ook bekende instituten zoals de CMAS (Confédération mondiale des activités subaquatiques) organiseren internationale, continentale en wereldkampioenschappen onderwaterjacht. Door dergelijke activiteiten worden mariene biotopen vernietigd en wordt het bestand van veel grote, niet-migratoire vissen in aanzienlijke mate aangetast.

1. Is de Commissie op de hoogte van deze activiteiten?
2. Hoe beoordeelt de Commissie de gevolgen van dergelijke sportactiviteiten voor het mariene milieu en het bestand van bepaalde vissoorten?
3. In welke Lid-Staten van de Gemeenschap is thans reeds een wettelijk verbod op de onderwaterjacht van kracht?
4. Heeft de Commissie plannen voor communautaire regelingen, gezien het feit dat er blijkbaar sprake is van verschillende nationale regelingen?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1424/92
van de heer Willi Görlach (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(16 juni 1992)
(93/C 185/05)

Betreft: Jacht onder water, harpoeneren en spearfishing

In enkele Europese en niet-Europese landen wordt nog steeds de jacht onder water bedreven. Ook bekende instellingen als de CMAS (Confédération mondiale des activités subaquatiques) houden internationale, continentale en wereldtitelwedstrijden voor de jacht onder water. Door dergelijke activiteiten worden mariene biotopen vernietigd en veel lokaal traditioneel voorkomende grote vissen in getal zeer sterk teruggebracht.

1. Is de Commissie van deze activiteiten op de hoogte?
2. Hoe beoordeelt de Commissie de gevolgen van deze sportactiviteiten en -wedstrijden op het zeemilieu en het bestand van bepaalde vissoorten?
3. In welke Lid-Staten van de Gemeenschap is thans reeds de jacht onder water wettelijk verboden?
4. Welke concrete maatregelen heeft de Commissie ondernomen of denkt zij in de toekomst te nemen om een milieuvriendelijke regeling van het probleem te treffen?

Gecombineerd antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen nr. 113/92 en nr. 1424/92
(10 februari 1993)

Het beheer van de onderwaterjacht valt momenteel onder de bevoegdheid van de Lid-Staten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 223/92
van de heer James Ford (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(13 februari 1992)
(93/C 185/06)

Betreft: Gevolgen van spreidlicht voor het milieu

Heeft de Commissie reeds aandacht geschonken aan de gevolgen van het ondoordachte gebruik van spreidlicht voor

het milieu? De trend is lichtbronnen te gebruiken die almaar groter, hoger en helderder zijn, omwille van de „veiligheid”, vooral in uitgaansbuurten. Wat is het standpunt van de Commissie ter zake?

Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie
(19 april 1993)

Verlichting met schijnwerpers valt niet onder Richtlijn 85/337/EEG ⁽¹⁾ en kwam bij de besprekingen met de Lid-Staten ook niet als een probleem naar voren.

De Commissie is niet op de hoogte van enige specifieke maatregelen die door de Lid-Staten met betrekking tot veiligheidsverlichting zouden zijn genomen.

⁽¹⁾ PB nr. L 175 van 5. 7. 1985.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 401/92
van de heer Alexandros Alavanos (CG)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(27 februari 1992)
(93/C 185/07)

Betreft: Directe maatregelen voor de bescherming van de baaien van Eleusis, Thessaloniki en Ayi Theodori

Uit metingen die Greenpeace in de lente van 1991 in de baaien van Eleusis, Thessaloniki en Ayi Theodori heeft verricht, blijkt dat de ecologische situatie aldaar zeer slecht is en diverse cijfers zelfs ongunstiger dan die van de haven van Rotterdam zijn. Zo is de concentratie van koolwaterstoffen op de zeebodem, vergeleken met Rotterdam, tot zes maal zo hoog bij Eleusis, twee maal zo hoog bij Thessaloniki en twee en een half maal zo hoog bij Ayi Theodori. Ook voor lood worden de waarden van Rotterdam overschreden. Nikkel (Rotterdam 24-66 ppm) varieert tussen 43,3 en 135 ppm voor Eleusis, tussen 51,1 en 213 voor Thessaloniki en tussen 30 en 654 voor Ayi Theodori. Ten slotte komt er bij Ayi Theodori een hoog chroomgehalte voor, terwijl er ook concentraties van andere giftige metalen als cadmium, koper, zink en zilver zijn aangetroffen. De vervuiling van deze gebieden is vooral veroorzaakt door activiteiten als het laden en lossen van vloeibare brandstoffen ten behoeve van de grote aardoliebedrijven aldaar (Petrola, Motor Oil, de raffinaderijen van Aspropyrgos). Een andere belangrijke vervuiliingsbron is het stedelijk en industrieel afvalwater.

Kan de Commissie meedelen:

1. hoe zij denkt bij te dragen aan het bestuderen en nemen van de nodige maatregelen ter bescherming van het mariene milieu in genoemde gebieden;
2. hoe zij denkt te bewerkstelligen dat de bestaande wetgeving betreffende vervuilingpreventie serieus wordt toegepast, dit vooral gezien de beslissende rol van de aardolie-industrieën en de daarbij betrokken tankers?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**
(10 maart 1993)

Het geachte Parlementslid verwijst hoofdzakelijk naar verontreiniging die wordt veroorzaakt door industriële activiteiten, met name de olie-industrie. In de vraag is tevens sprake van een abnormaal hoog cadmiumgehalte in de Golf van Ayi Theodori.

In de huidige communautaire wetgeving zijn Richtlijn 76/464/EEG ⁽¹⁾ betreffende de verontreiniging veroorzaakt door bepaalde gevaarlijke stoffen die in het aquatisch milieu van de Gemeenschap worden geloosd en Richtlijn 85/513/EEG ⁽²⁾ waarin grenswaarden en kwaliteitsdoelstellingen voor lozingen van cadmium worden vastgesteld ongetwijfeld op dit geval van toepassing.

De bevoegde instanties van de Lid-Staten dienen maatregelen te nemen voor de verwijdering van de door stoffen van lijst I, zoals cadmium, veroorzaakte verontreiniging en voor de vermindering van de verontreiniging door stoffen van lijst II, waaronder stoffen die verband houden met de genoemde olie-industrie. Ook dienen de bevoegde instanties de lozing van stoffen van lijst I (artikel 3) of lijst II (artikel 7, lid 2) aan een vergunning te onderwerpen.

De lozingsvergunningen moeten voldoen aan de voorwaarden van Richtlijn 83/513/EEG voor cadmium en stroken met de nationale programma's voor de vermindering van de stoffen van lijst II (artikel 7, leden 1 en 3).

De Commissie heeft reeds een inbreukprocedure ingeleid tegen Griekenland, vanwege het feit dat tot nu toe geen programma's voor de vermindering van de verontreiniging, met daarin kwaliteitsdoelstellingen voor het water waarin wordt geloosd, in de zin van artikel 7, leden 1, 2, 3 en 5, zijn opgesteld.

Met betrekking tot de aanwezigheid van cadmium in de Golf van Ayi Theodori zal de Commissie inlichtingen vragen over de hier genoemde situatie en het geachte Parlementslid zo spoedig mogelijk in kennis stellen van de resultaten van haar onderzoek en de stappen die zij naar aanleiding daarvan denkt te ondernemen.

⁽¹⁾ PB nr. L 129 van 18. 5. 1976.

⁽²⁾ PB nr. L 291 van 24. 10. 1983.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 540/92
van mevrouw Martine Lehideux (DR)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(16 maart 1992)
(93/C 185/08)

Betreft: Hulp aan de bevolking van Irak

De Koerdische bevolking is niet de enige bevolkingsgroep in Irak die heeft te lijden onder de gevolgen van de Golfoorlog.

Een miljoen Irakese kinderen lijdt aan ondervoeding, duizenden zijn reeds door hongersnood en ziekte omgekomen en tienduizenden anderen dreigen hetzelfde lot te ondergaan als gevolg van een klimaat van algehele onverschilligheid. Handhaving van het embargo dreigt uit te lopen op een regelrechte uitroeiing van de kinderen in Irak.

Is de Commissie niet van mening dat met het oog op het redden van tienduizenden onschuldige levens enerzijds de blokkade onmiddellijk moet worden opgeheven en anderzijds de Lid-Staten van de Gemeenschap medicijnen en voedsel moeten sturen?

Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie
(5 mei 1993)

De Commissie moge het geachte Parlementslid verwijzen naar haar antwoord op haar schriftelijke vraag nr. 1555/92 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ PB nr. C 317 van 3. 12. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1190/92
van de heer Kenneth Stewart (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(15 mei 1992)
(93/C 185/09)

Betreft: Gevaar van fluorwaterstofzuur afkomstig van afgedankte auto's

Weet de Commissie dat er fluorwaterstofzuur voorkomt in de bedrading van auto's en instuurkolommen van synthetisch rubber, en dat dit zuur beenderen vernietigt en calcium absorbeert?

Veel wrakken van voertuigen en afgedankte auto's die in verband met reserveonderdelen worden bewaard, zouden zo een gevaar kunnen betekenen voor het publiek. De Britse automobilistenclub heeft in 1959 een circulaire laten verspreiden waarin op dit gevaar wordt gewezen. Een monteur verloor zelfs een vinger ten gevolge van een lek.

Kan de Commissie, gezien het potentiële risico voor het publiek, dit probleem onderzoeken? Kan zij, indien zij de gesignaleerde gevaren inzielt, mededelen welke stappen zij van plan is te nemen opdat de autoindustrie in de toekomst veiliger materiaal gebruikt?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(2 april 1993)

In 1989 werd de aandacht van de Commissie gevestigd op het toen gebeurde ongeval waarbij een monteur tijdens de demontage van een uitgebrand autowrak een vinger verloor ten gevolge van chemische verbranding door fluorwaterstofzuur, ontstaan door de gedeeltelijke ontleding van een voor een mechanisch onderdeel gebruikt polymeer.

Uit de destijds verkregen informatie bleek dat de samenloop van omstandigheden, die op dit ongeval uitliep, uitzonderlijk was en dat het risico geleidelijk zou afnemen, o.a. dankzij de preventiemaatregelen van de reparateursverenigingen en bij het ontwerpen van auto's. Sindsdien heeft de Commissie geen kennis gekregen van een gelijksoortig ongeval.

Richtlijn 89/391/EEG van de Raad ⁽¹⁾ betreffende maatregelen ter verbetering van de veiligheid en de gezondheid van de werknemers op het werk, en Richtlijn 80/1107/EEG ⁽²⁾ betreffende chemische, fysische en biologische agentia, omschrijven het algemene beleid voor de bescherming van de werknemers op de werkplaats. Zij schrijven voor dat de werkgevers de gezondheidsrisico's grondig beoordelen en de juiste maatregelen treffen op grond van de algemene principes dat risico's moeten worden voorkomen en dat gevaarlijke stoffen door niet gevaarlijke of minder gevaarlijke moeten worden vervangen. Ook moeten de werkgevers erop toezien dat de vastgestelde grenswaarden voor blootstelling op de werkplaats niet worden overschreden.

⁽¹⁾ PB nr. L 183 van 29. 6. 1989.

⁽²⁾ PB nr. L 327 van 3. 12. 1980.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1311/92

van de heer Panayotis Roumeliotis (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 juni 1992)

(93/C 185/10)

Betreft: Vluchtelingenstroom door de ontwikkelingen op de Balkan

Op het onlangs in Brussel gehouden jaarlijkse economische congres van de NAVO hebben demografische deskundigen de schatting gedaan dat het aantal vluchtelingen als gevolg van de aanhoudende onrust op de Balkan tot wel 1,2 miljoen

kan oplopen. Volgens dezelfde ramingen is het zeer waarschijnlijk dat Griekenland vóór eind 1992 100 000 vluchtelingen uit Albanië en Zuid-Joegoslavië te verwerken krijgt. Zijn deze ramingen de Commissie bekend en welke maatregelen denkt zij met het oog op deze hele problematiek te nemen?

**Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi
namens de Commissie**

(13 april 1993)

Hoewel de problematiek welke verband houdt met de stroom van vluchtelingen in de Lid-Staten uitsluitend onder de bevoegdheid van de Lid-Staten valt, voelt de Commissie zich hierbij sterk betrokken. Zij wijst in dit verband op de inzet van de Gemeenschap in deze, met name op de omvangrijke hulp die in de gehele Balkan, overeenkomstig de aanbevelingen van het Hoge Commissariaat voor de vluchtelingen van de Verenigde Naties, is geboden om ontheemden en vluchtelingen in staat te stellen zo dicht mogelijk in de nabijheid van hun eigen regio te blijven, zodat hun terugkeer, wanneer de omstandigheden dit toelaten, gemakkelijker zal verlopen.

Voor vluchtelingen van Griekse afkomst heeft de Commissie in het kader van het communautaire Horizon-project reeds 36,2 miljoen ecu beschikbaar gesteld. Op vluchtelingen betrekking hebbende maatregelen kunnen tevens worden gefinancierd uit de begroting van het communautaire stimuleringskader 1989-1993 voor Griekenland.

Tevens verwacht de Commissie dat in het kader van de financiering door de Structuurfondsen voor de jaren 1994-1999 bijzondere aandacht zal worden besteed aan het probleem van de maatschappelijke uitsluiting.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1529/92

van de heer Panayotis Roumeliotis (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 juni 1992)

(93/C 185/11)

Betreft: Problemen van hotelbedrijven op het eiland Rhodos

Volgens recente memoranda van de Vereniging van hoteliergenaren van Rhodos heeft een groot aantal hotels aldaar te kampen met ernstige problemen door de gevolgen van de Golfoorlog van vorig jaar voor het toerisme. In concreto hebben het tijdelijk gebrek aan financiële armslag van deze bedrijven in combinatie met de ongunstige financieringsvoorwaarden ertoe geleid dat zij niet bij machte zijn om hun termijngebonden verplichtingen na te komen. Zij komen hierdoor aan de grond te zitten, hetgeen ontegenzeggelijk repercussies zal hebben op de werkgelegenheid en economie van dit eiland en van Griekenland in het algemeen.

Kan de Commissie mededelen welke maatregelen zij kan nemen om dit probleem op te lossen?

**Antwoord van de heer Cardoso e Cunha
namens de Commissie**
(22 september 1992)

Zoals zij reeds een aantal malen heeft medegedeeld, is de Commissie zich bewust van de gevolgen die de Golfcrisis heeft gehad voor de economische bedrijvigheid in het algemeen en het toerisme in het bijzonder.

Zij heeft geconstateerd dat de maatregelen waarmee een ongunstige conjuncturele situatie, met name voor het toerisme, moet worden ondervangen, in hoofdzaak ressorteerden onder de bevoegdheid van de nationale autoriteiten. Bepaalde Lid-Staten hebben namelijk maatregelen genomen op het gebied van de gedeeltelijke werkloosheid alsmede op dat van het uitstel van betalingstermijnen op fiscaal en sociaal gebied in de sector toerisme.

In het kader van het Perifra-programma heeft de Commissie met name in Griekenland medefinanciering verleend voor activiteiten waarmee de potentieel negatieve gevolgen van de Golfoorlog voor de economische bedrijvigheid, inclusief het toerisme, moesten worden verholpen.

Bovendien heeft de Commissie op 30 juli 1992 een actieprogramma voor de ontwikkeling van het toerisme goedgekeurd, op basis van het communautaire steunkader. Ingevolge dit programma zullen 71 miljoen ecu door het EFRO en het ESF ter beschikking worden gesteld voor de medefinanciering van een reeks maatregelen waarmee de toekomst van het toerisme in Griekenland op lange termijn moet worden verzekerd.

Voorts heeft de Raad op 4 juni 1992 een actieplan ten gunste van het toerisme goedgekeurd waarin wordt voorzien in de tenuitvoerlegging per 1 januari 1993 van maatregelen op middellange en lange termijn die het mededingingsvermogen van deze sector moeten verbeteren. De Commissie overweegt thans geen andere specifieke initiatieven.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1872/92

van de heer Madron Seligman (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(23 juli 1992)
(93/C 185/12)

Betreft: Het illegaal afschieten van massa's tortelduiven

Naar verluidt worden in het gebied van de Medoc in Frankrijk elk jaar in de lente in strijd met zowel de EG- als de Franse wetgeving tienduizenden tortelduiven afgeschoten.

Het afschieten van deze tamme vogels in de herfst mag dan al legaal zijn, maar het is volkomen onverdedigbaar om in het broedseizoen op deze vogels te gaan schieten.

Volgens vertegenwoordigers van de Koninklijke Maatschappij voor Vogelbescherming hebben de Franse autoriteiten beloofd de wet te doen toepassen, maar in werkelijkheid blijken zij deze praktijken oogluikend toe te staan.

Is de Commissie hiervan op de hoogte? Zo ja, welke maatregelen overweegt zij te nemen?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2056/92
van de heer Edward Kellett-Bowman (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(1 september 1992)
(93/C 185/13)

Betreft: Jacht op tortelduiven tijdens hun trek naar Centraal- en Noord-Europa

Volgens recente berichten zouden Franse jagers in het Medoc-gebied bij de Gironde tortelduiven schieten tijdens de trek van deze vogels naar Centraal- en Noord-Europa, hetgeen in strijd is met de vogelrichtlijn van de Gemeenschap (79/409/EEG ⁽¹⁾).

Kan de Commissie mededelen wat zij onderneemt om de gegrondheid van deze berichten na te gaan om te kunnen vaststellen of de Franse jagers in strijd met de EG-wetgeving handelen?

⁽¹⁾ PB nr. L 103 van 25. 4. 1979, blz. 1.

**Gecombineerd antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**
op de schriftelijke vragen nr. 1872/92 en nr. 2056/92
(16 maart 1993)

Naar aanleiding van de hardnekkige praktijk van de voorjaarsjacht op tortelduiven in het zuidwesten van Frankrijk heeft de Commissie tegen deze Lid-Staat een inbreukprocedure ingeleid. Deze procedure loopt nog steeds en de Commissie heeft de Franse minister van Milieu onlangs vragen gesteld over het verloop van het jachtseizoen in 1992. Naar aanleiding van het antwoord van de Franse instanties zal de Commissie een besluit nemen over eventuele volgende stappen in deze procedure.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2078/92
van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(1 september 1992)
(93/C 185/14)

Betreft: De grote hagel schade op Chalkidiki

Hevige hagelbuien hebben onlangs op Chalkidiki grote schade aan de gewassen aangericht. De hagelstenen met de grootte van hazelnoten vielen onafgebroken gedurende een uur in Midden- en Zuid-Chalkidiki met als gevolg grote schade aan de druiven, watermeloenen, perziken en andere groente- en fruitsoorten in het gebied van Polyjiros, Nea Kallikratia en de dorpen Lakkoma, Ayios Pavlos, Messimeri en andere. Kan de Commissie maatregelen nemen ten behoeve van de getroffen boeren? Hoe denkt zij mee te werken bij de hulpverlening?

Antwoord van de heer Mac Sharry
namens de Commissie
(6 november 1992)

De Commissie heeft alle begrip voor de moeilijkheden die de landbouwers in Chalkidiki ondervinden als gevolg van de hevige hagelbuien in deze streek. Zij moet er echter op wijzen dat voor schadevergoeding voor de door de hagel getroffen oogst een beroep moet worden gedaan op de landbouwverzekeringen. De Gemeenschap heeft geen instrumenten en geen financiële middelen om in een dergelijke situatie hulp te kunnen bieden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2239/92
van mevrouw Dorothee Piermont (ARC)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(1 september 1992)
(93/C 185/15)

Betreft: Het Torricelli-amendement tot verscherping van het VS-embargo tegen Cuba

Wetsvoorstel nr. 4168/1992 van het Amerikaanse parlementslid Torricelli beoogt een verscherping van de VS-sancaties tegen Staten en ondernemingen (ook Europese dochtermaatschappijen van Amerikaanse ondernemingen) die met Cuba handel drijven. Daarenboven is het uit Cuba komende vrachtschepen zes maanden lang verboden een Amerikaanse haven aan te doen.

Hoe beoordeelt de Commissie dit voorstel uit een oogpunt van internationaal recht en van de GATT-afspraken? Hoe staat zij tegenover deze extraterritoriale claims van de Verenigde Staten? Welke gevolgen heeft dit voorstel volgens haar voor de bilaterale handel tussen de Verenigde Staten en de Gemeenschap?

Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie
(26 maart 1993)

Het wetsvoorstel Torricelli waarnaar het geachte Parlementslid verwijst is opgenomen in de „Cuban Democracy Act” van 23 oktober 1992 waarbij alle handelsverkeer met Cuba, humanitaire en voedselhulpacties met speciale vergunningen uitgezonderd, verboden wordt.

De Gemeenschap heeft nog op 7 oktober 1992 haar bezwaren tegen de „Cuban Democracy Act” bij het State Department kenbaar gemaakt. Zij heeft er bij de President op aangedrongen zijn veto over deze wet uit te spreken, naar aanleiding van verschillende wetgevingsinitiatieven zoals het Mack-Amendement, de Torricelli-Bill, de Graham-Bill enz.

Zoals het geachte Parlementslid heeft opgemerkt, bevat deze wet controversiële bepalingen die extraterritoriale werking hebben en in strijd zijn met de handelsbelangen van de Gemeenschap zoals:

- het verbod op de handel met Cuba voor ondernemingen in derde landen die geheel of grotendeels in Amerikaanse handen zijn. Dit zal de handel tussen Cuba en de Gemeenschap schaden en kan eventueel tot een secundair embargo leiden voor EG-uitvoer naar de Verenigde Staten (het Amerikaanse Ministerie van Landbouw heeft hiermee al gedreigd in verband met suiker uit Cuba);
- het verbod voor schepen die op Cuba varen Amerikaanse havens aan te doen, waardoor de vrijheid van scheepvaart van de Gemeenschap uiteraard wordt beperkt.

De Verenigde Staten zelf verzetten zich tegen een extraterritoriale werking van buitenlandse wetten en handelsembargo's. In de „Export Administration Act” van 1969 is een zogenaamde „buitenlandse anti-boycotbepaling” opgenomen waarbij het Amerikaanse ondernemingen verboden wordt aan buitenlandse boycotacties mee te doen.

De uitvaardiging van de „Cuban Democracy Act” heeft tot verschillende acties geleid:

- a) de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties heeft een resolutie aangenomen waarbij het VS-embargo wordt veroordeeld; zij overweegt thans het Internationaal Hof van Justitie te vragen zich over de verenigbaar-

heid van deze wet met het internationale recht uit te spreken;

- b) op 12 oktober 1992 is in het Verenigd Koninkrijk een blokkeringsbesluit uitgevaardigd waarbij het de ondernemingen van het Verenigd Koninkrijk verboden wordt zich aan de „Cuban Democracy Act” te houden;
- c) ook Canada heeft een soortgelijk blokkeringsbesluit goedgekeurd;
- d) de woordvoerder van de Commissie heeft onmiddellijk officieel de teleurstelling en bezorgdheid van de Gemeenschap over deze wet te kennen gegeven.

De Commissie is thans samen met de Lid-Staten bezig de rechtsgevolgen van deze wet te onderzoeken en de verschillende mogelijkheden om stappen te ondernemen.

Tevens heeft de Commissie kennis genomen van de verschillende resoluties die door het Europese Parlement met betrekking tot de „Cuban Democracy Act” zijn goedgekeurd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2308/92

van de heer Diego de los Santos López (ARC)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(8 september 1992)

(93/C 185/16)

Betreft: Waterzuiveringsinstallatie van Alhaurin de la Torre (Malaga)

In de gemeente van Alhaurin de la Torre bevindt zich een nieuwe, met steun van de Gemeenschap aangelegde waterzuiveringsinstallatie.

Hoewel deze installatie nieuw is, overschrijdt de kwaliteit van het gezuiverde water de toegestane grenzen. Bovendien vormt de installatie, doordat zij slecht functioneert, een ernstig probleem, daar het water rechtstreeks wordt gespuid in de bedding van een naburige beek en een irrigatiesloot.

De zuivering is niet volledig, zodat de omwonenden klagen over stank en de boeren weigeren dit water voor irrigatie te gebruiken.

Kan de Commissie nagaan of deze zuiveringsinstallatie wel is gebouwd overeenkomstig het oorspronkelijke plan dat communautaire steun heeft gekregen?

Heeft de Commissie bewijzen omtrent de werking van de installatie op de datum van ingebruikneming en welke instantie heeft de voorgeschreven deugdelijkheidsrapporten uitgebracht?

Overweegt de Commissie, gezien de voortdurende klachten van omwonenden en boeren, te ijveren voor naleving van de desbetreffende communautaire voorschriften, mede gelet op de financiële steun voor de bouw ervan?

Antwoord van de heer Paleokrassas namens de Commissie

(15 april 1993)

Op 17 oktober 1988 heeft de Commissie een project goedgekeurd voor de medefinanciering van een waterzuiveringsinstallatie in Alhaurin de la Torre, Malaga. De toegekende steun bedroeg 668 222 ecu voor een totale investering van 1,3 miljoen ecu.

Het project is op 18 januari 1988 bij de Commissie binnengekomen en werd volgens de regels aan een vooronderzoek onderworpen.

De Commissie wil erop wijzen dat het, in het kader van het partnerschap, tot de bevoegdheid van de betrokken nationale, regionale of plaatselijke instanties behoort de technische maatstaven te bepalen voor de uitvoeringsvoorwaarden van de medegefinancierde steun. Het is derhalve de taak van de Lid-Staten na te gaan of deze instanties in voorkomend geval de overeenkomstige communautaire regelingen toepassen. De Commissie moet ervoor zorgen dat deze verwezenlijkingen overeenkomen met de nagestreefde duurzame ontwikkeling van de regio, en dat zij regionaal de beste weerslag hebben, zowel vanuit het oogpunt van de ontwikkeling als wat het milieubeschermingsaspect betreft.

In het door het geachte Parlementlid aangeduide geval wordt de naleving van de in Richtlijn 91/271/EEG⁽¹⁾ vastgestelde voorschriften voor de behandeling van stedelijk afvalwater op z'n vroegst pas vanaf 31 december 1993 verplicht. In deze richtlijn wordt voor de toepassing een tijdschema vastgesteld dat de eigenschappen van de lozingen en van de ontvangende wateren bepaalt, en dat tot en met 31 december 2005 loopt.

⁽¹⁾ PB nr. L 135 van 30. 5. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2375/92

van de heer Gijs de Vries (LDR)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 september 1992)

(93/C 185/17)

Betreft: Handelsbeleid van de Gemeenschap en bilaterale overeenkomsten VS-Japan

De Verenigde Staten en Japan hebben verscheidene bilaterale overeenkomsten gesloten, met name op het gebied van halfgeleiders, overheidsopdrachten, satellieten en communicatiesystemen en auto's en auto-onderdelen.

1. Is de Commissie van mening dat elk van deze overeenkomsten verenigbaar is met de verplichtingen van de

Verenigde Staten en Japan volgens de GATT? Zo niet, heeft de Commissie een klacht ingediend bij de GATT?

2. Kan een van deze overeenkomsten eventueel aanleiding zijn tot een besluit van de Commissie gebruik te maken van haar bevoegdheden overeenkomstig het nieuwe instrument inzake het handelsbeleid (Verordening (EEG) nr. 2641/84 (1))?

(1) PB nr. L 252 van 20. 9. 1984, blz. 1.

**Antwoord door Sir Leon Brittan
namens de Commissie
(18 maart 1993)**

De Commissie is bezorgd over de neiging die de Verenigde Staten en Japan de laatste jaren vertonen bilaterale overeenkomsten te sluiten. Zij is ervan overtuigd dat opdrachten uitsluitend om commerciële redenen moeten worden toegekend. De Commissie heeft hierop bij besprekingen met de Japanse autoriteiten steeds aangedrongen.

Overeenstemming met de bepalingen van de GATT

Bedoelde overeenkomsten bevatten strikt genomen niet genoeg elementen die duidelijk met de GATT in strijd zijn. Die bilaterale overeenkomsten tussen de Verenigde Staten en Japan (die van 1980 over de NTT, die van 1981 over satellieten die niet voor onderzoek en ontwikkeling worden gebruikt en die inzake openbare werken) hebben betrekking op gebieden die niet onder de huidige GATT-code inzake overheidsopdrachten vallen: de disciplines van de GATT-code zijn tot nu toe niet van toepassing op de telecommunicatiesector of op de dienstensector.

Voorts bevat de huidige overeenkomst tussen de Verenigde Staten en Japan over halfgeleiders van 1991 geen bepalingen waarover, op grond van de GATT, een formele klacht zou kunnen worden ingediend. Verbintenissen tussen ondernemingen vallen in dit stadium over het algemeen buiten het toepassingsgebied van de GATT, die slechts op de handelsbetrekkingen tussen regeringen betrekking heeft. Toen de Gemeenschap in 1986 de Halfgeleiderovereenkomst betwistte, was zij slechts succesvol voor zover het GATT-panel besliste dat het toezicht op prijzen en kosten door de Japanse overheid een onrechtmatige uitvoerbeperking inhield die in strijd was met artikel XI, lid 1, van de GATT. De klacht inzake discriminatie bij de toegang tot de markt werd afgewezen, omdat niet bewezen kon worden dat de Japanse overheid hierbij actief betrokken was.

De discriminerende elementen van de overeenkomsten betreffende auto's en auto-onderdelen zijn vervat in de wederzijdse verbintenissen tussen de autofabrikanten. De garanties van de Japanse overheid in deze overeenkomst zijn op het eerste gezicht niet in discriminerende bewoordingen gesteld. Wil men deze overeenkomst met succes bij de GATT

kunnen aanvechten, dan moet de betrokkenheid van de Japanse overheid kunnen worden aangetoond.

Klachten op grond van het nieuwe handelspolitieke instrument

Zoals in Verordening (EEG) nr. 2641/84 bepaald, kunnen maatregelen op grond van het nieuwe handelspolitieke instrument uitsluitend worden overwogen indien aangetoond kan worden dat onrechtmatige handelspraktijken van een buitenlandse regering de EG-industrie schade doen lijden. Bovendien moet om de schade vast te stellen hetzelfde voorlopige onderzoek worden ingesteld als bij dumping en subsidiëring.

Maatregelen van de Gemeenschap

Ondanks het ontbreken van een rechtsgrond, doch rekening houdend met het feit, zoals in punt 1 uiteengezet, dat de beoordeling van het werkelijke gedrag van de Japanse overheid tegen de achtergrond van de GATT van cruciaal belang is, houdt de Commissie de gevolgen van bovengenoemde overeenkomsten nauwlettend in het oog. Zij let daarbij uiteraard vooral op elementen waaruit de actieve betrokkenheid van de Japanse overheid zou blijken. Voorts is de Japanse overheid reeds meermalen op deze overeenkomsten aangesproken, met als gevolg dat:

- Japan aangeboden heeft de GATT-code inzake overheidsopdrachten op de NTT toe te passen;
- Japan de Commissie door middel van een „non-paper” van het Japanse Ministerie van Post en Telecommunicatie heeft laten weten dat de procedures voor satellietcontracten op niet-discriminerende wijze op alle landen van toepassing zijn.

Gevolgen van de Uruguay-Ronde

Voorts moet worden opgemerkt dat de juridische situatie ingrijpend gewijzigd zou worden door een succesvolle afsluiting van de handelsbesprekingen in het kader van de Uruguay-Ronde.

Bij de onderhandelingen over overheidsopdrachten dringt de Gemeenschap erop aan dat de Code voortaan ook op tot nu toe uitgesloten sectoren, zoals telecommunicatie, energie, water en vervoer, betrekking zal hebben, en op de uitbreiding van de GATT-disciplines naar de dienstensector.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2399/92

van de heer José Valverde López (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 oktober 1992)

(93/C 185/18)

Betreft: Lozing door schepen van vervuilende stoffen in de Baai van Malaga

Politieke partijen en milieuorganisaties beklagen zich over het feit dat schepen in de Baai van Malaga onophoudelijk en

zonder enige controle vervuilende stoffen lozen. Deze lozingen omvatten o.a. het lozen van ballast door tankers, het lozen van smeeroliën en ander olieafval. Is de Commissie voornemens om, gezien het feit dat de Spaanse overheid overduidelijk in gebreke blijft bij de tenuitvoerlegging van Gemeenschapswetgeving, hierover een rapport op te stellen?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**

(2 april 1993)

Hoewel de Commissie zeker niet ongevoelig is voor de problematiek van de verontreiniging van de zee, met name ten gevolge van de lozing van afgewerkte olie door schepen in kustwateren, behoort het tot de taak van de Lid-Staten van de Gemeenschap de verplichtingen die zij in het kader van internationale overeenkomsten zijn aangegaan, na te leven en te doen naleven.

In dit geval gaat het bepaaldelijk om het Marpol-verdrag van 1973/1978 (Internationaal Verdrag ter voorkoming van verontreiniging door schepen, 1973, als gewijzigd bij het Protocol van 1978) waarbij Spanje, maar niet de Gemeenschap, verdragsluitende partij is.

Wat meer bepaald de lozing van smeerolie en afgewerkte olie betreft, wijzen de feiten die door het geachte Parlementslid ter kennis van de Commissie zijn gebracht, in de richting van een eventuele inbreuk op Richtlijn 75/439/EEG ⁽¹⁾ inzake de verwijdering van afgewerkte olie. Krachtens deze richtlijn zijn de Lid-Staten verplicht de nodige maatregelen te nemen om de lozing van afgewerkte olie in hun territoriale zeevaten te verbieden.

De genoemde richtlijn is uitsluitend van toepassing op de lozing van afgewerkte olie in *territoriale* mariene wateren. De Commissie zou het daarom op prijs stellen als het geachte Parlementslid, om de kansen op succes van de vereiste naspeuringen te vergroten, nadere bijzonderheden kon verstrekken, inzonderheid wat de precieze plaats, datum en omvang van de lozingen in kwestie betreft.

⁽¹⁾ PB nr. L 194 van 25. 7. 1975.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2511/92

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(12 oktober 1992)

(93/C 185/19)

Betreft: De gevaren van gechlloreerd water

Blijkens een op 1 juli 1992 in het Amerikaanse tijdschrift voor de volksgezondheid gepubliceerde studie levert gechlloreerd water wellicht een verhoogde kans op kanker op.

In de studie staat dat van de 47 000 gevallen van kanker van de blaas die jaarlijks in de Verenigde Staten worden geregistreerd, er 4 200 het gevolg kunnen zijn van waterchlorering, terwijl van de 44 000 gevallen van kanker van de dikke darm er 6 500 met chloor in verband worden gebracht. De onderzoekers wijzen erop dat het te vroeg is voor de conclusie dat er een eind moet worden gemaakt aan de chlorering, maar zij maken wel duidelijk dat hun bevindingen „van groot belang” zijn en dat onderzoek noodzakelijk is.

Is de Commissie met het oog op de bescherming van de volksgezondheid in de Lid-Staten van de Gemeenschap voornemens te verzoeken om een wetenschappelijk onderzoek van het gehele thema?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**

(16 april 1993)

De Commissie is zich ervan bewust dat sommige nevenproducten, die gevormd worden bij de ontsmetting van drinkwater met chloor, schadelijk voor de gezondheid van de mens kunnen zijn. Deze nevenproducten ontstaan door reacties tussen chloor en in het ongezuiverde water aanwezige organische stoffen. Er bestaan technische middelen om organische stoffen en ook om gechlloreerde nevenproducten uit het water te verwijderen. Het ligt op de weg van de Lid-Staten deze procédés al naar behoefte toe te passen.

In december 1990 heeft de Commissie een consortium van onderzoekinstellingen verzocht een prioriteitslijst van dergelijke stoffen op te stellen, gelet op hun toxiciteit en concentratie in het drinkwater. De beschikbare gegevens betreffende de toxiciteit van deze stoffen werden door het consortium bestudeerd en gebruikt om maximaal toelaatbare concentraties voor te stellen met het oog op de bescherming van de menselijke gezondheid. De resultaten van de studie staan de Lid-Staten ter beschikking, o.a. voor de bepaling van grenswaarden overeenkomstig artikel 7 van Richtlijn 80/778/EEG ⁽¹⁾.

De Commissie was vertegenwoordigd op de bijeenkomst van het Internationaal Agentschap voor kankeronderzoek (IARC-WHO) over gechlloreerd drinkwater en chloreringsnevenproducten ⁽²⁾. De deskundigen kwamen tot de conclusie dat er te weinig gegevens bestaan om gechlloreerd drinkwater als kankerverwekkend voor mensen of proefdieren te beschouwen.

Algemene beoordeling: gechlloreerd drinkwater kan niet als kankerverwekkend bij de mens worden ingedeeld (groep 3).

De Commissie zou het geachte Parlementslid eraan willen herinneren dat de Wereldgezondheidsorganisatie onlangs haar richtsnoeren inzake kwaliteit van drinkwater heeft herzien en daarin richtlijnen voor sommige afzonderlijke nevenproducten van de ontsmetting heeft opgenomen. De Commissie toetst momenteel het belang van de in de richtsnoeren vermelde waarden ten opzichte van de Gemeenschapsnormen inzake kwaliteit van drinkwater.

De Commissie zorgt ervoor geïnformeerd te blijven over de gang van zaken.

(¹) PB nr. L 229 van 30. 8. 1980.

(²) IARC Monographs on the evaluation of carcinogenic risks to humans, vol. 52, 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2551/92
van de heer Víctor Manuel Arbeloa Muru (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (27 oktober 1992)
 (93/C 185/20)

Betreft: Viering van het Jacobijnse Jaar

De viering van het Jacobijnse Jaar in 1993 kan een goede gelegenheid zijn om te tonen dat de Gemeenschap voornemens is het geheugen van de Europese volkeren intact te houden door bij te dragen aan het behouden van het cultureel erfgoed en de culturele uitstraling van Europa in de rest van de wereld alsmede om het gevoel dat de Europeanen, meer dan hun onderlinge verschillen, een cultureel erfgoed en gemeenschappelijke waarden gemeenzaam hebben, te versterken.

Kan de Commissie niet samen met de Raad van Europa een actieprogramma opstellen voor of bijdragen leveren tot reeds op dit gebied bestaande programma's?

Antwoord van de heer Pinheiro
namens de Commissie
 (16 februari 1993)

In iedere verklaring over het culturele beleid moeten ambitieuze doelstellingen zoals die welke het geachte Parlementslid in zijn vraag te berde brengt, tot uiting komen, zelfs wanneer men weet dat de beschikbare middelen niet in overeenstemming zijn met deze ambitie.

Bovendien valt de verwezenlijking van deze doelstellingen niet uitsluitend onder de verantwoordelijkheid van de Commissie maar ook en in de eerste plaats onder die van de Lid-Staten en de internationale organisaties die reeds in de sector van de Europese culturele samenwerking werkzaam zijn.

De Commissie, die reeds op verschillende gebieden met de Raad van Europa samenwerkt, wil deze samenwerking uitbreiden en duidelijker zichtbaar maken en voorts nieuwe gebieden vaststellen waarop de werkzaamheden van beide organisaties elkaar kunnen aanvullen.

Binnen de grenzen van de huidige middelen draagt de Commissie reeds, zonder de ratificatie van Maastricht af te wachten, bij tot de verwezenlijking van de door het geachte

Parlementslid vermelde doelstellingen door financiële bijstand te verlenen aan drie programma's die in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekend zijn gemaakt en waarvan de gedetailleerde beschrijving gevonden kan worden in de bijlage bij de mededeling van de Commissie (doc. COM(92) 149 def.):

- modelproject met het oog op de instandhouding van het architectonisch erfgoed van de Gemeenschap (bijlage A);
- modelproject voor financiële steun voor vertalingen van hedendaags literair werk;
- „Kaleidoscoop”-programma (culturele evenementen, stimulering van het scheppend vermogen en netwerken voor culturele samenwerking).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2576/92
van de heer Jean-Pierre Raffin (V)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (27 oktober 1992)
 (93/C 185/21)

Betreft: De heer Bangemann en de relatie tussen verschillende vogelsoorten

Tijdens de behandeling van de vragen voor mondeling antwoord met debat op 16 september 's avonds heeft de heer Bangemann, lid van de Commissie, vraag nr. 81 van de heer Maher (H-0748/92) (¹) beantwoord.

De heer Bangemann bevestigde bij deze gelegenheid dat de toename van eksters (*Pica pica*), bewerkstelligd door het stopzetten van de eksterjacht, een aanzienlijke vermindering van het aantal zangvogels tot gevolg heeft. Kan de Commissie meedelen op welke gronden deze uitspraken werden gedaan?

(¹) Handelingen van het Europees Parlement nr. 3-421 (september 1992).

Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie
 (15 april 1993)

Ellenberg (1989) en Birkhead (1991) inventariseren en exciperen de wetenschappelijke studies die zijn gemaakt van de toename van het aantal eksters (*Pica pica*) en van de predatie door deze soort. Uit deze studies blijkt dat de ekster, waar deze als cultuurvolger wordt aangetroffen, een plaatselijk effect heeft op de zangvogelpopulaties. De bevindingen van deze studies worden het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal rechtstreeks toegezonden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2646/92

van de heer Yves Verwaerde (LDR)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(27 oktober 1992)

(93/C 185/22)

Betreft: Financiering van de door de Commissie verworven gebouwen

Naar verluidt heeft de Commissie besloten de verwerving te financieren van gebouwen die bestemd zijn voor haar diensten in verschillende landen, al dan niet Lid-Staten van de Gemeenschap.

Als financieringsbron zou de Commissie een beroep doen op de reserves die zijn gevormd in het kader van het EGKS-Verdrag, d.w.z. grotendeels uit de bijdragen die ieder jaar worden gegeven van de producenten van steenkolen en staal.

Kan de Commissie deze inlichtingen bevestigen en, zo ja, uiteenzetten welke de redenen zijn die deze financieringsvorm rechtvaardigen?

**Antwoord van de heer Christophersen
namens de Commissie**

(19 maart 1993)

De Commissie heeft onlangs inderdaad in diverse landen gebouwen aangekocht voor haar diensten.

Ook is het juist dat zij in sommige gevallen en onder strikte voorwaarden een beroep doet op het Garantiefonds van de EGKS om deze aankopen te financieren.

Bij besluit van de Commissie van 11 juni 1992 over het kader waarin de EGKS mag blijven investeren in onroerend goed, werden aan dit type financiering de volgende voorwaarden verbonden:

- elke investering van de EGKS in onroerend goed moet evenveel opbrengen als het geval zou zijn indien het betrokken bedrag op de kapitaalmarkt was uitgezet;
- de EGKS mag voor ten hoogste 50 miljoen ecu bijdragen in de financiering van door de Commissie aangekocht onroerend goed;
- de EGKS draagt alleen bij in de financiering van gebouwen als het gaat om aankopen ten bate van de EEG die, op haar beurt, tot deze vorm van financiering slechts haar toevlucht mag nemen indien dat voordeliger is dan een andere oplossing;
- de EEG moet het door de EGKS voorgeschoten kapitaal terugbetalen en rente betalen over het schuldsaldo. De eigendom van het gebouw zal door de EGKS worden

overgedragen aan de EEG nadat het gefinancierde kapitaal volledig is terugbetaald.

Dit beleid is verantwoord gezien de voortdurende stijging van de huurprijzen waardoor het dus voor de Commissie economisch interessant is eigenaar te worden van de gebouwen die haar delegaties, diensten of personeel huisvesten. Aan de andere kant berust dit type transactie op de noodzaak tot grotere diversificatie van de investeringsportefeuille van de EGKS.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2656/92

van de heer Jaak Vandemeulebroucke (ARC)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(27 oktober 1992)

(93/C 185/23)

Betreft: Organisatie van bijeenkomsten van de werknemersorganisaties in de Gemeenschap — besteding kredieten B 3-4002

Begrotingslijn B 3-4002 voorzag over het begrotingsjaar 1992 een vastleggingskrediet ten bedrage van 5 miljoen ecu. Deze begrotingslijn financiert de uitgaven in verband met voorlichtings- en opleidingsacties in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt en de integratie van de werknemers, met name georganiseerd door de Europese Vakbondsacademie en het Europees Centrum van werknemers.

Mag ik van de Commissie een overzicht bekomen van de besteding van deze kredieten, met aanduiding van de gefinancierde projecten en de begunstigde organisaties?

Kan de Commissie mij tevens meer uitleg verstrekken over het statuut, de werking, de zetel en de samenstelling van de Raad van beheer van zowel de Europese Vakbondsacademie als het Europees Centrum van werknemers?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(5 april 1993)

De Gemeenschap heeft 30 aanvragen gefinancierd voor een bedrag van 4 803 111 ecu. Bij de toekenning van de subsidie heeft de Commissie zich gebaseerd op de door mevrouw Papandreou en de werknemersorganisaties gesloten overeenkomst.

Zo werden voor een aantal jaarprogramma's de volgende bedragen toegekend:

- 20 % (1 000 000 ecu) aan de EZA;

- 24 % (1 198 356 ecu) aan het Vakbondsinstituut van het EVV;
- 50 % aan de vakbondscomités;
- 6 % voor nationale acties.

regionale instanties, en o.a. met behulp van de Structuurfondsen, een aantal acties ondernomen om hun troeven beter te benutten.

⁽¹⁾ PB nr. L 175 van 5. 7. 1985.

⁽²⁾ PB nr. C 59 van 6. 3. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2779/92

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 november 1992)

(93/C 185/24)

Betreft: Bescherming van de voor het toerisme belangrijke gebieden op de eilanden

De ontwikkeling van het toerisme op de Griekse eilanden en op veel eilanden van de Lid-Staten in het Middellandse-Zeegebied is van groot belang voor de economie. De ontwikkeling en de bloei van de toeristische sector worden beïnvloed door industriële activiteiten en de wijze waarop, in bepaalde gevallen geheel willekeurig, wordt gebouwd.

Kan de Commissie in samenwerking met de plaatselijke autoriteiten specifieke maatregelen uitvaardigen ter bescherming van de voor het toerisme belangrijke gebieden en hierbij voorrang geven aan de gebieden die wat cultuur en milieu betreft van grote waarde zijn?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**

(15 april 1993)

De problemen van de toeristische ontwikkeling, met inbegrip van de totstandbrenging van een gepaste infrastructuur, moeten in het kader van de nationale ruimtelijke planning en ordening worden bekeken.

Toch moeten de Lid-Staten de bestaande communautaire wetgeving toepassen, o.a. Richtlijn 85/337/EEG van de Raad ⁽¹⁾ betreffende de milieu-effectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten.

De nadruk moet erop worden gelegd dat de Raad, in zijn Resolutie 92/C 59/01 van 25 februari 1992 betreffende het toekomstige beleid van de Gemeenschap met betrekking tot de Europese kustzone ⁽²⁾, de Commissie verzocht heeft een communautaire strategie voor geïntegreerd beheer van de kustzone op te stellen, die een kader biedt voor de instandhouding en het duurzame gebruik van deze zone.

De Commissie is zich bewust van de waarde en de rijkdom van het culturele erfgoed op de eilanden, en met name die van Zuid-Europa, als ontwikkelingsfactor voor het toerisme. In dit kader heeft zij samen met de plaatselijke en

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2781/92

van de heer Alexandros Alavanos (CG)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 november 1992)

(93/C 185/25)

Betreft: Herstel van de bosbrandschade op Rhodos

De laatste week van september heeft een grote brand op Rhodos de dood van een vrijwillige brandweerman tot gevolg gehad en het verlies van meer dan 5 000 ha bos, landbouwgewassen, vee en huizen veroorzaakt. In 1987 had een andere brand al 20 000 ha bos in de as gelegd. Er dreigt nu gevaar van watergebrek, nieuwe schade door overstromingen als gevolg van de winterregens en een negatief effect op het toeristenbezoek.

Kan de Commissie mededelen welke maatregelen zij zal treffen om de door de brand getroffen schadeloos te stellen en om de desbetreffende herstelacties voor het milieu onder het communautair bestek te laten vallen? Welke soortgelijke maatregelen kunnen worden opgenomen in het programma voor de eilanden van de Egeïsche Zee?

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie**

(9 maart 1993)

De Commissie is zeer bezorgd over de branden die ieder jaar meer dan 500 000 ha Zuideuropees bos verwoesten en over de gevolgen daarvan voor de veiligheid van de daar wonende bevolking, voor het bosbestand en voor de landbouw. Zoals het geachte Parlementslid heeft het eiland Rhodos in september 1992 in dit opzicht een zware tol betaald.

Financiële steun van de Gemeenschap voor herstel van de door brand veroorzaakte schade op het eiland Rhodos zou in de eerste plaats kunnen worden verleend in het kader van de regionale ontwikkelingsprogramma's. In dit verband wordt er de aandacht op gevestigd dat de Commissie begin november 1992 een operationeel bosbouwprogramma voor Griekenland heeft goedgekeurd, waarvoor communautaire

steun uit het EOGFL wordt verleend voor een bedrag van 31 miljoen ecu; het programma omvat maatregelen voor herbebossing en ter voorkoming van bosbranden. Voorts is op grond van de laatste wijziging van het Griekse nationale programma inzake de landbouwstructuur een bedrag van 23 miljoen ecu uitgetrokken voor herstel van door rampen veroorzaakte schade aan landbouwbedrijven. In beide gevallen is het aan de Griekse autoriteiten de prioriteiten zo te verleggen dat in de bestaande behoeften kan worden voorzien.

Hoewel de voorstellen van de Commissie ten gunste van de eilanden in de Egeïsche Zee niet specifiek de bosbouwsector betreffen, heeft de Commissie er in het desbetreffende verslag ⁽¹⁾ bijzondere nadruk op gelegd dat maatregelen voor een rationeel beheer van de waterhuishouding moeten worden genomen.

Maatregelen ter voorkoming van bosbranden kunnen ook voor communautaire bijstand in aanmerking komen in het kader van de specifieke actie ter bescherming van de bossen tegen brand waarover de Raad in juli 1992 een besluit heeft genomen (Verordening (EEG) nr. 2158/92 ⁽²⁾).

De hulp van de Gemeenschap voor slachtoffers van rampen is humanitaire hulp. Vanwege zijn symbolische karakter en omdat hij essentieel ten doel heeft personen te hulp te komen, kan dergelijke humanitaire bijstand nooit de vorm aannemen van vergoedingen en/of steun voor de economische structuur of de produktiestructuur.

⁽¹⁾ Doc. COM(92) 569 def.

⁽²⁾ PB nr. L 217 van 31. 7. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2789/92

van de heer Freddy Blak (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 november 1992)

(93/C 185/26)

Betreft: Overheidssteun aan werven in de voormalige DDR

In Richtlijn 92/68/EEG van de Raad ⁽¹⁾ wordt de Bondsregering verplicht om de nodige gegevens te verstrekken waaruit blijkt dat subsidies alleen worden betaald aan werven in de voormalige DDR. Deze gegevens zijn beperkt tot jaarverslagen van bevoegde accountants. Wanneer de betaling van subsidies alleen betrekking kan hebben op een gedeelte van een onderneming, is het zeer wel denkbaar dat financiële middelen kunnen worden overgeheveld naar andere delen van de onderneming. Deels kan dit openlijk geschieden, maar er zijn vele mogelijkheden om dit op slinkse wijze af te wikkelen.

Kan de Commissie mededelen of zij mogelijkheden heeft om te onderzoeken of er illegaal subsidies worden overgemaakt (door overfacturering) en of de Commissie kan controleren of de werkzaamheden die worden gefactureerd op de werven in Mecklenburg niet worden uitgevoerd op de werven die de eigenaars ervan zijn.

Kan de Commissie, aangezien het onduidelijk is wie de eigenaar is, mededelen of zij de mogelijkheid heeft te controleren of de rederij die schepen in de voormalige DDR koopt feitelijk eigenaar is?

Kan de Commissie, aangezien het beter zou zijn wanneer zij zelf de vorm zou kiezen van de gegevens die zij moet ontvangen, mededelen of de artikelen 11 en 12 in de zevende richtlijn kunnen worden toegepast om alle nodige informatie met eventuele inspecties op de werven te verkrijgen, zodat de Commissie niet beperkt is tot een kennisname achteraf van een accountantverslag?

Hoe kan de Commissie garanderen dat er geen sprake kan zijn van overschrijving van subsidie die nu kan worden verleend aan werven in de voormalige DDR, naar andere werven die bedoelde werven hebben opgekocht?

⁽¹⁾ PB nr. L 219 van 4. 8. 1992, blz. 54.

Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie

(25 maart 1993)

In Richtlijn 92/68/EEG wordt in het nieuwe artikel 10 bis, lid 2, onder d), bepaald dat „de Duitse Regering de Commissie bewijzen verschaft, in de vorm van door een onafhankelijke registeraccountant op te stellen jaarverslagen, dat de steunbetalingen uitsluitend worden aangewend ter ondersteuning van de werkzaamheden van werven in de vroegere Duitse Democratische Republiek”.

Dit betekent niet dat de Commissie geen gebruik zal maken van alle andere middelen die haar ter beschikking staan, met inbegrip van de controleprocedure die in de artikelen 11 en 12 van de zevende richtlijn (90/684/EEG ⁽¹⁾) is vastgelegd, ten einde ervoor te zorgen dat een dergelijke doorsluiting niet plaatsvindt.

De Commissie houdt staande dat een naar behoren opgesteld verslag van een registeraccountant een zeer belangrijk hulpmiddel is voor haar bovenbedoelde controlerende taak. In het verslag moeten de werven in de voormalige DDR niet alleen als afzonderlijke profit centers worden bekeken, maar moet ook een uitgebreide analyse worden gemaakt van de ontvangen steun en de aanwending van de steun voor investeringen en scheepsbouwactiviteiten die in de onderzochte periode zijn uitgevoerd.

⁽¹⁾ PB nr. L 380 van 31. 12. 1990.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2791/92van de heer **Freddy Blak (S)**

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 november 1992)

(93/C 185/27)

Betreft: Overheidssubsidie aan werven in de voormalige DDR

Subsidie kan worden verleend om de verouderde en met schulden kampende werven de mogelijkheid te bieden om op concurrerende wijze schepen te bouwen. Het is echter niet gewenst dat er subsidie wordt verleend aan deze bedrijven, maar het is wel noodzakelijk dat de werven de mogelijkheid wordt geboden om hun herstructurering te overleven. Iedere verdergaande subsidie zal de voormalige Oostduitse werven niet ten goede komen, maar zal er alleen toe leiden dat de prijzen worden gedrukt en de wereldmarkt schade wordt berokkend.

Het subsidieniveau is berekend op grond van specifieke herstructureringsplannen en schuldenlasten die niet gelijk zijn voor iedere werf. Kan de Commissie bevestigen dat de subsidie met deze situatie rekening houdt, zodat niet automatisch alle werven de maximaal toegestane subsidie ontvangen?

Kan de Commissie mededelen hoe zij de subsidie die zal worden verleend aan de werven in de voormalige DDR tot een noodzakelijk minimum zal beperken?

Hoe heeft de Commissie zich voorgesteld om de subsidiedrempel voor iedere afzonderlijke werf vast te stellen en wat is de subsidiedrempel voor de individuele werven?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**

(31 maart 1993)

Richtlijn 92/68/EEG van de Raad ⁽¹⁾ houdt wijziging in van Richtlijn 90/684/EEG van de Raad ⁽²⁾ betreffende de steunverlening aan de scheepsbouw, ten einde de scheepswerven in de voormalige DDR de mogelijkheid te bieden door herstructurering concurrerend te worden. Het hogere dan voor deze werven gebruikelijke plafond (36%) voor bedrijfssteun moet werkelijk als een maximum worden beschouwd, in die zin dat de per werf verleende steun gebaseerd moet zijn op de saneringsbehoeften van de werf in kwestie. Deze zijn vastgesteld bij de procedure van openbare aanbesteding die plaatsvond naar aanleiding van de privatisering van drie scheepswerven en zijn door de Commissie bij haar onderzoek getoetst. In het voorstel van de Commissie voor een richtlijn van de Raad houdende wijzigingen op de zevende richtlijn van de Raad ⁽³⁾ wordt het plafond voor steunverlening per scheepswerf duidelijk vermeld. Het steunniveau wordt nu per scheepswerf door de Commissie vastgesteld alvorens steun kan worden toegekend en wordt beperkt tot het minimum dat noodzakelijk is om de

achterstand van de desbetreffende scheepswerf tijdens de herstructureringsperiode in te lopen.

⁽¹⁾ PB nr. L 219 van 4. 8. 1992.⁽²⁾ PB nr. L 380 van 31. 12. 1990.⁽³⁾ Doc. SEC(92) 991 def.**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2826/92**van de heer **Hugh McMahon (S)**

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 november 1992)

(93/C 185/28)

Betreft: EG-richtlijn betreffende de erkenning van hoger-onderwijsdiploma's

Kan de Commissie aangeven welke voorzieningen er in Frankrijk bestaan voor kandidaten uit de Gemeenschap die willen profiteren van Richtlijn 89/48/EEG ⁽¹⁾, nu de termijn voor de tenuitvoerlegging is verstreken? Zal Frankrijk, aangezien er nog geen algemeen erkenningsstelsel van kracht is, aanvaarden dat het in de tussentijd individuele examens voor deze kandidaten moet organiseren?

⁽¹⁾ PB nr. L 19 van 24. 1. 1989, blz. 16.**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(5 april 1993)

Richtlijn 89/48/EEG is op 4 januari 1991 van kracht geworden. Vanwege het originele karakter van de gehanteerde methode voor de erkenning van diploma's en het grote aantal uiteenlopende beroepen waarop de richtlijn betrekking heeft, is de omzetting ervan in nationaal recht voor de Lid-Staten een complexe aangelegenheid. Overeenkomstig artikel 189 van het EEG-Verdrag is de betrokken richtlijn verbindend ten aanzien van het te bereiken resultaat, doch wordt aan de nationale instanties de bevoegdheid gelaten de vorm en de middelen hiervoor te kiezen. Enkele Lid-Staten hebben ervoor gekozen de richtlijn om te zetten door middel van een tekst die betrekking heeft op alle betrokken beroepen en die wordt aangevuld met een reeks specifieke maatregelen voor een of meer van deze beroepen. Andere, zoals Frankrijk, hebben gekozen voor een andere methode: zij verrichten de omzetting beroep voor beroep, waarbij voor elk ervan afzonderlijke teksten worden goedgekeurd.

Frankrijk heeft het merendeel van de voor de omzetting van de richtlijn noodzakelijke maatregelen genomen; de procedures ter voltooiing ervan zijn ingeleid. Indien voor een bepaald beroep nog geen maatregelen werden goedgekeurd, zijn de bevoegde instanties overeenkomstig de artikelen 48 en 52 van het EEG-Verdrag en de jurisprudentie van het Hof

in de zaken Heylens⁽¹⁾ en Vlassopoulou⁽²⁾ ten minste gehouden, verzoeken tot erkenning in overweging te nemen, de voor het beroep vereiste kwalificaties te vergelijken met deze waarover de verzoeker beschikt, en een met redenen omklede beslissing te nemen waartegen uit hoofde van het nationaal recht beroep kan worden aangetekend.

⁽¹⁾ Zaak 226/86 van 15. 10. 1987, Jurispr. 1987, blz. 4097.

⁽²⁾ Zaak C-340/89 van 7. 5. 1991, Jurispr. 1991, blz. 2357.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2828/92

van de heer Elmar Brok (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 november 1992)

(93/C 185/29)

Betreft: EG-richtlijn inzake meetinstallaties voor andere vloeistoffen dan water

1. Is de Commissie voornemens Richtlijn 77/313/EEG⁽¹⁾ zodanig te wijzigen dat deze ook geldt voor op temperatuur gebaseerde metingen en afrekeningen ten aanzien van energiedragers die voor verwarmingsdoeleinden worden gebruikt (aardgas, lichte stookolie)?

2. Zo niet, zou de Commissie een nationale Duitse regeling in het kader van de interne markt als onrechtmatig beschouwen?

⁽¹⁾ PB nr. L 105 van 28. 4. 1977, blz. 18.

Antwoord van de heer Bangemann namens de Commissie

(30 maart 1993)

De Lid-Staten kunnen voorschrijven dat de gemeten waarden van vloeistoffen of gasvolumen bij de facturatie tot de waarden bij een referentietemperatuur worden verlaagd door middel van een temperatuurconversie. De getroffen maatregelen mogen het gebruik van EG-meettoestellen voor vloeistof- of gasstromen, die onder de desbetreffende harmonisatierichtlijnen vallen, echter niet beperken of verbieden.

Door de ontwikkeling van de technologie komen er langzamerhand temperatuurcompenserende instrumenten beschikbaar. Er moet nog worden nagegaan of de exactheid van zulke metingen aanvaardbaar is voor wettelijk voorgeschreven meettoepassingen.

De harmonisatierichtlijnen betreffende meettoestellen voor vloeistof- of gasstromen hebben nog geen betrekking op deze technologie. De Commissie bereidt evenwel een nieuwe communautaire wetgeving voor omtrent wettelijk voorgeschreven metingen. Deze toekomstige wetgeving, die volgens de nieuwe aanpak op het gebied van de technische harmonisatie en normalisatie wordt voorbereid, zal met alle beschikbare nieuwe technologieën rekening houden.

schreven metingen. Deze toekomstige wetgeving, die volgens de nieuwe aanpak op het gebied van de technische harmonisatie en normalisatie wordt voorbereid, zal met alle beschikbare nieuwe technologieën rekening houden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2850/92

van de heer Alex Smith (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 november 1992)

(93/C 185/30)

Betreft: Stillegging van kerninstallaties

Kan de Commissie mededelen of zij voornemens is om op grond van de Europese Akte van 1986 met richtlijnen te komen voor het stilleggen van kerncentrales en andere kerninstallaties?

Antwoord van de heer Paleokrassas namens de Commissie

(16 april 1993)

Door de Europese Akte heeft de Gemeenschap specifieke bevoegdheden op het gebied van milieubescherming (artikelen 130 R, S en T van het EEG-Verdrag). Toch is de Commissie voorlopig niet van plan voorstellen in te dienen voor specifieke richtlijnen inzake de ontmanteling van kerncentrales.

Het vaststellen van richtsnoeren voor:

- het ontwerpen en exploiteren van nucleaire installaties met het oog op de vereenvoudiging van de latere ontmanteling;
- de ontmantelingswerkzaamheden, met de bedoeling de professionele stralingsblootstelling zo laag als redelijk mogelijk te maken;
- de technische onderdelen van een communautair beleid op dit gebied

is een van de belangrijkste onderwerpen van het aan de gang zijnde O & O-programma van de Gemeenschap over de ontmanteling van nucleaire installaties, goedgekeurd bij Besluit 89/239/Euratom van de Raad⁽¹⁾.

Krachtens het Euratom-Verdrag is de Commissie bevoegd op te treden op het gebied van de bescherming van de gezondheid tegen ioniserende straling (artikelen 30-39). De groep van deskundigen inzake gezondheidsbescherming, vermeld in artikel 31 van het Verdrag, heeft aanbevelingen gedaan over de maatstaven voor radiologische bescherming bij de terugwinning van onderdelen afkomstig van gesloopte

kerninstallaties (1988, doc. XI/3134/88 EN). De Commissie is niet van plan krachtens het Euratom-Verdrag richtlijnen over dit onderwerp uit te vaardigen.

(¹) PB nr. L 98 van 11. 4. 1989.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2888/92
van de heer James Ford (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(23 november 1992)
(93/C 185/31)

Betreft: Schadeloosstelling voor geweldslachtoffers

Kan de Commissie een overzicht geven van de regelingen betreffende schadeloosstelling voor slachtoffers van geweldsmisdrijven, met name in Spanje? In hoeverre is gevolg gegeven aan de aanbevelingen in het verslag-Newman uit 1989?

Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie
(2 april 1993)

De Commissie was reeds in de gelegenheid haar standpunt uiteen te zetten over de schadeloosstelling van slachtoffers van geweldsmisdrijven. Het geachte Parlementslid zij onder meer verwezen naar het antwoord op mondelinge vraag H-578/90 van de heer Stewart (¹), waarin de Commissie toelichtte waarom zij van mening was dat zij wegens ontbrekende bevoegdheid geen gevolg kon geven aan het verzoek dat het Europees Parlement in zijn resolutie over de schadeloosstelling van slachtoffers van geweldsmisdrijven had gedaan om wetgeving op dit gebied voor te stellen.

Overigens loopt van de procedures die de Commissie had ingeleid tegen de Lid-Staten waarvan de wetgeving inzake de schadeloosstelling van slachtoffers van geweldsmisdrijven discriminerend is ten opzichte van onderdanen uit andere Lid-Staten, nog slechts één inbreukprocedure. Behalve Duitsland en Frankrijk hebben België en Luxemburg nu ook hun wetgeving gewijzigd en de discriminerende bepalingen hierin geschrapt. Aangezien Portugal in 1991 een regeling goedkeurde voor de schadeloosstelling van slachtoffers van geweldsmisdrijven, is Griekenland nu de enige Lid-Staat die geen wetgeving heeft op dit gebied; in Spanje en Italië heeft de desbetreffende wetgeving slechts betrekking op slachtoffers van het terrorisme.

Het Verdrag van de Raad van Europa inzake de schadeloosstelling van slachtoffers van geweldsmisdrijven van 24 november 1983 werd tot op heden door zes Lid-Staten

geratificeerd, namelijk Nederland, Denemarken, Luxemburg, het Verenigd Koninkrijk, Frankrijk en Portugal.

(¹) Handelingen van het Europese Parlement nr. 3-392 (oktober 1990).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2910/92
van de heer Alexandros Alavanos (CG)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(23 november 1992)
(93/C 185/32)

Betreft: Vliegtuigongelukken en de Seveso-richtlijn

Naast het recente vliegtuigongeluk van Amsterdam hebben zich ook kleinere soortgelijke ongelukken voorgedaan in de buurt van het militaire vliegveld van Elefsina in de Thriasische Vlakte (waar een vliegtuig in een bewoond gebied is neergestort, tevens een gebied waar veel grote bedrijven gevestigd zijn die onder Richtlijn 82/501/EEG (¹), de Seveso-richtlijn, vallen). Dit geeft, samen met de overweging dat er, afgezien van het gevaar van het neerstorten van vliegtuigen, sprake is van bijkomende risico's door het doen leeglopen van de brandstoftanks in geval van een storing, aanleiding tot de volgende vragen.

Denkt de Commissie dat de bestaande richtlijnen voldoende zijn voor de preventie van en de hulpverlening bij ongelukken van grote omvang, zoals deze kunnen voorkomen wanneer vliegtuigen in het ongereede raken?

Hoe denkt zij ook factoren als vliegtuigongelukken te doen opnemen bij de voorschriften van de richtlijnen die verband houden met de gevaren die ongelukken van grote omvang met zich meebrengen?

(¹) PB nr. L 230 van 5. 8. 1982, blz. 1.

Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie
(15 maart 1993)

Onder Richtlijn 82/501/EEG van de Raad inzake de risico's van zware ongevallen bij bepaalde industriële activiteiten vallen ook de risico's die verband houden met vliegtuigongelukken, hoewel daarvoor geen specifieke bepalingen in de richtlijn zijn opgenomen.

In de richtlijn wordt namelijk bepaald dat de exploitanten van de onder de richtlijn vallende activiteiten de bestaande risico's van zware ongevallen moeten vaststellen en de nodige veiligheidsmaatregelen moeten treffen. Deze bepaling is met name impliciet gericht op de risico's van een vliegtuigongeluk, die dus ook door de exploitanten moeten worden beoordeeld. In gevallen waarin het risico van een

dergelijk ongeluk, gezien de geografische ligging van de installaties, niet verwaarloosbaar is, dient de exploitant bovendien de situatie die erdoor ontstaat te bestuderen en ervoor te zorgen dat in de met het oog op mogelijke zware ongevallen binnen zijn inrichting opgestelde interne en externe rampenplannen maatregelen zijn opgenomen ter beperking van de gevolgen van een dergelijk ongeval.

In een richtlijn inzake de risico's van zware ongevallen bij bepaalde industriële activiteiten kunnen redelijkerwijs geen specifiekere bepalingen met betrekking tot de risico's van een vliegtuigongeluk worden opgenomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2948/92

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(24 november 1992)

(93/C 185/33)

Betreft: Investerings van Griekse kaasfabrieken

In Griekenland stagneert de groei van de kaasproductie, zowel door de toestand waarin de kaasfabrieken verkeren, als door de moeilijkheden en tekortkomingen in de primaire sector, die de produktiekosten opdrijven.

Acht de Commissie het opportuun steun te verlenen voor de snelle modernisering van de Griekse kaasmakerijen en voor de vervanging van oude bedrijven door nieuwe? Is zij van mening dat het investeringsniveau van de Griekse kaasfabrieken tot dusverre voldoende door Verordening (EEG) nr. 866/90 ⁽¹⁾ is opgevoerd?

⁽¹⁾ PB nr. L 91 van 6. 4. 1990, blz. 1.

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie.**

(4 maart 1993)

In het kader van de toepassing van Verordening (EEG) nr. 866/90 en het bij Beschikking 80/92/EEG van de Commissie ⁽¹⁾ goedgekeurde communautaire bestek voor de verbetering van de verwerking en de afzet van landbouwproducten, heeft Griekenland communautaire steun gevraagd voor investeringen in de voedingsmiddelensector in de vorm van operationele programma's, die onder meer betrekking hebben op kaasfabrieken.

Het communautaire bestek voor de kaassector voorziet in de modernisering van kaasfabrieken, de verplaatsing van installaties om milieuredenen en de fusie van oude kaasfabrieken om deze door nieuwe te vervangen. De capaciteit van de bedrijven na rationalisering of modernisering moet

overeenstemmen met de beschikbare hoeveelheden melk, en met name met de toegekende quota. Voor deze sector zal het EOGFL ongeveer 2,3 miljard drachme (11 miljoen ecu) bijdragen.

In het kader van de door Griekenland ingediende operationele programma's zijn reeds 11 investeringen goedgekeurd. Daarvoor wordt 1,4 miljard drachme (6,2 miljoen ecu) steun van het EOGFL verleend, terwijl de totale investeringskosten 3,6 miljard drachme (15,8 miljoen ecu) bedragen.

Hierbij mag niet uit het oog worden verloren dat in eerste instantie de Lid-Staat verantwoordelijk is voor de keuze van de projecten die voor steun van het EOGFL in aanmerking kunnen komen.

⁽¹⁾ PB nr. L 31 van 7. 2. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2960/92

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(24 november 1992)

(93/C 185/34)

Betreft: Landbouw in bergachtige en insulaire regio's

De landbouw is een belangrijke economische sector voor de bergachtige en insulaire regio's in Griekenland, net als voor een groot aantal andere regio's in de Lid-Staten van de Gemeenschap. Toch wordt de landbouwactiviteit steeds geringer door de ongunstige situatie met betrekking tot de produktie en de afzet van de landbouwproducten van die regio's op de markt. Is de Commissie voornemens voorstellen te doen voor enerzijds een uitbreiding van de infrastructuurle steun voor de agrarische probleemgebieden en verbetering van de ondersteuning van traditionele produkten en landbouwmethoden, en anderzijds de snelle ontwikkeling van alternatieve werkgelegenheid (agrotourisme, kleinschalige verwerkende bedrijven, enz.)?

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie**

(17 februari 1993)

De Commissie besteedt bijzondere aandacht aan de probleemgebieden in de Gemeenschap. Sedert de goedkeuring van Richtlijn 75/268/EEG betreffende de landbouw in bergstreken en in sommige probleemgebieden, gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 797/85 ⁽¹⁾, heeft de compenserende vergoeding er in grote mate toe bijgedragen in die gebieden

de landbouwactiviteit te stabiliseren en de bevolking op peil te houden. Voor de investeringen in landbouwbedrijven is in die gebieden trouwens altijd meer steun verleend dan in de andere gebieden van de Gemeenschap.

Wat nu speciaal Griekenland betreft, hebben de bergstreken, de probleemgebieden en de eilanden veel profijt gehad van het structuurbeleid. In dit verband kan de volgende, uitsluitend deze gebieden betreffende reeks maatregelen worden vermeld:

- Verordening (EEG) nr. 1975/82 ⁽²⁾, die is toegepast in de bergstreken en probleemgebieden van 22 departementen van continentaal Griekenland en de Peloponnesos, betrof een reeks maatregelen ter ondersteuning van de maatschappelijke en de produktie-infrastructuur (elektrificatie en aanleg van wegen op het platteland, drinkwatervoorziening, irrigatie, centra voor landbouwonderwijs), de landbouw (veehouderij) en de bosbouw (bebossing, verbetering en bescherming van de bossen, aanleg van boswegen, enz.). In het kader van het programma ter uitvoering van deze verordening is in een periode van zeven jaar (1983—1989) het aanzienlijke bedrag van 413 miljoen ecu aan overheidsmiddelen beschikbaar gesteld, voor een deel uit het EOGFL, afdeling Oriëntatie.
- In het kader van de drie grote „geografische” GMP's voor Griekenland, die het gehele continentale grondgebied van het land alsmede de Ionische eilanden, de Peloponnesos en bepaalde eilanden in de Egeïsche Zee (Euboea, de Sporaden, Thasos en Samotraki) bestrijken en van het GMP voor Kreta worden aanzienlijke middelen aangewend voor de bergstreken, probleemgebieden en eilanden.

De betrokken GMP's omvatten elk een uitsluitend voor die gebieden bestemd subprogramma voor een totaalbedrag aan — door de Gemeenschap medegefinancierde — overheidsuitgaven van 372 miljoen ecu voor de periode 1986—1992. In het kader van deze subprogramma's worden zeer uiteenlopende maatregelen ondersteund: afgezien van maatregelen als die in het kader van Verordening (EEG) nr. 1975/82 gaat het om acties gericht op de volledige benutting van het eigen potentieel, zoals het gebruik van hernieuwbare energiebronnen voor de tuinbouw, de omschakeling van de produktie en de valorisatie van plaatselijke produkten, grotere steun voor de veehouderij, het toerisme (plattelandstoerisme, campings, enz.), visserij, een beter gebruik van het menselijk potentieel, ondersteuning van ambachtelijke sector en MKB, enz. Er zij tevens op gewezen dat bij elke wijziging van de GMP's de kredieten ten behoeve van ingesloten gebieden en eilandgebieden systematisch werden verhoogd.

Wat de twee andere GMP's betreft, zij erop gewezen dat de maatregelen ter ondersteuning van de ontwikkeling van platteland en landbouw in het GMP voor het gebied van de Egeïsche Zee, waaraan in totaal, in medefinanciering met de Gemeenschap, een bedrag van 57 miljoen ecu aan overheidsgeld wordt gespendeerd, per definitie betrekking hebben op de eilanden, terwijl een bedrag van 25 miljoen ecu dat voor dergelijke maatregelen is uitgetrokken in het kader van het GMP voor Attika

bestemd is voor de eilanden Argosaronikos, Kythera en Antikythera.

- In het kader van het communautaire initiatief Leader is voor Griekenland een gedeeltelijk door de Gemeenschap te financieren totale investering van 104 miljoen ecu goedgekeurd (waarvan 70 miljoen ecu aan overheids-geld) ter ondersteuning van acties voor de ontwikkeling van het platteland op de volgende gebieden: human resources, MKB en ambachtswezen, plattelandstoerisme, landbouw, minder omvangrijke infrastructuurvoorzieningen, technische bijstand en werking van de plaatselijke Leader-groepen. Hierbij dient te worden opgemerkt dat een criterium bij de keuze van de in aanmerking te nemen gebieden hun ligging in bergstreken of probleemgebieden of op eilanden betrof. Naar schatting zal meer dan 80 % van de beschikbare middelen naar dergelijke gebieden gaan.

Uit het voorgaande blijkt duidelijk in welke mate het huidige beleid van de Gemeenschap uitsluitend of voornamelijk de betrokken gebieden ten goede komt. De totale communautaire bijstand voor genoemde gebieden is in feite nog veel groter: er moet namelijk ook rekening mee worden gehouden dat ook andere acties of programma's (b.v. de diverse operationele programma's), of zij nu op nationaal of op regionaal niveau worden uitgevoerd, die geen duidelijke territoriale begrenzing hebben (met name de diverse sectoriële programma's en communautaire initiatieven), min of meer rechtstreeks aan bergstreken, in probleemgebieden en eilanden ten goede komen. Het staat vast dat het beleid van de Gemeenschap tegenover noodlijdende plattelandsgebieden zal worden voortgezet en zelfs verruimd.

In dit verband werkt de Commissie momenteel, specifiek voor Griekenland, aan voorstellen voor speciale maatregelen ten behoeve van de eilanden in de Egeïsche Zee.

⁽¹⁾ PB nr. L 93 van 30. 3. 1985.

⁽²⁾ PB nr. L 214 van 22. 7. 1982.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2961/92
van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(24 november 1992)
(93/C 185/35)

Betreft: Uitbreiding van de organische landbouw

Kan de Commissie, gelet op het feit dat de organische landbouw (niet-toepassing van chemische bemesting) zich in de Gemeenschap in een bijzonder hoog tempo steeds verder moet verbreiden, mededelen welke maatregelen zij van plan is voor te stellen ten einde daarvoor onmiddellijke steun te verlenen? Is zij van plan, inspelend op de trend naar ecologische produkten, voorstellen te doen voor een richtlijn tot instelling van een verbod op het doen van bewerkingen volgens welke produkten van de traditionele landbouw beter zouden smaken?

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie**
(15 maart 1993)

Bij Verordening (EEG) nr. 2078/92 van de Raad ⁽¹⁾ betreffende landbouwproductiemethoden die verenigbaar zijn met de eisen inzake milieubescherming en betreffende natuurbeheer is een steunregeling ingesteld voor bedrijfs- hoofden die zich ertoe verbinden biologische teeltmethoden in te voeren of verder toe te passen.

Bij Verordening (EEG) nr. 2092/91 van de Raad ⁽²⁾ inzake de biologische productiemethode en aanduidingen dienaangaande op landbouwproducten en levensmiddelen is reeds een communautaire kaderregeling ingevoerd voor de etikettering, de productie en de controle van produkten waarvan wordt beweerd dat zij zijn geproduceerd volgens biologische productiemethoden. De verordening heeft tot gevolg dat op het etiket alleen naar biologische productiemethoden mag worden verwezen als aan de in de verordening vastgestelde produktienormen en controleregeling is voldaan. De verordening heeft ten doel ervoor te zorgen dat de koper van biologische landbouwproducten of levensmiddelen correct wordt geïnformeerd over de biologische productiemethode die voor de productie is toegepast. De verordening laat het evenwel nog steeds aan de consument over te oordelen over de organoleptische kwaliteit van biologische landbouwprodukten en levensmiddelen vergeleken met die welke op de gebruikelijke wijze worden geproduceerd.

⁽¹⁾ PB nr. L 215 van 30. 7. 1992.

⁽²⁾ PB nr. L 198 van 22. 7. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2969/92

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(24 november 1992)
(93/C 185/36)

Betreft: De afzet op de markt van Griekse interventie- tarwe

Tweehonderdvijftigduizend ton Griekse durumtarwe van de oogst van dit jaar is in het kader van de communautaire regelingen ter interventie aangeboden. In de interventieopslagplaatsen ligt ook nog steeds 610 000 ton graan van de oogst van vorig jaar (voor het grootste gedeelte durumtarwe). Derhalve bevindt zich in de Griekse opslagplaatsen nu in totaal 860 000 ton voor rekening van de communautaire interventie. Van de hoeveelheden die vorig jaar ter communautaire interventie werden aangeboden, is tot op heden slechts 20 000 ton op de markt afgezet. Kan de Commissie mededelen of aanzienlijke hoeveelheden van de in de Griekse silo's opgeslagen tarwe in de nabije toekomst op de markt zullen worden afgezet?

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie**
(4 maart 1993)

Bij Verordening (EEG) nr. 1309/92 ⁽¹⁾ heeft de Commissie 100 000 ton durumtarwe uit de voorraad van het Griekse interventiebureau te koop aangeboden voor uitvoer. Tot nu toe is geen enkel bod gedaan.

Omdat de productie van durumtarwe in de Gemeenschap in het verkoopseizoen 1992/1993 veel groter is dan het verbruik, wordt momenteel niet gedacht aan verkoop op de interne markt.

⁽¹⁾ PB nr. L 139 van 22. 5. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2982/92

van de heer José Valverde López (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(30 november 1992)
(93/C 185/37)

Betreft: Wederzijdse erkenning van de architectendi- ploma's in Spanje

Kan de Commissie mededelen wat er volgens haar mankeert aan de nationale maatregelen van Spanje ter uitvoering van de Richtlijnen 85/384/EEG ⁽¹⁾, 85/614/EEG ⁽²⁾ en 86/17/EEG ⁽³⁾, alsmede artikel 59 van het EEG-Verdrag, over de wederzijdse erkenning van de architectendiploma's en welke gevolgen dit kan hebben?

⁽¹⁾ PB nr. L 223 van 21. 8. 1985, blz. 15.

⁽²⁾ PB nr. L 376 van 31. 12. 1985, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. L 27 van 1. 2. 1986, blz. 71.

**Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi
namens de Commissie**
(19 april 1993)

De Spaanse wetgeving betreffende de omzetting van de „architecten"-richtlijnen (Real Decreto nr. 1081/1989) beperkt het werkterrein van architecten met in Spanje erkende diploma's van andere Lid-Staten tot de Lid-Staat van oorsprong, terwijl hun werkterrein identiek behoort te zijn aan dat van architecten in het land van ontvangst; dit vloeit voort uit de artikelen 2 en 10 van Richtlijn 85/384/EEG, gewijzigd door de Richtlijnen 85/614/EEG en 86/17/EEG, inzake de wederzijdse erkenning van diploma's, certificaten en andere titels op het gebied van architectuur.

Voorts houdt een andere bepaling in de Spaanse wetgeving, die de maximale duur voor het verrichten van diensten beperkt tot zes maanden, een beperking in van de vrije dienstverlening door in andere Lid-Statens gevestigde architecten. Deze beperking is in strijd met artikel 59 van het EEG-Verdrag en met artikel 22 van voornoemde richtlijn.

Derhalve heeft de Commissie overeenkomstig artikel 169 van het EEG-Verdrag een met redenen omkleed advies gezonden betreffende de onjuiste omzetting van Richtlijn 85/384/EEG.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2999/92

van de heer Lode Van Outrive (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(30 november 1992)
(93/C 185/38)

Betreft: Resultaten en opvolging van het seminarie over de detectie van valse documenten voor ambtenaren van de twaalf EG-Lid-Statens, belast met het toezicht op de buitengrenzen

Van 31 augustus tot en met 11 september 1992 vond in Eindhoven (Nederland) een seminarie plaats, georganiseerd door de Belgische Rijkswacht en de Nederlandse Centrale Recherche Informatiedienst (CRI). Dit seminarie richtte zich tot ambtenaren uit EG-landen, belast met het toezicht aan de buitengrenzen, en behandelde de detectie van valse documenten. De Commissie verleende een financiële bijdrage aan dit initiatief.

Wat waren de resultaten van dit seminarie en welk gevolg wordt eraan gegeven?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3000/92

van de heer Lode Van Outrive (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(30 november 1992)
(93/C 185/39)

Betreft: De operationalisering van het begrip „buitengrenzen” op het seminarie over de detectie van valse documenten voor ambtenaren van de twaalf EG-Lid-Statens, belast met het toezicht op de buitengrenzen

Van 31 augustus tot en met 11 september 1992 vond in Eindhoven (Nederland) een seminarie plaats, georganiseerd door de Belgische Rijkswacht en de Nederlandse Centrale Recherche Informatiedienst (CRI). Dit seminarie richtte zich tot ambtenaren uit EG-landen, belast met het toezicht aan de buitengrenzen, en behandelde de detectie van valse documenten. De Commissie verleende een financiële bijdrage aan dit initiatief.

Op dit seminarie moet men het toch wel duidelijk gehad hebben over de plaats waar zulke ambtenaren, „belast met het toezicht aan de buitengrenzen” worden ingezet . . ., met andere woorden de definitie „buitengrenzen”. Welke inhoud gaf men op dit seminarie aan het begrip „buitengrenzen”? Op welke wijze werd er rekening gehouden met de onderscheiden territoriale aspecten, respectievelijk de Schengen-landen en de Twaalf, met andere woorden hoe wordt de dubbelzinnige definitie van „buitengrenzen” van het Schengen-territorium, met een EG-Lid-Staat, niet lid van de Schengen-groep, geoperationaliseerd?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3001/92

van de heer Lode Van Outrive (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(30 november 1992)
(93/C 185/40)

Betreft: Verantwoording van de financiële medewerking van de Commissie aan de organisatie van een seminarie over de detectie van valse documenten voor ambtenaren van de twaalf EG-Lid-Statens, belast met het toezicht op de buitengrenzen

Van 31 augustus tot en met 11 september 1992 vond in Eindhoven (Nederland) een seminarie plaats, georganiseerd door de Belgische Rijkswacht en de Nederlandse Centrale Recherche Informatiedienst (CRI). Dit seminarie richtte zich tot ambtenaren uit EG-landen, belast met het toezicht aan de buitengrenzen, en behandelde de detectie van valse documenten. De Commissie verleende een financiële bijdrage aan dit initiatief.

Welke argumenten heeft de Commissie om haar financiële medewerking te verlenen aan een intergouvernementeel initiatief, over een materie waarin de Lid-Statens haar de bevoegdheid betwisten?

Welke andere gelijkaardige initiatieven, studies of activiteiten werden door de Commissie financieel ondersteund, en voor welk bedrag?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3002/92

van de heer Lode Van Outrive (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(30 november 1992)
(93/C 185/41)

Betreft: Medewerking van de Commissie aan de organisatie van een seminarie over de detectie van valse documenten voor ambtenaren van de twaalf EG-Lid-Statens, belast met het toezicht op de buitengrenzen

Van 31 augustus tot en met 11 september 1992 vond in Eindhoven (Nederland) een seminarie plaats, georganiseerd

door de Belgische Rijkswacht en de Nederlandse Centrale Recherche Informatiedienst (CRI). Dit seminarie richtte zich tot ambtenaren uit EG-landen, belast met het toezicht aan de buitengrenzen, en behandelde de detectie van valse documenten. De Commissie verleende een financiële bijdrage aan dit initiatief.

Hoe groot was deze financiële bijdrage en uit welke begrotingslijn werden deze middelen geput? Heeft de Commissie ook op een andere wijze aan dit initiatief meegewerkt?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3003/92

van de heer Lode Van Outrive (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(30 november 1992)

(93/C 185/42)

Betreft: Informatie over het seminarie over de detectie van valse documenten voor ambtenaren van de twaalf EG-Lid-Statens, belast met het toezicht op de buitengrenzen

Van 31 augustus tot en met 11 september 1992 vond in Eindhoven (Nederland) een seminarie plaats, georganiseerd door de Belgische Rijkswacht en de Nederlandse Centrale Recherche Informatiedienst (CRI). Dit seminarie richtte zich tot ambtenaren uit EG-landen, belast met het toezicht aan de buitengrenzen, en behandelde de detectie van valse documenten. De Commissie verleende haar medewerking aan dit initiatief.

Kan de Commissie mij de documenten bezorgen die op het seminarie werden gebruikt ten behoeve van de opleiding?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3004/92

van de heer Lode Van Outrive (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(30 november 1992)

(93/C 185/43)

Betreft: Het seminarie over de detectie van valse documenten voor ambtenaren van de twaalf Lid-Statens, belast met het toezicht op de buitengrenzen

Van 31 augustus tot en met 11 september 1992 vond in Eindhoven (Nederland) een seminarie plaats, georganiseerd door de Belgische Rijkswacht en de Nederlandse Centrale Recherche Informatiedienst (CRI). Dit seminarie richtte zich tot ambtenaren uit EG-landen, belast met het toezicht aan de buitengrenzen, en behandelde de detectie van valse documenten. De Commissie verleende een bijdrage aan dit initiatief.

Tot welke nationale administraties of diensten behoorden de deelnemers aan dit seminarie en welke plaats bekleden deze ambtenaren in de nationale administraties?

Gecombineerd antwoord van de heer Vanni d'Archirafi namens de Commissie

op de schriftelijke vragen nr. 2999/92 tot en met nr. 3004/92

(5 april 1993)

De Commissie wil erop wijzen dat de Europese studiebijeenkomst over de opsporing en onderkenning van valse documenten, die van 31 augustus tot en met 11 september 1992 voor een deel in Brussel en voor een deel in Eindhoven plaatsvond, is georganiseerd in het kader van de intergouvernementele werkzaamheden van de ministers voor Immigratiezaken. Derhalve zouden sommige vragen over deze studiebijeenkomst aan het Voorzitterschap moeten worden gesteld.

Naar aanleiding van de vraag over de resultaten en het vervolg van de studiebijeenkomst (vraag nr. 2999/92) kan de Commissie mededelen dat zij kennis heeft genomen van een eerste evaluatie van de studiebijeenkomst in de vergadering van de subgroep Valse Documenten van de ad hoc-groep Immigratie. Deze eerste evaluatie was zeer positief en over enkele maanden zal een nieuwe worden gemaakt over het resultaat van de opleiding die ontvangen is in het kader van de werkzaamheden van de betrokken diensten.

De Commissie beschikt niet over de door het geachte Parlementslid gevraagde informatie over de inhoud (nr. 3000/92), de documenten (nr. 3003/92) en de deelnemers (nr. 3004/92) van de studiebijeenkomst. Zij stelt voor om deze vragen rechtstreeks aan het Voorzitterschap te stellen.

Al bij de eerste bijeenkomst van de groep Coördinatoren vrij verkeer van personen had de Commissie te kennen gegeven bereid te zijn een financiële bijdrage te leveren aan scholingsactiviteiten op gebieden die tot afschaffing van de grenscontroles zouden kunnen leiden. Hoewel deze studiebijeenkomst een intergouvernementeel initiatief was, zoals het geachte Parlementslid terecht heeft opgemerkt, achtte de Commissie het niettemin van belang een financiële bijdrage te verlenen, omdat dit initiatief zou kunnen bijdragen tot de totstandbrenging van de ruimte zonder grenzen. Tot op heden zijn er geen andere gelijkaardige initiatieven geweest waarvoor de Commissie financiële steun heeft verleend (vraag nr. 3001/92).

Er is een bedrag van 50 000 ecu, afkomstig van begrotingslijn B 5-3000 „voltooiing van de interne markt” van de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen, verleend aan de Nederlandse organisator van de studiebijeenkomst. Met deze bijdrage kon een gedeelte van de kosten van de organisatie van deze studiebijeenkomst worden gedekt. De Commissie heeft niet op enige andere wijze aan dit initiatief deelgenomen, afgezien van een praktische ondersteuning door tolken voor de tweede week van de studiebijeenkomst en een vergaderzaal voor een halve dag in Brussel ter beschikking te stellen. De Commissie heeft ook aan het begin van de studiebijeenkomst een inleiding verzorgd ten einde de deelnemers bewust te maken van het verband dat bestaat tussen de controles aan de buitengren-

zen en de doelstelling van de Gemeenschap om een ruimte te scheppen zonder controles aan de binnengrenzen (vraag nr. 3002/92).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3020/92

van de heer José Lafuente López (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(30 november 1992)

(93/C 185/44)

Betreft: Wettelijke maatregelen tegen opzettelijke verspreiding van het Aids-virus

De herhaalde gevallen van opzettelijke verspreiding van het Aids-virus door mensen die met dit virus waren besmet, hebben aangetoond dat er een juridisch vacuüm bestaat, omdat in veel landen van de Gemeenschap voor een dergelijke problematiek de nodige wetgeving ontbreekt.

De noodzaak om deze leemte in de wetgeving op te vullen, biedt gelegenheid na te gaan of in communautair verband niet een eenvormige oplossing kan worden gevonden voor het probleem dat met dit virus besmette mensen die om diverse redenen in hun zieke toestand delinquent gedrag vertonen, welbewust anderen met het virus infecteren, wat onvermijdelijk voor hun slachtoffers de dood betekent.

Beschouwt de Commissie het niet als haar taak met een voorstel voor de nodige communautaire wetgeving te komen ten einde een eenvormige oplossing te vinden voor deze leemte in de wetgeving als het gaat om opzettelijke verspreiding van het Aids-virus door de lijdens aan dit syndroom?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(17 februari 1993)

De gevallen van opzettelijke verspreiding van het HIV-virus, het virus dat Aids ten gevolge heeft, door mensen die met dit virus waren besmet, zijn bijzonder ernstig. In sommige recente gevallen is hieraan publiciteit gegeven. De invoering van wetgeving met de bedoeling besmette mensen te verhinderen het HIV-virus over te brengen valt echter onder de bevoegdheid van de Lid-Staten.

Uit het feit dat een dergelijke wetgeving door Lid-Staten niet is ingevoerd, blijkt dat er in de gehele Gemeenschap de opvatting heerst dat deze wetten in de praktijk zeer moeilijk uitvoerbaar zouden zijn en dat het meer effect zou sorteren ernaar te streven de overdracht van het virus te voorkomen door voorlichting, opvoeding en advies dan door wettelijke dwang.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3031/92

van de heer Yves Verwaerde (LDR)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 december 1992)

(93/C 185/45)

Betreft: Vrije vestiging van advocaten in de Gemeenschap

Kan de Commissie in aanvulling op het door de heer Martin Bangemann namens de Commissie gegeven antwoord op schriftelijke vraag nr. 1608/92 ⁽¹⁾ betreffende de vrije vestiging van advocaten in de Gemeenschap mededelen of het niet wenselijk zou zijn de „Association nationale des docteurs en droit” (Frankrijk) als ter zake kundig te betrekken bij de werkzaamheden betreffende het leggen van de grondslagen voor een specifieke „vestigings”-richtlijn voor advocaten?

⁽¹⁾ PB nr. C 309 van 26. 11. 1992, blz. 54.

**Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi
namens de Commissie**

(2 april 1993)

In haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 1608/92 heeft de Commissie gesteld dat zij met aandacht de werkzaamheden volgt van de CCBE (Raadgevende Commissie van de balies van de Europese Gemeenschap), die erop gericht zijn een basis te leggen voor een op advocaten toegesneden „vestigingsrichtlijn”. Het is echter niet aan de Commissie zich te mengen in de samenstelling van de Franse delegatie van de CCBE.

Een nieuw feit heeft zich voorgedaan: op 23 oktober 1992 is de CCBE te Lissabon tot een akkoord gekomen over een ontwerp voor een „vestigingsrichtlijn” voor advocaten waardoor de beroepsuitoefening op grond van de in de Lid-Staat van herkomst verkregen titel wordt vergemakkelijkt.

In het kader van haar werkprogramma voor 1993 heeft de Commissie besloten een voorstel voor een richtlijn in te dienen. Zij doet dit op eigen verantwoordelijkheid en zal het hiertoe vereiste vooroverleg voeren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3032/92

van de heer Yves Verwaerde (LDR)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 december 1992)

(93/C 185/46)

Betreft: Algemeen stelsel voor de erkenning van diploma's voor hoger onderwijs — Frans diploma van „docteur en droit”

Kan de Commissie mededelen welke status aan het Franse diploma van „docteur en droit” zal worden toegekend in het

kader van het algemeen stelsel voor de erkenning van diploma's voor hoger onderwijs in de Gemeenschap?

**Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi
namens de Commissie**

(5 april 1993)

Richtlijn 89/48/EEG van de Raad ⁽¹⁾ betreffende een algemeen stelsel van erkenning van hoger-onderwijsdiploma's waarmee beroepsopleidingen van ten minste drie jaar worden afgesloten, betreft alleen de erkenning van diploma's met het oog op de beroepsuitoefening.

Het Franse diploma van „docteur en droit” valt onder de werkingssfeer van de richtlijn voor zover het, alleen of in combinatie met andere diploma's, toegang geeft tot de uitoefening van een gereguleerd beroep in de zin van bedoelde richtlijn.

⁽¹⁾ PB nr. L 19 van 24. 1. 1989.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3038/92

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 december 1992)

(93/C 185/47)

Betreft: Vaststelling van grenswaarden voor restbestanddelen aan koolwaterstoffen

De vervuiling van de bodem door chemische bestanddelen vormt een permanent gevaar voor de volksgezondheid en voor de kwaliteit van de oppervlaktewateren. Kan de Commissie een voorstel voor een verordening indienen waarbij grenswaarden worden vastgesteld voor de restbestanddelen aan koolwaterstoffen in de bodem in de Lid-Staten, overeenkomstig het desbetreffende gebruik dat daarvan wordt gemaakt?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**

(15 april 1993)

Momenteel is de Commissie niet van plan voorstellen op dit gebied te doen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3042/92

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 december 1992)

(93/C 185/48)

Betreft: Het milieuschandaal van Attika

Meer dan 500 ton industrieel afval wordt elke dag in diverse gebieden van Attika en in de zee gestort zonder dat er door de Griekse autoriteiten serieuze maatregelen worden genomen om de volksgezondheid en het milieu tegen de rechtstreekse gevaren hiervan te beschermen. In een interview met het dagblad Apoyevmatini van 20 oktober 1992 heeft de voorzitter van de Vereniging van eigenaren van tankwagens voor het vervoer van afvalstoffen, de heer A. Gatsis, onthullingen over deze kwestie gedaan; hij wees er tevens op dat hij vanaf mei 1990 het Ministerie voor Milieubescherming, Ruimtelijke Ordening en Openbare Werken herhaaldelijk heeft ingelicht over de systematische vervuiling van de zee en van diverse gebieden in Attika door industrieel afval dat door zorgeloze tankwagenchauffeurs wordt gedumpt. Desondanks zijn tot op heden de bevoegde overheidsinstanties nog niet in actie gekomen om een einde te maken aan dit dagelijkse milieuschandaal. Kan de Commissie laten blijken dat deze kwestie haar zorgen baart?

Antwoord van de heer Paleokrassas

namens de Commissie

(19 april 1993)

De Commissie beschikt niet over gedetailleerde informatie over de door het geachte Parlementslid beschreven situatie die verband houdt met de toepassing van Richtlijn 75/442/EEG ⁽¹⁾ betreffende afvalstoffen en Richtlijn 78/319/EEG ⁽²⁾ betreffende toxische en gevaarlijke afvalstoffen of over eventuele risico's voor het grond- en oppervlaktewater in de regio. De Commissie zal dan ook een verzoek om informatie aan de Griekse instanties richten.

⁽¹⁾ PB nr. L 194 van 25. 7. 1975.

⁽²⁾ PB nr. L 84 van 31. 3. 1978.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3047/92

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 december 1992)

(93/C 185/49)

Betreft: Het inkomen van de Griekse boeren

In Griekenland liggen dit jaar de prijzen voor bijna alle landbouwprodukten lager dan het vorig jaar, terwijl de

produktiekosten bijna verdubbeld zijn. De vakbondsvertegenwoordigers van de boeren wijzen erop dat de boeren meer dan 250 miljard drachme aan inkomen zullen verliezen. Kan de Commissie maatregelen voorstellen om het inkomen van de boeren te steunen?

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie**
(17 maart 1993)

Uit de eerste, nog voorlopige ramingen van de inkomensontwikkeling van de landbouwers in Griekenland blijkt ten opzichte van 1991 een reële daling met 5,3%.

De ongunstige ontwikkeling in 1992 moet evenwel worden gezien tegen de achtergrond van de reële stijging van het landbouwincome (netto toegevoegde waarde van de landbouwsector per arbeidsjaareenheid) van 27% in 1991.

Bovendien zijn de landbouwincomens in Griekenland in de afgelopen jaren aanzienlijk gestegen. Wanneer men het gemiddelde inkomen van 1984—1986 op 100 stelt, dan ligt het indexcijfer van het inkomen in 1992 op 125,82.

Voorts zijn conjuncturele schommelingen van de inkomens een normaal verschijnsel in de landbouw. Bijgevolg is de Commissie van oordeel dat bijzondere maatregelen om het inkomen van de landbouwers te verbeteren op dit ogenblik niet gerechtvaardigd zijn.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3050/92
van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(14 december 1992)
(93/C 185/50)

Betreft: De verdwijning van een primitieve vissoort bij Lamia

De bevoegde Griekse autoriteiten hebben een zeldzame biotoop bij Lamia tot een langzame dood veroordeeld. Zoals blijkt uit aanklachten van de Milieubeweging Lamia en het Anti-jacht- en natuurvriendencomité is men in de gemeente Ayia Paraskevi begonnen puin te storten, waardoor verstikking dreigt voor een biotoop waar een bijzondere, niet elders in de wereld voorkomende primitieve vissoort, de *Pungitius hellenicus*, leeft. Nog erger is dat de Dienst grondverbetering van het Griekse Ministerie van Landbouw besloten heeft in de buurt van de biotoop twee grondboringen uit te voeren, waardoor de biotoop zou komen droog te vallen en de primitieve vissoort zou

uitsterven. Kan de Commissie in actie komen om de *Pungitius hellenicus* te redden?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**
(16 april 1993)

De ondersoort *Pungitius pungitius hellenicus* van de tien-doornige stekelbaars staat niet op de lijst van beschermde taxa in bijlage bij Richtlijn 92/43/EEG (richtlijn inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna) ⁽¹⁾ die in juni 1994 van kracht wordt. De bescherming van deze soort ressorteert dus onder de nationale instanties.

De Commissie wijst er evenwel op dat er een geïntegreerd programma voor de inrichting van het stroomgebied van de rivier de Sperchios, dat onder meer de regio Lamia omvat, zal worden gefinancierd in het kader van het financiële instrument voor het milieu LIFE (Verordening (EEG) nr. 1973/92 ⁽¹⁾).

⁽¹⁾ PB nr. L 206 van 22. 7. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3052/92
van de heer Herman Verbeek (V)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(14 december 1992)
(93/C 185/51)

Betreft: EG-steun voor verkorreling vleesoverschotten

1. Is het bericht (Nieuwsblad van het Noorden, 24 oktober 1992) juist dat de Commissie vanuit Nederland benaderd is voor financiële steun aan een nieuw procédé om EG-vleesoverschotten te verwerken tot gedroogde korrels die in het kader van voedselhulpprogramma's geëxporteerd kunnen worden?
2. Overweegt de Commissie het bedrijf Torenco BV te ondersteunen bij het verder ontwikkelen van dit procédé? Zo ja, met welk bedrag?
3. Op grond van welke overwegingen zal de productie en afzet van gedroogde vleeskorrels al dan niet in aanmerking komen voor EG-steun?
4. Is de Commissie met mij van mening dat het „verkorrelen” van vlees een dure, energie-intensieve, niet-structurele en eerder contra-productieve methode zal zijn om van de Europese vleesoverschotten af te komen of om de honger in de wereld te bestrijden?

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie
(19 maart 1993)**

1. De Commissie is inderdaad op de hoogte van projecten om vlees tot „gedehydrerde produkten” te verwerken. Naar haar weten zijn daarvoor geen steunaanvragen ingediend.

2 tot en met 4. Dehydratie wordt ook in andere Lid-Staten toegepast, ook voor andere produkten dan rundvlees. Deze gedehydrerde produkten worden momenteel slechts in beperkte mate en voor specifieke doeleinden gebruikt, en het is de vraag of het betrokken procédé geschikt is voor voedselhulpprodukten, die vaak in moeilijke omstandigheden worden verbruikt.

De Commissie kan derhalve niet bevestigen dat het betrokken procédé een belangrijke remedie is voor de vleesoverschotten en de hongersnood in de wereld.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3054/92

van de heer Yves Verwaerde (LDR)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 december 1992)

(93/C 185/52)

Betreft: Nationale financiële steunmaatregelen in de visserij en aquicultuursector

In het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* verscheen op 17 juni 1992 een mededeling van de Commissie onder de titel „Richtlijnen voor het onderzoek van de nationale steunmaatregelen in de visserij- en aquicultuursector”.

Wat omvat deze mededeling aan nieuwe elementen vergeleken met de vorige van 1988?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie
(9 maart 1993)**

De nieuwe richtlijnen zijn met name aangepast aan nieuwe communautaire wetgeving inzake de visserij en de aquacultuur die sinds 1988, datum van de vroegere versie van de genoemde richtlijnen, in werking is getreden.

Eenzijds is Verordening (EEG) nr. 4028/86 van de Raad ⁽¹⁾ inzake communautaire acties voor verbetering en aanpassing van de structuur van de visserij en de aquacultuur, gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3944/90 ⁽²⁾, op 1 januari 1991 in werking getreden, waarbij met name joint

ventures voor de visserijsector zijn ingevoerd. Anderzijds heeft de vaststelling van Verordening (EEG) nr. 4042/89 van de Raad ⁽³⁾ betreffende de verbetering van de voorwaarden inzake verwerking en afzet van visserij- en aquacultuurprodukten gevolgen gehad voor de steun die de Lid-Staten op deze gebieden verlenen.

Ook is wegens de nieuwe bepalingen een clausule ingevoegd waarin de Lid-Staten wordt toegestaan een hogere steun toe te kennen als de Gemeenschap over onvoldoende middelen beschikt om bij te dragen aan de financiering van investeringsprojecten die overigens voldoen aan de voorwaarden van de structuurwetgeving.

Twee nieuwe vormen van steun, die niet in de richtlijnen van 1988 waren opgenomen, zijn bij de betrokken herziening ingevoerd. Het betreft enerzijds de „steun om strakkere regels te kunnen opleggen voor de instandhouding en het beheer van de visbestanden” en anderzijds de „steun die aan werknemers in de sector wordt verleend in het kader van begeleidende sociaal-economische maatregelen, om problemen te ondervangen die het gevolg zijn van aanpassing of vermindering van de capaciteit”.

Het is eveneens nodig gebleken rekening te houden met de ontwikkeling in de standpunten van het Hof van Justitie met betrekking tot steunmaatregelen van de Staten, in het bijzonder met het arrest van 14 februari 1990 in zaak C-301/87 betreffende de door Frankrijk aan de firma Boussac toegekende steun. In hoofdstuk 3 van de tekst (procedurevraagstukken) is derhalve een bepaling opgenomen waarin de Lid-Staten worden herinnerd aan de procedureregels die uit het genoemde arrest resulteren.

Omdat er de afgelopen jaren steeds minder verslagen over de toepassing van de steun bij de Commissie werden ingediend, worden de Lid-Staten er ten slotte aan herinnerd dat die verslagen een voorwaarde zijn voor het verkrijgen van toestemming voor steunmaatregelen.

⁽¹⁾ PB nr. L 376 van 31. 12. 1986.

⁽²⁾ PB nr. L 380 van 31. 12. 1990.

⁽³⁾ PB nr. L 388 van 30. 12. 1989.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3059/92

van de heer David Morris (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 december 1992)

(93/C 185/53)

Betreft: Stappen in aansluiting op de verklaring van de Commissie voor de Paritaire Vergadering ACS-EEG in Amsterdam in 1991 betreffende illegale visvangst in wateren van ACS-landen

In antwoord op een vraag over illegale vangstactiviteiten door Spaanse vissersschepen in de Namibische wateren

verklaarde de heer Marín, vice-voorzitter van de Commissie, tegenover de Paritaire Vergadering ACS-EEG in september 1991 in Amsterdam dat de Commissie voornemens was de verlening van vangstvergunningen en structurele hulp stop te zetten als van een vissersschip duidelijk is aangetoond dat het illegaal in de wateren van derde landen heeft gevestigd.

Begin augustus 1992 werd weer een Spaans vissersschip, de „Xeitosino”, in de Namibische wateren aangehouden op de beschuldiging dat het daar illegaal aan het vissen was.

Naar aanleiding van een ernstig incident tussen een Namibisch patrouillevaartuig en de Spaanse trawler „Hermanos Garrido” deed de Namibische permanente secretaris voor visserij en zeerijkdommen op 24 juni voor de Subcommissie visserij van het Europees Parlement een dringend beroep op de Europese Instellingen om al hun invloed aan te wenden om een eind te maken aan de illegale visvangst voordat het conflict dermate escaleert dat er slachtoffers bij vallen.

Kan de Commissie mededelen welke stappen er genomen zijn tegen de „Hermanos Garrido” en andere bij illegale visvangst betrokken schepen uit de Gemeenschap, bij voorbeeld intrekking van de vangstvergunning of stopzetting van de structurele hulp?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**

(10 maart 1993)

Alle vaartuigen uit de Gemeenschap die de visserij uitoefenen in het kader van een visserijovereenkomst met een derde land, inzonderheid met een ACS-land, moeten, op grond van duidelijke bepalingen in de overeenkomst, enerzijds alle dwingende bepalingen van deze overeenkomst en de technische en financiële bijlagen daarbij naleven en, anderzijds, voor de punten die in de overeenkomst zelf niet zijn geregeld, de in het betrokken derde land geldende nationale regeling in acht nemen. De bevoegdheid en de verantwoordelijkheid voor de controle op de naleving van deze regeling en de eventuele toepassing van sancties ten aanzien van in overtreding zijnde reders ligt bij de derde landen. De Lid-Staat onder de vlag waarvan het vaartuig vaart, kan op grond van zijn eigen regelgeving sancties opleggen: zo heeft de reder van het vaartuig „Hermanos Garrido” van de Spaanse autoriteiten een zware boete gekregen.

In het kader van de visserijovereenkomsten heeft de Commissie de Lid-Staten steeds bijgestaan door de reders die in de wateren van ACS-landen vissen, mee te delen dat zij aanvragen om vangstvergunningen niet meer zou doorzenden indien de verplichtingen in het kader van de overeenkomst niet worden nageleefd. Voorts beperkt, wanneer een vaartuig uit de Gemeenschap door de controle-autoriteiten van het derde land wordt aangehouden, het optreden van de Commissie zich strikt tot hetgeen ter zake in de overeenkomst voor dergelijke situaties is bepaald (met name mededeling van het verslag over het aanhouden van het schip).

In het geval van Namibië, dat geen visserijovereenkomst met de Gemeenschap heeft gesloten, moeten vaartuigen uit de

Gemeenschap die in de Namibische wateren vissen de Namibische wetgeving terzake naleven.

Geen van de in Namibië op illegale visvangst betrapte vaartuigen heeft overigens een vergunning gekregen in het kader van een visserijovereenkomst.

De voor de „Xeitosino” ingediende aanvraag voor structurele steun in het kader van een tijdelijk samenwerkingsverband wordt momenteel nog door de Commissie onderzocht.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3094/92

van de heer Henry McCubbin (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 december 1992)

(93/C 185/54)

Betreft: Administratieve controles, anders dan aan de grenzen, na 1992

De heer Bangemann heeft op 30 juli 1991 in antwoord op schriftelijke vraag nr. 1299/91 van de heer White ⁽¹⁾ verklaard dat alle controles aan de binnengrenzen moeten worden opgeheven, zoals immers ook geen controle op goederen en personen wordt uitgeoefend aan de grenzen tussen de regio's binnen één nationale markt.

Kan de Commissie in verband hiermee mededelen of zij een studie heeft uitgevoerd naar de veelsoortige vormen van controle op het verkeer van personen binnen de Lid-Staten na het overschrijden van de grens?

Indien zij een dergelijk onderzoek heeft uitgevoerd, kan zij het Parlement een lijst doen toekomen van controles en registratievormen die in ieder van de Lid-Staten worden geëist; zijn de eisen hetzelfde in iedere Lid-Staat ten aanzien van de registratie met het oog op de vestiging, zowel wat de nodige gegevens als de desbetreffende tijdslimieten betreft?

Is een werkvergunning vereist en wat zijn de voorwaarden voor een dergelijke vergunning?

⁽¹⁾ PB nr. C 259 van 4. 10. 1991, blz. 45.

**Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi
namens de Commissie**

(2 april 1993)

De Commissie heeft geen aanleiding gezien om, in het kader van de opheffing van de personencontrole aan de binnengrenzen en de daarmee verband houdende maatregelen, een onderzoek in te stellen naar de controleregelingen welke gelden voor op het grondgebied van een Lid-Staat verblijvende vreemdelingen of naar de formaliteiten en controles inzake de afgifte van verblijfs- en arbeidsvergunningen.

Ten aanzien van communautaire onderdanen en hun gezinsleden bevat het afgeleide Gemeenschapsrecht inzake het vrije verkeer van personen bepalingen die met name betrekking hebben op de documenten die overgelegd moeten worden in verband met de afgifte van de verblijfs-

vergunning (een arbeidsvergunning is niet vereist). Op grond van dit Gemeenschapsrecht kunnen de Lid-Staten verlangen dat degenen die het recht van het vrije verkeer uitoefenen hun aanwezigheid op het grondgebied kenbaar maken (zie b.v. voor werknemers in loondienst artikel 4 en artikel 8, lid 2, van Richtlijn 68/360/EEG van de Raad ⁽¹⁾).

Ten aanzien van de regeling inzake de aanmelding bij aankomst zij het geachte Parlementslid verwezen naar schriftelijke vraag nr. 951/84 van de heer Patterson ⁽²⁾.

Tevens zij erop gewezen dat de uitvoeringsovereenkomst bij het Akkoord van Schengen (artikel 22) aan onderdanen van derde landen die het grondgebied van een Lid-Staat betreffen, de verplichting oplegt zich bij de bevoegde autoriteiten aan te melden.

⁽¹⁾ PB nr. L 257 van 19. 10. 1968.

⁽²⁾ PB nr. C 263 van 10. 10. 1988.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3109/92

van de heer Georgios Romeos (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 december 1992)

(93/C 185/55)

Betreft: Fraude met landbouwsubsidies en negatieve gevolgen voor de producenten

De laatste tijd onderzoeken de bevoegde diensten van de Commissie in Griekenland een aantal gevallen waarin ten onrechte EG-landbouwsteun is ontvangen.

De fictieve gegevens leiden bij veel produkten tot een overschrijding van de gegarandeerde maximumhoeveelheid, zodat de producenten met een hogere medeverantwoordelijkheidshoefing worden geconfronteerd.

Hoe denkt de Commissie hierop te reageren om de getroffen landbouwers en hun inkomen te beschermen?

Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie

(22 maart 1993)

De Commissie heeft de onderzoeken naar vermoedelijke fraude in sommige landbouwsectoren in Griekenland nog niet afgesloten.

Zodra de resultaten bekend zullen zijn, zal de Commissie nagaan welke wijzigingen er eventueel in de geldende wetgeving moeten worden aangebracht om de regeling om het inkomen van de producenten op peil te houden beter te doen functioneren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3135/92

van de heer Florus Wijsenbeek (LDR)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 januari 1993)

(93/C 185/56)

Betreft: Natuurbeheer van de gemeente Amsterdam

In het antwoord van de Commissie op mondelinge vraag H-871/91 ⁽¹⁾ is sprake van een studie naar de regeling inzake vossenpopulatie op het grondgebied van de gemeente Amsterdam door het Zoölogisch Instituut van de Universiteit van Amsterdam.

Kan de Commissie mededelen of dit onderzoek inmiddels is afgerond?

Zo ja, kan de Commissie mededelen of zij inmiddels haar standpunt in deze heeft bepaald?

Zo ja, kan zij zo spoedig mogelijk haar standpunt mededelen?

⁽¹⁾ Handelingen van het Europese Parlement nr. 3-409 (oktober 1991).

Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie

(15 april 1993)

De resultaten van de onderzoeken naar de omvang van de predatie door vossen en naar de schommelingen in de populaties van bepaalde vogelsoorten in de Nederlandse duingebieden zijn thans in het bezit van de Commissie en zullen rechtstreeks aan het geachte Parlementslid en aan het Secretariaat-generaal van het Europese Parlement worden toegezonden.

Op basis van deze resultaten is de Commissie van mening dat momenteel geen specifieke maatregelen vereist zijn.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3137/92

van de heer Alexandros Alavanos (CG)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 januari 1993)

(93/C 185/57)

Betreft: Meer spoed met de aanleg van het ziekenhuis van Elefsina

Uit een schrijven van DG XVI van de Commissie d. d. 8 oktober 1992 blijkt dat de Griekse Regering contractueel

verplicht is schadevergoedingen te betalen wegens onderbreking van werkzaamheden of wegens herziene standpunten ten aanzien van de aanleg van het ziekenhuis van Elefsina (GMP Attika). Deze ontwikkeling roept gerechtvaardigde ongerustheid op over de voortgang van het project, dat een bittere noodzaak is voor de Thriasische Vlakte, een gebied met een bevolking van 60 000 inwoners, 23 000 arbeiders en een jaarlijks verkeer van 30 miljoen voertuigen; het is tevens een gebied waar de arbeidsongevallen toenemen, terwijl zij in de rest van Griekenland afnemen.

Tevens heeft het Comité van toezicht bij de recente herziening van het GMP de afbouw en inrichting van het ziekenhuis van Elefsina niet in het GMP opgenomen, maar in plaats daarvan de voorkeur gegeven aan opnemings- en handhaving van andere uitgaven, waarvan het twijfelachtig is of zij ooit zullen worden gedaan, zoals voor het Polyvalent Centrum van Pendeli (brieven van DG XVI d. d. 5 augustus 1992 en 25 september 1992).

Kan de Commissie meedelen:

1. welke maatregelen zij zal nemen opdat het ziekenhuis van Elefsina snel wordt afgebouwd, met als bijkomend voordeel dat de Griekse Regering niet verplicht is schadevergoedingen te betalen;
2. welke maatregelen zij denkt te nemen voor een rationalisering van de uitgaven voor gezondheidszorg en sociale voorzieningen die in het GMP voor Attika vermeld worden?

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie**
(15 maart 1993)

Het past niet dat de Commissie commentaar geeft op details van de officiële correspondentie waarvan het geachte Parlementslid, zonder haar medeweten, blijkbaar in het bezit is gekomen.

De Commissie verzekert het geachte Parlementslid dat zij wenst dat het ziekenhuisproject van Elefsina zo spoedig mogelijk wordt voltooid. Daarom zijn bij de tweede herziening van het geïntegreerd mediterrane programma voor Attika alle middelen toegekend die de Griekse autoriteiten voor de voltooiing van de investering hadden gevraagd. Nadien is gebleken dat deze middelen eigenlijk niet voldoende waren en dat de betrokken autoriteiten een geldboete moesten betalen. De Commissie blijft van oordeel dat deze boete een zaak is van de Griekse autoriteiten.

De Commissie is niet van mening dat de middelen van het GMP voor Attika die voor gezondheid en welzijn zijn bestemd, op onverantwoorde wijze worden gebruikt. Dit GMP weerspiegelt immers de prioriteiten die samen met de Lid-Staat zijn vastgesteld.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3142/92
van de heer Antoni Gutiérrez Díaz (GUE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(6 januari 1993)
(93/C 185/58)

Betreft: Nationaal park van Aigües Tortes (Catalonië, Spanje)

In antwoord op de door mij gestelde schriftelijke vraag nr. 2331/90⁽¹⁾ over een besluit van de Generalitat van Catalonië, het nationaal park van Aigües Tortes ca. 6 000 ha kleiner te maken verklaarde de Commissie op 13 december 1990 „om nadere gegevens te hebben gevraagd over de (...) genoemde feiten”.

Heeft de Commissie sedertdien inderdaad nieuwe gegevens verkregen?

Is zij voorts niet van mening dat de nieuwe Richtlijn 92/43/EEG⁽²⁾ inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna een betere bescherming moet bieden voor dit natuurgebied, dat op grond van zijn aanduiding als speciale beschermingszone in toepassing van deze richtlijn opgenomen moet worden in het Natura 2000-netwerk?

⁽¹⁾ PB nr. C 63 van 11. 3. 1991, blz. 60.

⁽²⁾ PB nr. L 206 van 27. 7. 1992, blz. 7.

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**
(15 april 1993)

De Commissie heeft op 6 november 1990 de Spaanse autoriteiten om inlichtingen verzocht omtrent de veranderingen in de begrenzing en de oppervlakte van de buitenste beschermingszone van het nationaal park „Aigües Tortes”.

Het schriftelijke Spaanse antwoord van 13 februari 1991 bevestigt dat de buitenste beschermingszone inderdaad een verandering ondergaan heeft.

Deze verandering, die niet raakt aan de speciale beschermingszone voor vogels „Aigües Tortes y Lago San Mauricio” (door de Spaanse autoriteiten aangewezen krachtens artikel 4 van Richtlijn 79/409/EEG⁽¹⁾ inzake het behoud van de vogelstand), heeft evenwel tot een vergroting van de buitenste beschermingszone met totaal 3 000 hectare geleid.

Onder deze omstandigheden was het niet mogelijk een inbreuk op het communautaire recht vast te stellen. De Commissie heeft derhalve besloten dit dossier te sluiten.

De Commissie zou de aanwijzing te zijner tijd van het nationaal park „Aigües Tortes” krachtens artikel 3, lid 2,

van Richtlijn 92/43/EEG ongetwijfeld met genoegen begroeten. Gelet op de in artikel 4 vermelde termijnen voor de uitvoering van deze richtlijn is het voorlopig echter nog te vroeg om zich over deze kwestie definitief uit te spreken.

(¹) PB nr. L 103 van 25. 4. 1979.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3146/92

van de heer Max Simeoni (ARC)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 januari 1993)

(93/C 185/59)

Betref: Project voor een Atlantisch Centrum voor hernieuwbare energie in Bretagne

Een project voor een Atlantisch Centrum voor hernieuwbare energie in Bretagne is momenteel in studie. Dit zou aansluiten op het studie- en proefcentrum voor windkracht (CNEEL) dat tussen 1984 en 1989 in Trebeurden (Côte d'Armor) in bedrijf is geweest.

Zou een dergelijk project niet in aanmerking kunnen komen voor starthulp van de Gemeenschap, met name als het gelegen is in een gebied van doelstelling 5 b (centraal Bretagne) of van doelstelling 2 (Trégor-Goëlo)? Zo ja, aan welke voorwaarden moet dan worden voldaan?

Antwoord van de heer Millan

namens de Commissie

(5 maart 1993)

In het kader van het geïntegreerde ontwikkelingsprogramma voor Centraal-Bretagne (1987—1992) is besloten tot steun voor de ontwikkeling van het gebruik van hout voor energiewinning en daarvoor heeft het EFRO een bedrag van 1,16 miljoen Ffr. ter beschikking gesteld.

Het programma voor de ontwikkeling van het platteland van Centraal-Bretagne „Morgane” (1989—1993) omvat eveneens het gebruik van hout als energiebron; het „Morgane”-programma voorziet in zijn huidige versie niet in de financiering van projecten voor het gebruik van andere energiebronnen. De regionale autoriteiten zouden het programma eventueel kunnen aanpassen vóór het verstrijken van de geldigheidsduur ervan in december 1993.

In het programma voor Côte d'Armor in het kader van doelstelling 2, voor de periode 1992—1993, zijn drie prioriteiten gesteld, namelijk de ontwikkeling van de ondernemingen, vergroting van de aantrekkelijkheid van het gebied en verbetering van de scholing.

De projecten in het kader van al deze programma's worden onderzocht en uitgekozen door regionale technische comités en eventueel goedgekeurd door een toezichtcomité, waarin alle partners (Staat, territoriale gemeenschappen, Commissie) vertegenwoordigd zijn.

Het door het geachte Parlements lid genoemde project zou aan de diensten van de prefectuur van het gebied (SGAR) die het programma beheren, kunnen worden voorgelegd en die zouden kunnen nagaan of het mogelijk is het bij één van de voor het gebied vastgestelde prioriteiten op te nemen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3159/92

van de heer Pierre Bernard-Reymond (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 januari 1993)

(93/C 185/60)

Betref: Situatie van het departement Vaucluse als gevolg van de hoge waterstand van de Ouvèze

De situatie in het departement Vaucluse is zeer kritisch en de lokale overheden alsmede de bevolking die sterk te lijden heeft gehad door de recente overstromingen van de Ouvèze, ondervinden zeer ernstige moeilijkheden.

Kan de Commissie derhalve overwegen Vaucluse op te nemen bij de zones die momenteel vallen onder de geïntegreerde mediterrane programma's (GMP's), zodat dit departement de nodige financiële middelen kan verkrijgen die nodig zijn voor de economische opbouw en het lenigen van de menselijke nood?

Kan de Commissie mededelen welke financiële middelen zij denkt te gebruiken om deel te nemen aan het programma van de wederopbouw van deze regio in samenwerking met de Franse Staat, de Regionale Raad Provence-Alpes-Côte d'Azur en de Algemene Raad van Vaucluse?

Antwoord van de heer Millan

namens de Commissie

(2 maart 1993)

De Commissie is zich bewust van de situatie in het departement Vaucluse ten gevolge van de recente overstromingen die zijn veroorzaakt door het wassen van de Ouvèze. De Gemeenschap heeft zich trouwens reeds concreet solidair betoond door het toekennen van spoedhulp.

Voor dit departement zijn sedert 1986 kredieten van de Europese Gemeenschap beschikbaar in het kader van een geïntegreerd mediterrane programma. De Commissie onderzoekt met de nationale en de regionale autoriteiten

welke middelen kunnen worden aangewend in het kader van een herschikking binnen dit programma.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3168/92

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 januari 1993)

(93/C 185/61)

Betreft: Gezondheidsvoorschriften voor melk

De communautaire melkfabrieken houden zich op dit ogenblik niet strikt aan de bepalingen van de communautaire wetgeving met betrekking tot de gezondheidsvoorschriften voor de produktie en het in de handel brengen van melk en produkten op basis van melk (Richtlijn 92/47/EEG ⁽¹⁾). Kan de Commissie onmiddellijk optreden om de naleving door de melkfabrieken te verzekeren van de gezondheidsvoorschriften?

⁽¹⁾ PB nr. L 268 van 14. 9. 1992, blz. 33.

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie**

(8 maart 1993)

Aan inrichtingen voor de behandeling of de verwerking van melk of zuivelprodukten, die momenteel niet in staat zijn om aan alle gezondheidsvoorschriften inzake de produktie en het in de handel brengen van melk en produkten op basis van melk te voldoen, kan door de bevoegde nationale autoriteiten een tijdelijke afwijking worden toegestaan, die uiterlijk tot en met 31 december 1997 geldt. De lijst van inrichtingen waarvoor een dergelijke afwijking geldt, moet door het Permanent Veterinair Comité worden goedgekeurd en door de Commissie worden gepubliceerd. Produkten van deze inrichtingen mogen niet in het intracommunautaire handelsverkeer worden gebracht, noch worden uitgevoerd, en moeten op de nationale markt worden afgezet.

Vanaf 1 januari 1998 moeten alle betrokken inrichtingen voldoen aan de gezondheidsvoorschriften die zijn vastgesteld bij Richtlijn 92/46/EEG ⁽¹⁾ tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften voor de produktie en het in de handel brengen van rauwe melk, warmtebehandelde melk en produkten op basis van melk. Bij de in artikel 17 van deze richtlijn bedoelde inspecties zullen de deskundigen van de Commissie kunnen nagaan of de communautaire wetgeving wordt nageleefd maar, rekening houdend met het feit dat de Richtlijn 92/46/EEG en 92/47/EEG uiterlijk op 1 januari 1994 in de nationale wetgeving moeten zijn getransponeerd, is de Commissie niet voornemens om nu reeds met de controle op de toepassing van de betrokken bepalingen door de Lid-Staten te beginnen.

De lijst van inrichtingen waarvoor een afwijking geldt, moet vóór 1 juli 1993 bij de Commissie worden ingediend. Niet

op deze lijst vermelde inrichtingen moeten vanaf 1 januari 1994 voldoen aan alle vereisten van de in het nationaal recht getransponeerde Richtlijn 92/46/EEG.

⁽¹⁾ PB nr. L 268 van 14. 9. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3171/92

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 januari 1993)

(93/C 185/62)

Betreft: Het bos van het Pantokrator-klooster op Athos

Een zeldzaam bos, wellicht enig in zijn soort in de landen van de Middellandse Zee, dat zich bevindt op het schiereiland Athos in de buurt van het Pantokrator-klooster, wordt met vernietiging bedreigd en internationale milieuorganisaties komen in actie om het te redden. Het bos bestaat o.a. uit eiken, pijnbomen en zeldzame struiken en het kloosterbestuur dat economische problemen aanvoert, is volgens bepaalde inlichtingen aan het onderhandelen over de verpachting ervan voor 30 miljoen drachme aan een particuliere onderneming die er aan commerciële houtvesterij gaat doen. Volgens diezelfde inlichtingen heeft het probleem zelfs de gemaal van de Britse koningin, Philip, beroerd tijdens zijn bezoek aan de Heilige Berg. De hertog van Edinburgh heeft de monniken ontraden door te gaan met de verpachting van het bos voor houtvesterij, maar zij hebben voorrang gegeven aan de economische problemen van het klooster. Is de Commissie van plan op te treden voor de bescherming van dit bos?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**

(16 april 1993)

Volgens de huidige wetgeving van de Gemeenschap is Griekenland niet verplicht de genoemde locatie te beschermen. Derhalve zou de Commissie enkel een stimulerende rol kunnen spelen, vooral door financiële steun, om dit bos te redden. Een dergelijke tussenkomst zou officieel door Griekenland gevraagd moeten worden en zou de toepasselijke verordeningen en regels moeten naleven.

De Commissie deelt het geachte Parlementslid mee dat zij, overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 2242/87 van de Raad ⁽¹⁾ inzake communautaire acties voor het milieu en Verordening (EEG) nr. 3907/91 van de Raad ⁽²⁾ inzake communautaire acties voor natuurbehoud, 1,138 miljoen ecu steun toegekend heeft voor een project dat de herbossering en het milieubeheer van een ander bosrijk gebied op de Athos-berg betreft. Er wordt op gerekend dat dit project

een sterke positieve invloed op natuurbehoud- en beschermingsproblemen elders op Athos zal hebben.

(¹) PB nr. L 207 van 29. 7. 1987.

(²) PB nr. L 370 van 31. 12. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3177/92

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 januari 1993)

(93/C 185/63)

Betreft: Het landbouwersinkomen in Achaia

In sommige landbouwgebieden van Griekenland blijven de producenten met geweldige hoeveelheden landbouwprodukten zitten. In het departement Achaia is 700 ton aardappelen in de koelhuizen van de plaatselijke landbouwcoöperaties gaan uitlopen, terwijl nog eens 3 000 ton is verrot onder de bomen waarmee de boeren deze hadden bedekt om ze tegen de zon te beschermen. In hetzelfde departement hangt 80% van de druivenoogst nog ongeogst aan de wijnstokken, terwijl ook voor de olijfolie van vorig jaar nog geen koper is gevonden. Van de oogst aan rozijnen is nog geen kilo verkocht. Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen om het inkomen van de 150 000 boeren van Achaia te beschermen, die, naar hun vakbondsvertegenwoordigers berichten, geen uitweg meer zien?

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie**

(17 maart 1993)

Het gemeenschappelijk landbouwbeleid voorziet in diverse maatregelen om de producenten in staat te stellen het hoofd te bieden aan de afzetproblemen en zich van een redelijk inkomen te verzekeren. Deze maatregelen verschillen naar gelang van de sector en de aard van de moeilijkheden die zich voordoen (structureel of conjunctureel). Voor de door het geachte Parlementslid vermelde sectoren zijn er vele maatregelen: steun voor de particuliere opslag en interventie voor olijfolie, uit de markt nemen van tafeldruiven, distillatie van tafelwijn en steun voor het rooien van wijngaarden, en steun voor de particuliere opslag, interventie en rooisteun voor rozijnen en krenten. Voor de sector aardappelen heeft de Commissie bij de Raad een voorstel voor een gemeenschappelijke marktordening ingediend.

Voorts omvat het gemeenschappelijk landbouwbeleid talrijke structuurmaatregelen die de producenten kunnen helpen om produktie en afzet te verbeteren, hun concurrentiepositie te verstevigen en, per saldo, hun inkomen te

verhogen en eventuele specifieke structurele problemen op te lossen die zich in bepaalde regio's van de Gemeenschap kunnen voordoen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3179/92

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 januari 1993)

(93/C 185/64)

Betreft: De verplaatsing en modernisering van het slachthuis van Patras

Toen het slachthuis van Patras in 1910 werd gebouwd, lag het buiten het stadscentrum; nu echter ligt het daarbinnen waardoor aanzienlijke problemen ontstaan. Enkele jaren geleden heeft men weliswaar plannen gemaakt om het naar Prevedo te verplaatsen, welk project, met een totale kostenraming van meer dan 2,5 miljard drachme, in de communautaire programma's werd opgenomen, maar vandaag de dag lijkt dit niet de keuze van de Griekse Regering te zijn, waardoor er geen schot in de zaak zit. Kan de Commissie laten blijken dat de verplaatsing en modernisering van het slachthuis van Patras een punt is waar zij achter staat?

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie**

(18 maart 1993)

Om de uitvoering van het project tot verplaatsing en modernisering van de slachthuizen van Patras te vergemakkelijken is de Commissie, voor het eerst in 1989, ingegaan op het verzoek van de begunstigde om de termijn voor de uitvoering van de werkzaamheden te verlengen tot eind 1990.

In 1990 is een eerste tranche van de communautaire bijstand, ten bedrage van 100 miljoen drachme, aan de begunstigde uitbetaald voor de aankoop van materiaal.

Na een nieuw verzoek van de begunstigde heeft de Commissie in 1991, mede gezien het belang van het project voor de regio, bij wijze van uitzondering, in een schrijven aan de betrokken Lid-Staat en aan de begunstigde een verdere verlenging van de termijn voor de voltooiing van het project toegestaan, namelijk een verlenging tot en met 31 december 1992.

Dat de werkzaamheden voor de bouw van het slachthuis tot dusver niet zijn begonnen houdt uitsluitend verband met een meningsverschil tussen Lid-Staat en begunstigde; het is dan ook aan hen daarvoor een oplossing te vinden, zodat de werkzaamheden kunnen worden voortgezet.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3182/92
 van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)
 aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (6 januari 1993)
 (93/C 185/65)

Betreft: Vervuiling van de rivier de Alfios bij Pyrgos (Elis)

De stad Pyrgos (Elis) kent grote milieuproblemen. Het stads- en industriële afvalwater wordt verzameld in geulen in de bodem en stroomt vervolgens zonder enige bewerking in de rivier de Alfios en daarna in zee. De vervuiling van de rivier heeft al een kritische grens bereikt omdat de totale lengte van deze geulen meer dan 12 km bedraagt en onderweg ook het afvalwater van allerlei herkomst tussen de stad Pyrgos en de rivier wordt opgenomen. Kan de Commissie uiting geven aan haar bezorgdheid en erop aandringen dat het afvalwater op de juiste wijze wordt beheerd en afgevoerd zodat de Alfios niet wordt vervuild?

Antwoord van de heer Paleokrassas
 namens de Commissie
 (28 april 1993)

De Commissie zal de door het geachte Parlementslid gelaakte feiten onderzoeken, met name in het kader van Richtlijn 75/442/EEG ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 91/156/EEG ⁽²⁾, en zal alle nodige initiatieven nemen om ervoor te zorgen dat de bepalingen daarvan door de Lid-Staten worden nageleefd.

⁽¹⁾ PB nr. L 194 van 25. 7. 1975.

⁽²⁾ PB nr. L 78 van 26. 3. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3184/92
 van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)
 aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (6 januari 1993)
 (93/C 185/66)

Betreft: Het beheer van de gelden van de ROP's

Uit een verklaring van Griekse ministeriële zijde valt te vernemen dat de Gemeenschap onlangs de Griekse organisatie voor het midden- en kleinbedrijf (Eommex) heeft

uitgesloten als kandidaat-adviesmaatschappij voor het midden- en kleinbedrijf. De heer A. Tsiplakos, Grieks minister voor Economische Zaken, heeft, sprekend over de kwestie van de aanwijzing van een particuliere instantie voor het beheer van de financiële middelen van de regionale operationele programma's (ROP's), gesteld dat genoemde uitsluiting heeft plaatsgevonden na een desbetreffende eis van de Gemeenschap. De heer Tsiplakos deelde mee dat de Gemeenschap had gevraagd om een grote particuliere organisatie die zich zal bezighouden met de uitwerking van programma's en de opstelling van studies. Deze particuliere instantie (lees de Verenigingen van Griekse industriële en exporteurs) zal door de Gemeenschap voor één jaar worden gefinancierd met een bedrag van 6 miljard drachme. Kan de Commissie bevestigen dat de Gemeenschap de organisatie Eommex heeft uitgesloten van genoemde programma's? Hoe kan zij deze zienswijze van de Gemeenschap rechtvaardigen?

Antwoord van de heer Millan
 namens de Commissie
 (16 maart 1993)

Het zal het geachte Parlementslid bekend zijn dat in het kader van de GMP's aanvankelijk grote bedragen (bijna 150 miljoen ecu) aan Eommex waren toegewezen. Eommex besteedde echter slechts een relatief klein percentage van de voor ontwikkeling van het MKB bestemde middelen (ongeveer 45 % tot midden 1992). Daarom zijn de oorspronkelijk toegewezen middelen tot 100 miljoen ecu verminderd. Ofschoon verdere herschikkingen van de middelen noodzakelijk kunnen blijken, is het duidelijk dat Eommex tot eind 1993 nog aanzienlijke middelen ter beschikking heeft.

Om de in de GMP's geconstateerde onvolkomenheden op het gebied van de promotie van het MKB weg te werken, wordt bij de regionale programma's in het kader van het CB de promotie van het MKB afgestemd op de toestand van de markt in de betrokken regio's en wordt de uitvoering toevertrouwd aan bureaus en/of organisaties met goede ondernemingsplannen. Nieuwe bureaus kunnen tijdens de oprichtingsperiode steun van de Structuurfondsen krijgen, maar moeten uiteindelijk financieel onafhankelijk worden.

Dit betekent echter niet dat Eommex niet met andere bureaus en/of organisaties mag meedingen om, overeenkomstig de bepalingen van de Griekse autoriteiten en de Commissie, diensten voor de ontwikkeling van het MKB te verlenen. Dit kan inhouden dat Eommex haar structuren moet aanpassen, maar wel degelijk een van de kandidaten is voor het beheer van de communautaire middelen die in het kader van de regionale programma's voor de promotie van het MKB zijn bestemd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3191/92
van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (6 januari 1993)
 (93/C 185/67)

Betreft: Regeling van de schulden in de Griekse vee­teelt­sector

Kan de Commissie, gezien de instelling van een betere schuldenregeling voor de rundertelers en de geiten- en schapenfokkers door de Griekse autoriteiten, voorstellen deze gunstige regeling ook uit te breiden naar de andere sectoren van de Griekse vee­teelt?

Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie
 (29 maart 1993)

De Commissie beschikt niet over inlichtingen op grond waarvan zij zich een oordeel kan vormen over een eventuele steun van de Griekse Staat ter dekking van de schulden van veehouders; op grond van artikel 93, lid 3, van het Verdrag is de Helleense autoriteiten verzocht deze steunmaatregel mee te delen. De Commissie zal dan over die maatregel een standpunt innemen in het licht van de concurrentievoorschriften.

De Commissie onderzoekt op grond van artikel 93 van het Verdrag nieuwe of bestaande steunregelingen van een Lid-Staat. Wanneer die maatregelen op grond van artikel 92 van het Verdrag onverenigbaar zijn met de gemeenschappelijke markt, verzoekt zij om deze maatregelen in te trekken of te wijzigen. De artikelen 92 tot en met 94 van het Verdrag geven haar niet het recht de Lid-Staat voor te stellen om steunmaatregelen in te voeren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3197/92
van de heer Peter Crampton (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (6 januari 1993)
 (93/C 185/68)

Betreft: Toezicht op de Europese Structuurfondsen (EFRO)

Kan de Commissie mededelen:

- hoe besloten wordt wie er zitting krijgen in de lokale/regionale comités van toezicht van het EFRO;
- of het voorkomt dat lokaal/regionaal gekozen politici in deze comités zitting hebben;

— welke richtsnoeren er bestaan voor gevallen waarin leden van deze comités vertegenwoordigers zijn van (werken voor) industrieën die potentiële ontvangers van EFRO-gelden zijn?

Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie
 (16 maart 1993)

Krachtens artikel 25, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 4253/88 ⁽¹⁾ tot vaststelling van toepassingsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 2052/88 ⁽²⁾ bestaan de Toezichtcomités uit vertegenwoordigers van de Lid-Staat, met inbegrip van door de Lid-Staat aangewezen bevoegde nationale, regionale of andere instanties, alsmede uit vertegenwoordigers van de Commissie en de EIB.

De samenstelling van de Toezichtcomités wordt bepaald door de mate waarin het bestuur van de betrokken Lid-Staat geregionaliseerd is en door het grondgebied waarvoor de betrokken programma's gelden (gehele Lid-Staat, regio of deelregio).

De Toezichtcomités stellen, naar gelang van hun werkelijke samenstelling, hun eigen reglement en werkwijze vast. Er bestaat geen enkel algemeen voorschrift betreffende de opname van vertegenwoordigers van bedrijven die voor steun uit de Fondsen in aanmerking komen. In ieder geval moeten de vertegenwoordigers van de overheid er steeds op toezien dat bij de toewijzing van de steun niet gediscrimineerd wordt.

⁽¹⁾ PB nr. L 374 van 31. 12. 1988.

⁽²⁾ PB nr. L 185 van 15. 7. 1988.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3224/92
van de heer Isidoro Sánchez García (ARC)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (6 januari 1993)
 (93/C 185/69)

Betreft: Humanitaire hulp aan het volk van Cuba

Om welke redenen heeft de Commissie geen humanitaire hulp verleend aan het volk van Cuba dat momenteel ernstige materiële moeilijkheden doormaakt; zou dit geen schending van de mensenrechten kunnen zijn?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie**
(30 maart 1993)

Cuba heeft altijd de humanitaire hulp en de spoedhulp gekregen welke de Gemeenschap dat land met inachtneming van de bestaande procedures heeft kunnen toekennen.

De Gemeenschap is aldus reeds verschillende jaren de belangrijkste donor van melkprodukten in het kader van de door het Wereldvoedselprogramma (WVP) in Cuba ten uitvoer gelegde acties. Sedert 1984 werd 40 miljoen ecu toegewezen voor voedselhulp ten behoeve van Cuba. Bovendien heeft, gezien de moeilijke situatie waarin de Cubaanse bevolking verkeert, de Commissie besloten Cuba vóór het einde van het lopende jaar bijkomende voedselhulp te sturen. Deze actie wordt via de MVO Diakonisches Werk EKD ten uitvoer gelegd.

De Commissie heeft overigens besloten tot de toekenning van medische humanitaire spoedhulp voor een bedrag van 250 000 ecu ten laste van post B 7-5000 van de begroting. Deze hulp heeft betrekking op de levering van bepaalde basisgeneesmiddelen waaraan voor een groot gedeelte van de bevolking gebrek bestaat, en wordt via Médecins du Monde (Frankrijk) verstrekt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3231/92

van mevrouw Ursula Braun-Moser (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(6 januari 1993)
(93/C 185/70)

Betreft: Belemmering van reisgidsen en inbreuk op arrest Hof van Justitie

De jarenlange belemmering van reisgidsen in het buitenland zou, nu het Hof van Justitie begin 1992 vonnis heeft gewezen, definitief tot het verleden moeten behoren, omdat dit arrest expliciet vaststelt dat vrijheid van dienstverlening in het buitenland binnen de Europese Gemeenschap mogelijk is.

Het is onbegrijpelijk dat studiereizen waarvan het welslagen afhangt van de uitleg van een speciale gids, worden gehinderd. Volgens dit arrest zouden bevoegde reisgidsen in het buitenland te allen tijde, wanneer het niet om gesloten gebouwen gaat, hun diensten mogen verlenen aan hun reisgezelschappen.

Dit is helaas nog steeds niet het geval: opnieuw zijn in Italië (Venetië op 17 mei en Pisa op 11 september 1992) reisleiders met boetes bestraft en getroffen door gevoelige represailles. Deze represailles waren tevoren zelfs in brieven aangekondigd (zie eerdere vraag van mij).

Wat kan de Commissie doen tegen het niet eerbiedigen van de vrijheid van dienstverlening in de Gemeenschap en hoe kan zij Italië zo ver krijgen dat dit land dat zich in sterke mate niet aan het arrest houdt, zijn houding wijzigt?

**Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi
namens de Commissie**
(2 april 1993)

Het arrest van het Hof van Justitie van 21 februari 1991 in de zaak C-180/89 heeft bepaalde problemen inzake de uitoefening van het beroep van reisgids in Italië tot klaarheid gebracht. Ten einde ruime verspreiding te geven aan de bepalingen van het arrest hebben de Italiaanse autoriteiten een administratieve rondzendbrief doen toekomen ⁽¹⁾ en beloofd dat concretere maatregelen zullen volgen.

De Commissie heeft de noodzaak van een snel optreden benadrukt en volgt de situatie van nabij.

De Commissie kan zich niet uitspreken over afzonderlijke gevallen welke aanleiding hebben gegeven tot veroordelingen en geldboetes, aangezien zij niet over de bijzonderheden ervan beschikt. In dergelijke gevallen komt het voornamelijk de particulieren en hun juridische raadgevers toe gebruik te maken van alle beschikbare middelen om zich te verdedigen tegen onrechtmatige beschuldigingen en zich indien nodig te beroepen op de dienstige communautaire voorschriften. Tevens dienen zij erop toe te zien dat de betrokken rechterlijke instantie ten volle rekening houdt met de bedoelde voorschriften.

⁽¹⁾ Nr. 62/91 van 18. 11. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3237/92

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(6 januari 1993)
(93/C 185/71)

Betreft: Inkrimping van de communautaire olieaadproduktie

Kan de Commissie mededelen, gezien het feit dat de Verenigde Staten de Europese olieaadproduktie van 12 miljoen ton naar 9 miljoen ton willen terugbrengen, of een dergelijke inkrimping, indien deze plaatsvindt in het kader van de GATT-overeenkomst, de hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid op losse schroeven zet en, zo ja, in welke mate?

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie**
(17 maart 1993)

De met de Verenigde Staten bereikte overeenkomst houdt geen verlaging in van de olieaadproduktie. Deze overeen-

komt spoort met de in 1992 vastgestelde hervorming van het GLB.

Het Europese Parlement is in de plenaire vergadering van december 1992 ⁽¹⁾ over de belangrijkste punten van de overeenkomst geïnformeerd.

⁽¹⁾ Handelingen van het Europese Parlement nr. 3-425 (december 1992).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3238/92

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 januari 1993)

(93/C 185/72)

Betreft: Invoering maatregelen ten behoeve van de Griekse krenten en rozijnen

Kan de Commissie mededelen, gezien de problemen die de afzet van krenten en rozijnen oplevert, of zij van plan is een voorstel voor een verordening in te dienen voor de invoering van maatregelen ter verbetering van zowel de kwaliteit van de Griekse krenten en rozijnen als de reclame die voor deze gedroogde vruchten wordt gemaakt?

Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie

(8 maart 1993)

De Commissie volgt nauwlettend de ontwikkeling van de Europese krenten- en rozijnenmarkt, en vooral van de positie van de Griekse krenten en sultanarozijnen op die markt.

De toestand op de krenten- en rozijnenmarkt is niet verontrustend. Wat sultanarozijnen betreft, is momenteel namelijk bijna de hele oogst van 1992/1993 en het grootste deel van de voorraad van het verkoopseizoen 1991/1992 verkocht. Voor krenten verloopt de afzet iets minder vlot, maar ook hier is de toestand niet zorgwekkend, aangezien Griekenland de enige leverancier van dit produkt is.

De Commissie is evenwel van mening dat de Griekse produkten beter aan de kwaliteitseisen van de communautaire markt moeten worden aangepast en dat op die manier hun marktpositie moet worden verbeterd en het verbruik ervan moet worden verruimd. Hiertoe stelt zij, met het oog op spoedige indiening bij de Raad, een voorstel voor een verordening op, die de uitvoering mogelijk moet maken van maatregelen voor de verbetering van de kwaliteit en de bevordering van de afzet van Griekse krenten en rozijnen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3239/92

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 januari 1993)

(93/C 185/73)

Betreft: Nieuwe wet op de Griekse landbouwcoöperaties

Volgens berichten uit coöperatiekringen zal de Griekse Regering binnenkort een nieuw wetsontwerp inzake landbouwcoöperaties ter stemming aan het Griekse Parlement voorleggen. Volgens deze berichten proberen de Griekse autoriteiten, die wensen dat de coöperaties „functioneel” worden, de activiteiten van de coöperaties in te perken en zelfs bij de benoeming van de vertegenwoordigers van deze coöperaties tussenbeide te komen. Kan de Commissie er bij de Griekse Regering op aandringen dat het nieuwe wetsontwerp inzake landbouwcoöperaties de ideologische beginselen van de coöperatieve beweging en de wensen van zowel de Panhelleense Confederatie van landbouwcoöperatieverenigingen (de belangrijkste coöperatie) als de andere Griekse landbouwcoöperaties volledig eerbiedigt?

Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie

(12 maart 1993)

De Commissie is er niet van op de hoogte dat binnenkort aan het Griekse Parlement een ontwerp voor een nieuwe wet inzake de coöperaties zal worden voorgelegd.

Het is de Commissie evenwel bekend dat zich op het gebied van de werking van de landbouwcoöperaties in Griekenland de laatste jaren problemen hebben voorgedaan. De Commissie heeft in principe geen bezwaar tegen de aanpassing van de wetgeving betreffende deze organisaties. Hoewel voor bepaalde produktsectoren in de communautaire landbouwwetgeving bepalingen zijn vastgesteld die door de producentenverenigingen moeten worden nageleefd indien zij in aanmerking willen komen voor sommige voordelen in het kader van deze verordeningen, legt het Gemeenschapsrecht geen verplichte vorm van coöperaties op.

De Commissie is derhalve niet van mening dat de door het geachte Parlementslid gesuggereerde stappen passend zouden zijn. De Commissie heeft de Griekse autoriteiten evenwel verzocht haar nadere gegevens in verband met eventuele wetsvoorstellen op dit gebied mede te delen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3242/92
 van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)
 aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (6 januari 1993)
 (93/C 185/74)

Betreft: Bouw van een polyvalent revalidatiecentrum in de buurt van het Pendelis-klooster

Kan de Commissie in aansluiting op mijn schriftelijke vraag nr. 1108/92 ⁽¹⁾ over de bouw van een polyvalent revalidatiecentrum en gezien het antwoord van de Gemeenschap (antwoord van de heer Millan) mededelen of de Griekse autoriteiten haar reeds een voorstel hebben voorgelegd en het gehele project rechtstreeks door de Gemeenschap als onafhankelijk project te laten beschouwen? Kan de Commissie in dit kader vervolgens mededelen of de programma's die de Lid-Staten met betrekking tot de dienstverlening voor en de verpleging en verzorging van personen met specifieke behoeften uitvoeren, onder de bevoegdheden van de Gemeenschap vallen?

⁽¹⁾ PB nr. C 345 van 30. 12. 1992, blz. 13.

Antwoord van de heer Millan
 namens de Commissie
 (22 maart 1993)

De Griekse autoriteiten hebben inderdaad een aanvraag ingediend voor financiering van het betrokken revalidatiecentrum uit de Structuurfondsen; de Commissie onderzoekt deze aanvraag. Bij het bepalen van haar oordeel zal de Commissie rekening houden met de bevoegdheid van de Gemeenschap ten aanzien van het verschaffen van faciliteiten op het gebied van de gezondheidszorg.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3263/92
 van de heer Jaak Vandemeulebroucke (ARC)
 aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (6 januari 1993)
 (93/C 185/75)

Betreft: Structuurpolitiek ten aanzien van België

Aansluitend op het antwoord van commissaris Mac Sharry op mijn schriftelijke vraag nr. 1595/92 ⁽¹⁾ wordt een verdeling gegeven per fonds en per regio. Kan de Commissie mij ook mededelen aan welke projecten dit geld werd besteed en wie deze projecten beheert?

Kan tevens vermeld worden hoeveel het totale budget van de afzonderlijke projecten bedroeg?

⁽¹⁾ PB nr. C 16 van 21. 1. 1993, blz. 22.

Antwoord van de heer Steichen
 namens de Commissie
 (29 maart 1993)

De programma's waarvoor bijstand uit de Structuurfondsen wordt verleend, omvatten maatregelen waarvan de strekking en het financieringsplan in gemeenschappelijk overleg tussen de Commissie en de verantwoordelijke nationale of regionale autoriteiten zijn vastgesteld. Dit stadium van maatregelen en programma's is ook het niveau waarop het toezicht en de evaluatie door de Commissie worden uitgevoerd.

In het kader van elke maatregel kan een groot aantal individuele acties of projecten worden gefinancierd. Om de besluitvorming zo dicht mogelijk bij de begunstigden te brengen en zo de administratieve procedures te vereenvoudigen, heeft de Commissie aan de voor de uitvoering van de programma's verantwoordelijke autoriteiten opgedragen de projecten die passen in het kader van de overeengekomen maatregelen zelf te onderzoeken en te beheren. De projecten zelf worden niet aan de Commissie voorgelegd en zij is dan ook niet op de hoogte van de financiering van elke individuele actie en weet evenmin wie de begunstigde is.

De Commissie stelt het geachte Parlementslid voor zich voor de door hem gewenste informatie te richten tot de voor de uitvoering van de programma's verantwoordelijke autoriteiten. In België zijn dat, naar gelang van de maatregelen, de nationale ministeries of de regionale executieven.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3276/92
 van de heer James Elles (PPE)
 aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (6 januari 1993)
 (93/C 185/76)

Betreft: Beschermingszones voor wilde vogels

Voor de Britse Regering dreigen gerechtelijke maatregelen van de kant van het Europese Hof van Justitie, omdat zij niet genoeg speciale beschermingszones voor wilde vogels in de zin van Richtlijn 79/409/EEG ⁽¹⁾ heeft ingericht. Kan de Commissie aangeven hoe dit te rijmen is met de financiering van het Acheloös-project in Griekenland dat het waterland van Messolongi (een speciale beschermingszone krachtens dezelfde richtlijn) zal droogleggen waardoor vele vogels, met inbegrip van twee bedreigde soorten, gevaar lopen te worden uitgeroeid?

⁽¹⁾ PB nr. L 103 van 25. 4. 1979, blz. 1.

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie**

(30 maart 1993)

De Commissie herhaalt de verklaringen die zij bij verschillende gelegenheden heeft afgelegd. Zij heeft tot nu toe van de Griekse autoriteiten geen aanvraag ontvangen voor de onderdelen van het Acheloös-project die in het kader van het communautaire bestek voor Griekenland zouden moeten worden gefinancierd. Wanneer een dergelijk verzoek binnenkomt zal het van alle kanten, ook uit milieuoogpunt, grondig worden bestudeerd.

Ambtenaren van de Commissie, vergezeld van deskundigen, hebben het gebied op 10 juli 1992 bezocht om de verklaring van de Griekse autoriteiten te verifiëren dat het omleidingsproject geen nadelige effecten zal hebben voor de delta. Op grond van dit bezoek concludeerde de Commissie, dat er onder voorbehoud van verdere verificaties en als aan bepaalde eisen wordt voldaan, geen reden is om aan te nemen dat het omleidingsproject direct of indirect nadelig zou zijn voor het beschermde gebied.

De bovenbedoelde verificaties en eisen betreffen voornamelijk de veronderstelling dat door de geologische gesteldheid van het gebied geen grote ondergrondse toestroom van de rivier naar het beschermde gebied mogelijk is, de bepaling van de passende minimumwatertoevoer per jaar, en de maatregelen om deze te onderhouden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3277/92

van mevrouw Anita Pollack (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 januari 1993)

(93/C 185/77)

Betreft: Erkenning van kwalificaties — wijkverpleegsters

In de richtlijnen betreffende de erkenning van de kwalificaties van verplegend personeel blijkt geen categorie voor te komen waarin verpleegkundigen die huisbezoeken afleggen (wijkverpleegsters — in het Verenigd Koninkrijk vaak de best gekwalificeerde verpleegkundigen) zouden kunnen vallen. Hoe komt dit en wat kan hieraan worden gedaan?

**Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi
namens de Commissie**

(2 april 1993)

De Richtlijnen 77/452/EEG en 77/453/EEG ⁽¹⁾, zoals gewijzigd ⁽²⁾, betreffen alleen verantwoordelijke algemene ziekenverplegers, d.w.z. voor het Verenigd Koninkrijk State

Registered Nurses of Registered General Nurses. Alle andere verpleegkundigen die niet onder soortgelijke specifieke richtlijnen vallen, vallen onder de algemene Richtlijnen 89/48/EEG ⁽³⁾ en 92/51/EEG ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ PB nr. L 176 van 15. 7. 1977.

⁽²⁾ PB nr. L 385 van 31. 12. 1981 en PB nr. L 341 van 23. 11. 1989.

⁽³⁾ PB nr. L 19 van 24. 1. 1989.

⁽⁴⁾ PB nr. L 209 van 24. 7. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3282/92

van de heer Peter Crampton (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 januari 1993)

(93/C 185/78)

Betreft: Ziekte van Aujeszky

Vanaf 1 januari 1993 kunnen varkens uit andere Lid-Staten van de Gemeenschap in het Verenigd Koninkrijk worden ingevoerd met een verklaring van een veearts dat zij niet besmet zijn met de ziekte van Aujeszky, maar alleen wat betreft de stal waaruit zij afkomstig zijn en niet, zoals tot nu toe, het gebied. Dit heeft onder de varkensfokkers in het Verenigd Koninkrijk enige onrust veroorzaakt omdat zij niet wensen dat de ziekte opnieuw in het Verenigd Koninkrijk wordt ingevoerd. De veehouders zijn dan ook van mening dat Engeland het recht moet behouden op een veterinaire controle en zo nodig ingevoerde varkens in quarantaine moet kunnen houden.

Is de Commissie ook niet van mening dat dergelijke controles moeten worden toegestaan als voorzorgsmaatregel tegen het opnieuw uitbreken van de ziekte van Aujeszky?

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie**

(10 maart 1993)

Bij Beschikking 93/24/EEG van de Commissie ⁽¹⁾ zijn de voorwaarden vastgesteld voor het binnenbrengen van varkens in gebieden in de Gemeenschap die vrij zijn van de ziekte van Aujeszky. Deze gedetailleerde voorwaarden bevatten strenge veterinaire garanties voor slachtvarkens, fokvarkens en gebruiksvarkens die in de betrokken gebieden — momenteel Denemarken en Groot-Brittannië — worden binnengebracht. De beschikking geldt niet voor Noord-Ierland dat niet als ziektevrij wordt beschouwd.

De opmerkingen van het geachte Parlementslid corresponderen niet met de uiteindelijk vastgestelde beschikking. Niet alleen is een veterinaair certificaat vereist waarin wordt verklaard dat het beslag van herkomst ziektevrij is, maar bovendien moeten de dieren worden geïsoleerd en onderzocht; de desbetreffende voorschriften variëren naar gelang van de leeftijd van de dieren en het gebruik dat ervan wordt gemaakt. De enige uitzondering op deze verplichte tests

betreft gebruiksvarkens afkomstig uit een beslag waarvoor een officieel controleprogramma geldt. Deze dieren behoeven vóór het vervoer geen test te ondergaan, maar in dit geval moet het gebied met een straal van 2 km rond het beslag van oorsprong ziektevrij zijn.

Sedert 1 januari 1993 is het niet meer toegestaan dieren van oorsprong uit de Gemeenschap in de grensposten systematisch te controleren. In de plaats daarvan is andere regelgeving vastgesteld. Op de plaats van bestemming mogen uiteraard op niet-discriminerende wijze controles worden verricht en via het computersysteem Animo worden de veterinaire diensten in kennis gesteld van alle gegevens met betrekking tot dieren die uit andere Lid-Statens worden binnengebracht.

(1) PB nr. L 16 van 25. 1. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3283/92

van mevrouw Maria Santos (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 januari 1993)

(93/C 185/79)

Betreft: Kwaliteit van het drinkwater voor de bevolking in Portugal

Uit een studie voor de vakbond voor paratechnisch personeel in Portugal op basis van een enquête bij verschillende organen op stedelijk, landelijk en gemengd niveau, is gebleken dat ongeveer de helft van de Portugese bevolking drinkwater betreft van twijfelachtige of slechte kwaliteit en dat ongeveer een derde van de bevolking niet op de openbare waterleiding is aangesloten.

Kan de Commissie mededelen dat zij op de hoogte is van deze zorgwekkende situatie? Welke ingrijpende maatregelen denkt zij op middellange termijn te treffen om hier verbeteringen aan te brengen en een einde te maken aan een ernstige situatie?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**

(26 maart 1993)

De Commissie heeft geen exemplaar van het door het geachte Parlementslid genoemde verslag ontvangen, en is zodoende niet in staat commentaar op de inhoud ervan te leveren.

Mocht het geachte Parlementslid specifieke gevallen kennen waarin de richtlijn betreffende de kwaliteit van voor menselijke consumptie bestemd water⁽¹⁾ wordt overtreden, dan zou ze de Commissie daarvan op de hoogte moeten stellen. Deze zal dan, waar zij het gepast acht, met de haar ter beschikking staande middelen optreden.

Na de aanneming, op 23 december 1991, van Richtlijn 91/692/EEG van de Raad⁽²⁾ over standaardisering en rationalisering van de verslagen omtrent de toepassing van bepaalde richtlijnen op milieugebied, zijn de Lid-Statens thans verplicht regelmatige verslagen aan de Commissie toe te zenden over de tenuitvoerlegging van de richtlijn betreffende het drinkwater. Het eerste in te leveren verslag zal echter het tijdvak van 1993 tot 1995 behandelen en derhalve niet vóór 1996 ter beschikking van de Commissie staan.

De Commissie is daadwerkelijk betrokken bij de verbetering van de watervoorziening in Portugal. 177,5 miljoen ecu is uit het EFRO toegewezen aan projecten voor watervoorziening en voor reiniging van afvalwater die zijn goedgekeurd in het kader van verschillende regionale operationele programma's in Portugal.

(1) PB nr. L 229 van 30. 8. 1980.

(2) PB nr. L 377 van 31. 12. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3289/92

van de heer José Torres Couto (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 januari 1993)

(93/C 185/80)

Betreft: Verschaffing van voedingsmiddelen aan behoeftige personen in de Gemeenschap

De Commissie heeft, bij haar Besluit 92/534/EEG⁽¹⁾ waarbij voor 1993 een plan is goedgekeurd waarbij de Lid-Statens in de begroting voor 1993 middelen wordt toegewezen voor de verschaffing van voedingsmiddelen uit interventievoorzieningen ten behoeve van behoeftige personen in de Gemeenschap, aan Portugal een bedrag toegekend van 10 440 000 ecu voor de verdeling van de volgende hoeveelheden produkt:

- 1 500 ton zachte tarwe,
- 1 700 ton harde tarwe,
- 1 000 rijst,
- 1 200 ton boter,
- 2 500 ton rundvlees,
- 700 ton olijfolie,
- 600 ton melkpoeder.

Kan de Commissie mededelen welke controlemechanismen zullen worden gebruikt bij de tenuitvoerlegging van deze steun, die sedert 1990 plaatsvindt?

Kan ze eveneens mededelen welke gespecialiseerde organen door de Commissie in Portugal zijn gehoord ten aanzien van de definitie van de verdelingscriteria en van degenen die door deze organisaties als de meest behoeftigen worden beschouwd?

(1) PB nr. L 341 van 24. 11. 1992, blz. 8.

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie**

(9 maart 1993)

Overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 3730/87 van de Raad van 10 december 1987 houdende algemene voorschriften voor de levering van levensmiddelen uit interventievoorraden aan bepaalde organisaties met het oog op verstrekking aan de meest hulpbehoevenden in de Gemeenschap ⁽¹⁾, worden de uitgaven voor die transacties gefinancierd door het Europees Oriëntatie- en garantiefonds voor de landbouw, afdeling Garantie (artikel 4). Voor de controle op deze uitgaven gelden bijgevolg dezelfde bepalingen als voor het EOGFL.

Het besluit van de Commissie van 17 november 1992 (92/534/EEG), waarbij het programma voor 1993 is goedgekeurd, is genomen op grond van Verordening (EEG) nr. 3149/92 van de Commissie ⁽²⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 3550/92 ⁽³⁾. In de artikelen 9 en 10 van die verordening is bepaald dat de Lid-Staten verschillende maatregelen moeten nemen (met name bewaren van de boekingsbescheiden en de bewijsstukken, verslag over de toegepaste controles) om de nodig geachte controles mogelijk te maken.

De Lid-Staten moeten de Commissie jaarlijks ook een verslag over de uitvoering van de maatregel zenden.

Overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 3730/87 (artikel 2) worden de organisaties die de levensmiddelen aan de behoeftigen verstrekken aangewezen door de betrokken Lid-Staat. In Portugal worden de beschikbare hulpgoederen verdeeld en de maatregelen beheerd door het Ministério do Emprego e da Segurança Social — Departamento para os assuntos europeus e relações externas.

⁽¹⁾ PB nr. L 352 van 15. 12. 1987.

⁽²⁾ PB nr. L 313 van 30. 10. 1992.

⁽³⁾ PB nr. L 361 van 10. 12. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3293/92

van de heer Carlos Robles Piquer (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 januari 1993)

(93/C 185/81)

Betref: China kiest voor Amerikaanse chips

Nu de Verenigde Staten de technologische strijd met Japan nieuw leven lijken in te blazen (totstandkoming van nieuwe en omvangrijke overeenkomsten tussen conglomeraten en het Departement van Defensie) dient des te meer gewicht te worden toegekend aan het gisteren gepubliceerde bericht betreffende een mogelijke grootschalige aankoop bij Amerikaanse bedrijven door China van apparatuur om chips te

produceren. Met deze aankoop, waarmee de komende twee of drie jaar 2 miljard dollar zou zijn gemoeid, wil China proberen zich binnen tien jaar tot een grootmacht op het gebied van halfgeleiders op te werken en in deze sleuteltechnologie niet langer afhankelijk zijn van Japan (zie „China seeks chips made in USA”, International Herald Tribune, 19 november 1992).

Is de Commissie van oordeel dat de zwakke concurrentiepositie van de Europese industrie in deze sector enigerlei aandeel in handelsovereenkomsten van deze omvang onmogelijk maakt? Kan de Commissie mededelingen verstrekken over de mogelijke penetratie die Europa kan verwezenlijken via samenwerkingsverbanden die enkele van de meest geavanceerde ondernemingen onlangs tot stand hebben gebracht met concurrenten uit de Verenigde Staten en Japan? Hoe denkt de Commissie de Europese betrokkenheid bij de snelle technologische ontwikkeling in China, waar wij momenteel getuige van zijn, te stimuleren?

**Antwoord van de heer Brittan
namens de Commissie**

(31 maart 1993)

De beweerde beslissing van China om halfgeleiderapparatuur uit de Verenigde Staten aan te kopen voor de ontwikkeling van een eigen halfgeleiderindustrie komt overeen met de inlichtingen waarover de Commissie beschikt inzake China's plannen en voornemens met betrekking tot de ontwikkeling van technologisch geavanceerde bedrijfstakken.

De in Europa gevestigde bedrijfstak voor halfgeleideruitrusting is niet erg omvangrijk en is niet de meest aangewezen leverancier voor de Chinese markt. De meeste investeringen voor halfgeleiders in Europa hebben namelijk betrekking op de invoer van uitrusting voor vervaardiging, met name uit Japan en de Verenigde Staten. Het is de Commissie evenwel bekend dat Europese halfgeleiderfabrikanten initiatieven hebben genomen om hun technologie en kennis aan China over te dragen ten einde de vervaardiging ter plaatse op gang te helpen.

De Commissie is in staat te bevestigen dat bepaalde Europese elektronica- en computerondernemingen overeenkomsten zijn aangegaan met ondernemingen uit de Verenigde Staten en Japan voor onderdelen van hun bedrijfsvoering. De Commissie is van mening dat dit een te verwachten uitvloeisel van internationale concurrentie is en dat deze samenwerkingsvormen de situatie van de halfgeleiders in Europa zullen versterken.

Wat de overeenkomsten tussen de Verenigde Staten en Japan met betrekking tot de toegang tot de Japanse markt van halfgeleiders aangaat, heeft de Commissie al het mogelijke gedaan om te verzekeren dat deze overeenkomsten op niet-discriminerende wijze ten uitvoer worden gelegd. De onderhandelingen dienaangaande worden voortgezet terwijl wordt gewerkt aan een mededeling aan de Raad.

De Commissie heeft met China op het gebied van technologische ontwikkeling, in het bijzonder op de gebieden telecommunicatie en automatiseringstechnologie, reeds

lang betrekkingen. Deze samenwerking berust op de samenwerkingsovereenkomst EG-China en wordt gefinancierd uit de begroting voor internationale technologische samenwerking (B 6-8200). De Commissie heeft in overeenstemming met de Chinese autoriteiten deze gebieden van samenwerking dusdanig vastgesteld dat een passende Europese deelname aan het huidige snelle verloop van de technologische ontwikkeling in China wordt aangemoedigd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3330/92

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(25 januari 1993)

(93/C 185/82)

Betreft: Tenuitvoerlegging door Griekenland van de verordening tot instelling van een communautaire steunregeling voor vervroegde uittreding in de landbouwsector

Kan de Commissie meedelen, overwegende dat de Griekse autoriteiten Verordening (EEG) nr. 2079/92 ⁽¹⁾ inzake de vervroegde pensionering van landbouwers niet toepassen, hoe zij denkt te handelen opdat de verordening ten uitvoer wordt gelegd?

⁽¹⁾ PB nr. L 215 van 30. 7. 1992, blz. 91.

Antwoord van de heer Steichen

namens de Commissie

(3 maart 1993)

In Verordening (EEG) nr. 2079/92 van de Raad van 30 juni 1992 tot instelling van een communautaire steunregeling voor vervroegde uittreding in de landbouwsector is bepaald dat de Lid-Staten een communautaire steunregeling voor vervroegde uittreding kunnen instellen. Overeenkomstig de wens van de Raad van de Europese Gemeenschappen staat het iedere Lid-Staat dus vrij deze verordening al dan niet ten uitvoer te leggen.

In dit verband maakt de Commissie gebruik van de haar ter beschikking staande middelen om de Lid-Staten te overtuigen van het belang van de regeling en antwoord te geven op hun verzoeken om inlichtingen, ten einde de toepassing van de verordening te vergemakkelijken en te bespoedigen.

Griekenland en andere Lid-Staten passen thans VUT-maatregelen toe in het kader van de op grond van de doelstellingen 1 of 5 b van de hervorming van de Structuurfondsen goedgekeurde operationele programma's, waarvan de geldigheidsduur pas eind 1993 verstrijkt.

Aangezien bovendien in Verordening (EEG) nr. 2079/92 geen datum is vastgesteld waarvoor de programma's moeten worden ingediend, zou het probleem van de toepassing

ervan in Griekenland op ieder moment nader kunnen worden gezien naar gelang van de graad van urgentie die de Helleense autoriteiten hieraan willen toekennen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3362/92

van de heer Christopher Jackson (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(25 januari 1993)

(93/C 185/83)

Betreft: Huisvesting van dieren

Is de Commissie voornemens voorstellen te doen voor regelingen betreffende de huisvestingssituatie van dieren in dierverblijven, kennels en andere commerciële instellingen?

Antwoord van de heer Steichen

namens de Commissie

(12 maart 1993)

De Commissie heeft een voorstel ingediend voor een verordening van de Raad inzake de bescherming van dieren bij het slachten en doden (doc. COM(91) 136 def.) ⁽¹⁾, gewijzigd bij doc. COM(92) 460 def. ⁽²⁾, waarin wordt bepaald onder welke omstandigheden de dieren in slachthuizen moeten worden ondergebracht.

De Commissie onderzoekt momenteel of de Gemeenschap tot de Europese Overeenkomst inzake de bescherming van dieren tijdens internationaal vervoer kan toetreden.

De Commissie heeft geen plannen voor voorstellen over het houden van dieren in kennels.

⁽¹⁾ PB nr. C 314 van 5. 12. 1991.

⁽²⁾ PB nr. C 328 van 12. 12. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3377/92

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(25 januari 1993)

(93/C 185/84)

Betreft: Bescherming van tafelolijven

Kan de Commissie meedelen, overwegende dat tafelolijven niet onder de gemeenschappelijke marktordening vallen, door welke maatregelen zij dit produkt denkt te beschermen?

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie**
(22 maart 1993)

In 1990 en 1991 heeft de Commissie twee rapporten over tafelolijven aan de Raad voorgelegd. Zij bevatten een analyse van de marktsituatie en een overzicht van de belangrijkste problemen in de sector.

In het licht van deze rapporten heeft de Raad, na raadpleging van het Europese Parlement, Verordening (EEG) nr. 1332/92 ⁽¹⁾ tot instelling van specifieke maatregelen voor de sector tafelolijven goedgekeurd.

Deze maatregelen omvatten het opzetten van programma's om het verbruik van tafelolijven te stimuleren en bieden voorts de producentengroeperingen en hun unies de mogelijkheid om bedrijfskapitaal te vormen om het aanbod te reguleren. Een van de belangrijkste middelen hiertoe is de financiering van de opslag die nodig is om de afzet te kunnen spreiden.

Nadien is Verordening (EEG) nr. 3601/92 van de Commissie ⁽²⁾ goedgekeurd, met de bepalingen voor de uitvoering van de bovenvermelde specifieke maatregelen.

Hierbij moet erop worden gewezen dat tafelolijven ook al vóór deze maatregelen werden genomen tot de produkten behoorden waarvoor de Gemeenschap bijstand uit de Structuurfondsen verleent, hetgeen ook nu nog geldt. Deze bijstand heeft met name betrekking op irrigatie en op verpakking en zelfs presentatie van het produkt.

Naast de reeds bestaande maatregelen voor tafelolijven werken de bevoegde diensten van de Commissie nu gemeenschappelijke kwaliteitsnormen uit. Dankzij die normen zal de kwaliteit kunnen worden verbeterd en het op de markt aangeboden produkt kunnen worden gestandaardiseerd, waardoor het een hogere marktwaarde zal krijgen.

⁽¹⁾ PB nr. L 145 van 27. 5. 1992.

⁽²⁾ PB nr. L 366 van 15. 12. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3380/92

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(25 januari 1993)
(93/C 185/85)

Betreft: Griekenland en de begeleidende maatregelen in het pakket tot herziening van het GLB

De begeleidende maatregelen in het pakket tot herziening van het GLB hebben betrekking op het programma voor agro-milieuactie en het programma tot herbebossing van arealen die tot dusverre voor de veeteelt en landbouw werden gebruikt. Het milieufacet van het GLB is een nieuwe,

maar gewenste ontwikkeling. In dit verband is het probleem voor Griekenland en sommige andere Lid-Staten wellicht niet zozeer de hoogte van de bedragen die beschikbaar zijn, dan wel de onmogelijkheid voor deze landen om de nodige programma's op te stellen. Kan de Commissie meedelen of en, zo ja, hoe zij de nationale autoriteiten denkt te helpen bij het zo belangrijke punt van de opstelling van de desbetreffende programma's?

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie**
(31 maart 1993)

Voor de begeleidende maatregelen in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid, met name op het gebied van milieubescherming in de landbouw en bebossing, moet inderdaad een actieprogramma worden opgesteld.

De Commissie is zich er ten volle van bewust hoeveel voorbereidend werk daarvoor binnen de bij artikel 7 van Verordening (EEG) nr. 2078/92 van de Raad ⁽¹⁾ vastgestelde termijn van een jaar moet worden verricht. De Commissie is dan ook volledig bereid voorontwerpen van programma's te onderzoeken en, zo nodig, in bilaterale vergaderingen te bespreken ten einde de bevoegde instanties te helpen een definitief ontwerpprogramma op te stellen.

In elk geval kan de Lid-Staat de programma's tijdens de uitvoering wijzigen of uitbreiden ter versterking van de oorspronkelijk geplande maatregelen.

⁽¹⁾ PB nr. L 215 van 30. 7. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3387/92

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(25 januari 1993)
(93/C 185/86)

Betreft: Steunregeling voor producenten van akkerbouwgewassen

Kan de Commissie meedelen, gelet op Verordening (EEG) nr. 1765/92 ⁽¹⁾ tot instelling van een steunregeling voor producenten van bepaalde akkerbouwgewassen in het kader van de hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid, of Griekenland en de overige Lid-Staten binnen de daarvoor gestelde termijn de desbetreffende regioplannen hebben ingediend? Kan zij tevens aangeven of deze plannen uitgaan van behoorlijke objectieve criteria en overeenstemmen met de statistische gegevens die aan Eurostat worden verstrekt?

⁽¹⁾ PB nr. L 181 van 1. 7. 1992, blz. 12.

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie**

(10 maart 1993)

De Lid-Staten hebben hun regioplannen vastgesteld op basis van de in artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 1765/92 bedoelde criteria (objectieve en adequate criteria, die ruimte laten voor het specifieke karakter van de verschillende regio's).

De interpretatie van de bovenbedoelde criteria verschilt van Lid-Staat tot Lid-Staat, en in sommige gevallen heeft de Commissie in het kader van haar beoordelingsbevoegdheid de interpretatie van een Lid-Staat aangevochten (Frankrijk en Portugal) en heeft zij die Lid-Staten gevraagd hun plannen te herzien.

Wat de referentieopbrengsten alsmede de onder de betrokken plannen vallende oppervlakten betreft, onderzoekt de Commissie of de cijfers overeenstemmen met de statistieken van Eurostat. De Commissie is met name voornemens de betrokken oppervlakten bij een verordening vast te stellen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3392/92

van de heer Lode Van Outrive (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(25 januari 1993)

(93/C 185/87)

Betreft: Gebruik van recyclagepapier door de diensten van de Commissie

In een aanbeveling van de Europese Ministerraad van 3 december 1981 (81/972/EEG⁽¹⁾) wordt de overheden en administraties verzocht bij wijze van voorbeeld over te schakelen op recyclagepapier.

Welk gevolg heeft de Commissie gegeven aan deze aanbeveling? Welke plannen heeft de Commissie om, overeenkomstig de aanbeveling, over te schakelen op het gebruik van recyclagepapier?

Kan de Commissie mij mededelen hoeveel papier jaarlijks door de diensten van de Commissie wordt gebruikt? Hoeveel papier wordt er jaarlijks door de diensten van de Commissie als „oud papier” afgevoerd en wat is de bestemming van dit „oud papier”?

⁽¹⁾ PB nr. L 355 van 10. 12. 1981, blz. 56.

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**

(10 maart 1993)

Sedert 1989 gebruikt de Commissie kringlooppapier voor de interne documenten (dit soort papier is sedert 1976 altijd in voorraad). Ook wordt apparatuur uitgekozen (fotoko-

pieermachines, offsetmachines, printers, sorteermachines) waarvoor kringlooppapier kan worden gebruikt. Dit is het geval bij iedere aankoop van nieuw materieel of bij de vervanging van bestaande versleten apparatuur, overeenkomstig de budgettaire mogelijkheden en met inachtneming van de technologische vooruitgang.

Volgens het Groenboek over het ecologisch aspect van de activiteiten van de diensten van de Commissie (1990) zal het gebruik van kringlooppapier stijgen van 11 % (1990) tot 30 % (1993) en zullen dwingender maatregelen worden getroffen om het gebruik van ecologisch papier verplicht te stellen.

In 1991 heeft de Commissie ongeveer 3 680 ton papier en papierprodukten gebruikt (drukpapier, fotokopieerpapier, listingpapier voor computers, pakpapier, enveloppen, karton, faxpapier, bloknootpapier, enz.).

De hoeveelheid afgevoerd papier bedraagt ongeveer 5 000 ton. Een gedeelte van dit papier wordt gerecycleerd door de bedrijven die belast zijn met het schoonmaken van de lokalen van de Commissie.

De Commissie streeft ernaar op de markt partners te vinden die de ecologisch verantwoorde verwijdering van het overblijvend oud papier voor hun rekening kunnen nemen.

Zij is echter afhankelijk van de bestaande voorzieningen op het gebied van de recyclage en de haar toegekende budgettaire middelen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3402/92

van de heer Jean-Pierre Raffarin (LDR)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(25 januari 1993)

(93/C 185/88)

Betreft: Bescherming van de hagen en houtwallen op het platteland

De compensaties die in het kader van de begeleidende maatregelen bij het GLB aan de landbouwers worden uitgekeerd worden berekend aan de hand van de bebouwde oppervlakte en niet op basis van de kadastrale oppervlakte van hun bedrijven.

Het verschil is gelegen in de oppervlakte van de hagen en houtwallen, waardoor sommige grondbezitters voor de verleiding zouden kunnen worden gesteld hun hagen en houtwallen te slechten, opdat de compensatie dan berekend wordt over het totale oppervlak. Dit resultaat zou volstrekt in strijd zijn met de doelstellingen van een milieuvriendelijke landbouw en het milieubehoud.

Welke maatregelen overweegt de Commissie om te verhinderen dat dit resultaat zich inderdaad gaat voordoen, zonder natuurlijk het beginsel ter discussie te stellen dat de landbouwers recht hebben op een compensatie?

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie
(10 maart 1993)**

De directe inkomenssteun voor producenten in de regelingen in het kader van het GLB wordt vastgesteld per hectare en is voor akkerbouwgewassen aan de bebouwde oppervlakte en voor dieren aan het voederareaal gebonden.

Bij Verordening (EEG) nr. 3508/92 ⁽¹⁾ tot instelling van een geïntegreerd beheers- en controlesysteem voor bepaalde communautaire steunregelingen („het geïntegreerde systeem”), die voor deze regelingen geldt, is een alfanumeriek systeem ingevoerd voor de identificatie van de percelen landbouwgrond aan de hand van kadastrale kaarten en documenten, andere cartografische gegevens, dan wel luchtfoto's of satellietbeelden.

Krachtens artikel 6, lid 7, van Verordening (EEG) nr. 3887/92 ⁽²⁾ houdende uitvoeringsbepalingen inzake het geïntegreerde beheers- en controlesysteem voor bepaalde communautaire steunregelingen wordt bij de bepaling van de oppervlakte van de percelen landbouwgrond met name rekening gehouden met de plaatselijke situatie. De totale oppervlakte van een perceel landbouwgrond kan in aanmerking worden genomen op voorwaarde dat er volgens de gebruikelijke normen van de betrokken Lid-Staat of regio sprake is van een volledig gebruikt perceel.

Laatstgenoemde bepaling is juist bedoeld om hagen of andere kleine niet-bebouwde oppervlakten, bij voorbeeld perceelszomen, te kunnen meerekenen in de totale oppervlakte van het perceel.

⁽¹⁾ PB nr. L 355 van 5. 12. 1992.

⁽²⁾ PB nr. L 391 van 23. 12. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3410/92

van de heer Alex Smith (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(25 januari 1993)

(93/C 185/89)

Betreft: Bijeenkomsten met de Japanse Regering over onderwerpen betreffende energie en milieu

Kan de Commissie mededelen welke bijeenkomsten werden gehouden met de Japanse regeringsinstanties gedurende de afgelopen zes maanden over bilaterale aangelegenheden op het stuk van milieu en energie, welke aangelegenheden werden besproken en welke criteria werden gebruikt bij de bepaling van de te bespreken aangelegenheden? Welke besluiten werden tijdens de afzonderlijke bijeenkomsten genomen en wat werd er gedaan om de resultaten van iedere bijeenkomst te publiceren?

**Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie
(25 maart 1993)**

Ondanks het feit dat er tijdens de tweede helft van 1992 geen officiële ontmoeting heeft plaatsgevonden tussen leden van de Commissie in het bijzonder belast met milieubeleid en energie en overeenkomstige Japanse departementen en agentschappen, is men toch uitgebreid ingegaan op beide onderwerpen tijdens diverse discussies gedurende deze periode.

Op de laatste EG/Japan-topconferentie die op 4 juli 1992 in Londen gehouden werd, hebben zowel de Commissie als het door het Verenigd Koninkrijk beklede Voorzitterschap van de Raad, beide onderwerpen — milieu- en energiebeleid — als belangrijke en veelbelovende gebieden voor bilaterale samenwerking naar voren gebracht.

Wat het milieubeleid betreft, hebben Europees-Japanse besprekingen op hoog niveau (directeur(en)-generaal) plaatsgevonden in Brussel op 3 en 4 december 1992. Op de agenda stonden de volgende onderwerpen:

- tropische bossen;
- algehele klimaatverandering;
- ontwikkelingen in het milieubeleid;
- industrie en milieu;
- toepassing van economische instrumenten — CO₂-heffing;
- afvalbeheer;
- onderzoek van de Unced en follow-up;
- milieu en handel;
- bijeenkomsten in de toekomst over milieu.

De agenda werd vóór de vergadering opgesteld met de goedkeuring van beide partijen en naar gelang van de beschikbare ambtenaren van beide zijden.

De bijeenkomst was niet specifiek gericht op het nemen van besluiten, maar was eerder bedoeld om elkaars standpunt over bovenvermelde onderwerpen te leren kennen. Toch werd beslist om:

- werkgroepen voor afval en chemische stoffen op te richten;
- samenwerking op het gebied van nucleaire veiligheid uit te breiden en te ontwikkelen;
- jaarlijks bijeenkomsten op hoog niveau te houden;
- samen te werken ter gelegenheid van internationale bijeenkomsten, door tevoren informatie uit te wisselen;
- bijeenkomsten te houden in verband met broeikasgassen en zure regen veroorzakende producten.

Vóór en na de bijeenkomst werd de pers op de hoogte gebracht van de besprekingen.

Wat energiebeleid betreft, had de betrokken directeur-generaal een informele ontmoeting in Tokio in oktober

1992 met de directeur-generaal van het Agentschap van natuurlijke hulpbronnen en energie van het Japanse Ministerie van Internationale Handel en Industrie (MITI).

De op initiatief van de Commissie opgestelde agenda werd goedgekeurd door beide partijen; de volgende onderwerpen kwamen aan de orde:

- ontwikkelingen in het energiebeleid;
- energie en milieu;
- internationale bilaterale aangelegenheden in verband met energie;
- technologie en samenwerking.

Dit zijn gebruikelijke onderwerpen in verband met energie die van belang zijn voor geïndustrialiseerde landen.

De Commissie en het MITI waren het er over eens dat deze informele gesprekken in verband met energie nuttig waren en dat de besprekingen voortgezet moeten worden. Gelet op het informele karakter van deze besprekingen werd er geen bekendheid aan gegeven.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3412/92

van de heer Alex Smith (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(25 januari 1993)

(93/C 185/90)

Betreft: Luchtvervoer van plutonium

Welk beleid voert de Commissie momenteel op het gebied van het luchtvervoer van plutonium naar, binnen en vanuit de Europese Gemeenschap?

**Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie**

(27 april 1993)

Luchttransport van alle mogelijke radioactieve stoffen, plutonium inbegrepen, die zowel voor geneeskundige als voor industriële of energetische doeleinden worden gebruikt, is thans een gewone zaak in de Europese Gemeenschap.

Voor dat transport zijn de grondbeginselen dezelfde als voor vervoer over land of over zee.

Inzake veiligheid is het hoofdvereiste dat de verpakking bij een transportongeval ongeschonden moet blijven, ongeacht de gebruikte vervoerwijze.

Deze grondbeginselen zijn in het kader van het IAEA ontwikkeld en vormen de basis van de „Regulations for the Safe Transport of Radioactive Materials”.

De voorschriften van het IAEA vormen de minimumrichtlijnen voor alle nieuwe of bijgewerkte internationale vervoerovereenkomsten en voor de nationale wetgevingen in de lidstaten van het IAEA. Alle Lid-Staten van de Gemeenschap houden zich aan deze richtlijnen.

De Commissie neemt deel aan de werkzaamheden van de internationale deskundigengroep SAGSTRAM (Standing Advisory Group on the Safe Transport of Radioactive Material) van het IAEA, waar de genoemde voorschriften worden ontworpen.

De voorschriften van het IAEA zijn aan een permanente herziening onderworpen en worden regelmatig bijgewerkt om rekening te houden met de vooruitgang van kennis en technologie. Een werkgroep heeft de opdracht het luchttransport te volgen, o.a. wanneer het om grote hoeveelheden radioactieve materie gaat.

Op het niveau van de Gemeenschap vergewist de Commissie zich ervan dat de voorschriften van het IAEA door de Lid-Staten ten uitvoer worden gelegd. Zij wordt daarin bijgestaan door haar speciale permanente werkgroep voor het transport van radioactieve stoffen, bestaande uit vertegenwoordigers van de Commissie zelf en uit nationale deskundigen. De Commissie zorgt er eveneens voor dat deze tenuitvoerlegging op een gelijkmatige en met de interne markt verenigbare wijze verloopt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3414/92

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(25 januari 1993)

(93/C 185/91)

Betreft: Contaminatie van het mariene milieu door een plutoniumlek van een gezonken onderzeeboot

Russische geleerden voorzien een ernstige ramp voor de kust van Noorwegen omdat er een voortdurende lekkage van giftig plutonium wordt vastgesteld uit een Sowjetatoomduikboot die in 1989 voor de Noorse kust in open zee is gezonken. De geleerden hebben de vrees verwoord dat het giftig plutonium de mens via de voedselketen kan bereiken en kanker en andere ziekten kan veroorzaken. Is de Commissie op de hoogte van deze zaak? Welke maatregelen denkt zij te nemen voor de bescherming van de Europese burgers? Is zij van plan om in samenwerking met o.a. de Russische autoriteiten op te treden om verdere contaminatie van het mariene milieu van de regio te voorkomen?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**

(15 april 1993)

In aanvulling op haar antwoord op mondelinge vraag H-1222/92 ⁽¹⁾ kan de Commissie thans mededelen dat er volgens de meest recente informatie waarover zij beschikt

uiterst lage niveaus van besmetting met radioactief cesium (geen plutonium) zijn waargenomen in het water en de sedimenten in de buurt van het wrak van de Sowjetonderzeeër dat zich op een diepte van ongeveer 1 700 m in de Noorse wateren bevindt. De gemeten niveaus vormen geen directe of indirecte bedreiging voor de mens.

De Noorse en Russische instanties beraden zich momenteel over de maatregelen die eventueel moeten worden genomen om het gevaar van besmetting door uit het wrak vrijkomende materialen in de toekomst te voorkomen. De Commissie zal de situatie nauwlettend volgen.

(¹) Handelingen van het Europese Parlement nr. 3-425 (december 1992).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3420/92

van de heer Andrea Raggio (GUE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(25 januari 1993)

(93/C 185/92)

Betreft: Toepassing in Sardinië van de richtlijnen over de producten en het in de handel brengen van vers vlees

Voor de toepassing van de Richtlijnen 91/498/EEG (¹) en 91/947/EEG (²) in Sardinië is een ingrijpende herstructurering noodzakelijk van heel de sector van de produktie van vlees, en met name lamsvlees, een sector die van vitaal belang is in de economie van het eiland. Voor de herstructurering is een coherente aanpak nodig en een buitengewone inspanning om aangepaste structuren tot stand te brengen die beantwoorden aan de communautaire criteria.

Weet de Commissie of de regio Sardinië en het bevoegde Italiaanse ministerie reeds verzoeken hebben ingediend voor een tijdelijke vrijstelling van de betreffende wetgeving ten einde tijdig de noodzakelijke maatregelen te kunnen programmeren, dan wel of de Commissie bereid is te onderzoeken of desgevraagd die vrijstellingen kunnen worden verleend?

(¹) PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 105.

(²) PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 69.

Antwoord van de heer Steichen

namens de Commissie

(31 maart 1993)

De Italiaanse autoriteiten hebben, op grond van Richtlijn 91/498/EEG houdende vaststelling van de voorschriften voor het toestaan van tijdelijke en beperkte afwijkingen van de specifieke communautaire gezondheidsvoorschriften voor de produktie en het in de handel brengen van vers vlees,

bij de Commissie een lijst ingediend van inrichtingen waarvoor wordt voorgesteld een afwijking te verlenen. Op deze lijst staan twee slachthuizen in Sardinië.

De Commissie heeft zich met de bevoegde Italiaanse autoriteiten in verbinding gesteld om problemen voor de producenten te voorkomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3438/92

van de heer Peter Crampton (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(25 januari 1993)

(93/C 185/93)

Betreft: Kosten voor kwekers als gevolg van fytosanitaire wetgeving

Kan de Commissie mededelen welke kosten in elke Lid-Staat worden aangerekend voor inspectie en classificatie uit hoofde van fytosanitaire wetgeving?

Antwoord van de heer Steichen

namens de Commissie

(9 maart 1993)

De Commissie heeft geen informatie over de kosten die in de Lid-Staten worden aangerekend voor de controle en de classificatie van planten en plantaardige produkten.

In dit verband wordt erop gewezen dat de Lid-Staten momenteel hun nationale voorschriften aanpassen en hun fytosanitaire controles en de daarvoor vereiste structuren reorganiseren met het oog op de interne markt. Aangezien deze fase nog niet is afgesloten, is nog niet in alle Lid-Staten bekend wat de totale beheerskosten van de nieuwe regeling zijn, en dus ook niet welke kosten moeten worden aangerekend.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3450/92

van de heer John McCartin (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(25 januari 1993)

(93/C 185/94)

Betreft: Definitie van „officiële dierenarts”

Kan de Commissie een lijst opstellen van de kwalificaties en andere vereisten die in elk van de Lid-Staten nodig zijn om de titel „officiële dierenarts” toe te kennen?

Kent de Commissie voorbeelden in andere landen van de Gemeenschap waar het equivalent van het Ierse diploma „poultry instructor/ress” voor iemand voldoende is om in staat te worden geacht als „officiële dierenarts” op te treden?

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie**
(9 maart 1993)

Een „officiële dierenarts” is een dierenarts die door de bevoegde centrale autoriteit van een Lid-Staat is aangewezen om de officiële taken te vervullen die in de veterinaire wetgeving van de Gemeenschap zijn vastgesteld. Hij dient over de nodige kwalificaties als dierenarts te beschikken overeenkomstig het bepaalde in de Richtlijnen 78/1026/EEG ⁽¹⁾ en 78/1027/EEG ⁽²⁾ van de Raad.

De Commissie is niet in het bezit van een lijst van bijkomende kwalificaties waarover een dierenarts in de Lid-Staten moet beschikken om als officiële dierenarts te kunnen worden aangesteld.

Het is de Commissie niet bekend dat personen met andere kwalificaties dan die welke zijn vastgesteld in de Richtlijnen 78/1026/EEG en 78/1027/EEG, als officieel dierenarts optreden.

Wel kunnen personen die voldoen aan de voorwaarden die zijn vastgesteld in bijlage III bij Richtlijn 71/118/EEG ⁽²⁾ of bij Richtlijn 64/433/EEG ⁽³⁾, als assistent van een officiële dierenarts fungeren; zij kunnen deze met name helpen bij de praktische werkzaamheden in het kader van keuringen en controles.

⁽¹⁾ PB nr. L 362 van 23. 12. 1978.

⁽²⁾ PB nr. L 55 van 8. 3. 1971.

⁽³⁾ PB nr. 121 van 29. 6. 1964.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3458/92
van de heer Víctor Manuel Arbeloa Muru (S)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(25 januari 1993)
(93/C 185/95)

Betreft: Coördinatie tussen Europese organisaties

Hoe denkt de Raad mee te werken aan de toezegging — gedaan in het rapport van de afgevaardigde Michel Fluckiger in de Parlementaire Assemblée van de Raad van Europa — dat de Europese organisaties hun werkzaamheden beter zullen gaan coördineren om doublures, verspilling, eventuele competentieconflicten en juridische onzekerheid te voorkomen?

Antwoord
(28 mei 1993)

Artikel 230 van het Verdrag van Rome (EEG) bepaalt dat de Gemeenschap elke dienstige samenwerking met de Raad van Europa tot stand brengt.

In het Verdrag van Maastricht is dit artikel ongewijzigd gehandhaafd.

De artikelen G. 126 en G. 128 van het nieuwe verdrag, die respectievelijk betrekking hebben op onderwijs en cultuur, bevatten specifieke verwijzingen naar de samenwerking met de Raad van Europa; in de artikelen F en K.2 van hetzelfde verdrag is vastgelegd dat de Unie het onder auspiciën van de Raad van Europa gesloten Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, waarvan de mechanismen verbonden zijn met de Raad van Europa, eerbiedigt.

Op ambtelijk niveau vinden geregeld contacten plaats op voornoemde gebieden, alsmede op het gebied van het milieu, het erfgoed, het jongerenbeleid, de audiovisuele sector en juridische aangelegenheden; deze contacten bevorderen het onderling overleg en de wederzijdse informatievoorziening.

Er vinden eveneens periodieke vergaderingen plaats tussen de Troika van het Europees Comité voor drugbestrijding (Celad) en de in het kader van de Raad van Europa ingestelde Pompidou-groep.

Ten slotte worden sinds 1989 quadripartiete bijeenkomsten gehouden, waaraan enerzijds de voorzitters van de Raad en de Commissie deelnemen, en anderzijds de voorzitter van het Comité van ministers en de secretaris-generaal van de Raad van Europa. Bij die gelegenheden worden actuele ontwikkelingen besproken en wordt van gedachten gewisseld over kwesties van gemeenschappelijk belang.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3462/92
van de heer Marc Reymann (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(25 januari 1993)
(93/C 185/96)

Betreft: Erkenning door Frankrijk van Europese tandheelkundige diploma's

Anders dan andere landen, zoals b.v. Groot-Brittannië, weigert Frankrijk diploma's te erkennen die door andere Europese universiteiten zijn afgegeven op het gebied van tandheelkunde.

Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen opdat haar richtlijnen ter zake worden nageleefd?

**Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi
namens de Commissie**
(2 april 1993)

De Commissie is niet bekend met inbreuken die door Frankrijk zouden zijn begaan tegen het bepaalde in de Richtlijnen 78/686/EEG en 78/687/EEG welke respectievelijk betrekking hebben op de onderlinge erkenning van diploma's in de tandheelkunde en de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de werkzaamheden van de beoefenaar van de tandheelkunde ⁽¹⁾. Bij de Commissie is geen klacht ingediend en zij beschikt over geen enkele informatie dienaangaande.

⁽¹⁾ PB nr. L 233 van 24. 8. 1978.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3469/92
van de heer Yves Verwaerde (LDR)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(25 januari 1993)
(93/C 185/97)

Betreft: Consolidering van de in andere Lid-Staten dan de Lid-Staat van oorsprong gerealiseerde bedrijfsresultaten

Is de Commissie voornemens om zich in het kader van het integratieproces te beraden over de invoering van een gemeenschappelijk rechtsstelsel voor de consolidering van in een andere Lid-Staat dan de Lid-Staat van oorsprong gerealiseerde bedrijfsresultaten?

**Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi
namens de Commissie**
(2 april 1993)

Volgens de Zevende Richtlijn 83/349/EEG van de Raad van 13 juni 1983 betreffende de geconsolideerde jaarrekening ⁽¹⁾, moeten moederondernemingen die zeggenschap hebben over een of meer dochterondernemingen een geconsolideerde jaarrekening opstellen en openbaar maken, waarin een beeld wordt gegeven van het vermogen, de financiële positie en het resultaat van de ondernemingen die in de consolidatie zijn opgenomen, als ware er sprake van een enkele onderneming. Alle Lid-Staten hebben deze richtlijn in nationaal recht omgezet.

Overeenkomstig artikel 6 van deze richtlijn kunnen de Lid-Staten aan kleine concerns vrijstelling verlenen van de verplichting een geconsolideerde jaarrekening op te stellen. Alle Lid-Staten hebben van deze mogelijkheid tot vrijstelling gebruik gemaakt.

⁽¹⁾ PB nr. L 193 van 18. 7. 1983.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3470/92
van de heer Yves Verwaerde (LDR)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(25 januari 1993)
(93/C 185/98)

Betreft: Vrijheid van vestiging voor advocaten in de Gemeenschap

De Raad van advocaten van de Europese Gemeenschap heeft zich op zijn plenaire vergadering van 23 oktober 1992 te Lissabon gebogen over een ontwerp-vestigingsrichtlijn voor advocaten.

Kan de Commissie bevestigen dat het betrokken ontwerp, waarop van verschillende zijde kritiek is geuit, een aantal, in juridisch opzicht bedenkelijke, bepalingen bevat, onder meer ten aanzien van de organisatie en werking van de gemengde tuchtrechtelijke jurisdictie (schending van het gelijkheidsbeginsel, ontbreken van een appelstructuur, enz.)?

**Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi
namens de Commissie**
(2 april 1993)

De Raad van advocaten van de Europese Gemeenschap heeft de Commissie in december 1992 een ontwerp-tekst verstrekt op het gebied van de vestiging van advocaten.

De Commissie onderzoekt dit ontwerp momenteel.

Overigens hecht de Commissie eraan op te merken dat het haar uitsluitende bevoegdheid is voorstellen van richtlijnen te doen aan de Raad, en dat zij zich aldus het recht voorbehoudt het door de Raad van advocaten uitgewerkte ontwerp geheel of gedeeltelijk over te nemen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3473/92
van de heer Bartho Pronk (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(28 januari 1993)
(93/C 185/99)

Betreft: Toegang tot telefonische informatie- en alarmdiensten

1. Is de Commissie op de hoogte van de onbereikbaarheid van de telefonische informatie- en alarmdiensten in Nederland, zoals „inlichtingen telefoonnummers binnenland (06-8008)” en het nationale SOS-nummer (06-11), vanuit de andere Lid-Staten?

2. Is het de Commissie bekend of dergelijke diensten in andere Lid-Statens eveneens onbereikbaar zijn vanuit andere dan de betreffende Lid-Statens?

3. Welke passende maatregelen is de Commissie van plan te nemen, ten einde de bereikbaarheid van bedoelde diensten vanuit andere EG-lid-Statens te realiseren?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**

(30 maart 1993)

Momenteel houden de meeste landen zich aan de aanbeveling van het CCITT (International Telegraph and Telephone Consultative Committee) inzake internationale telefonische inlichtingendiensten, die bellers doorverwijzen naar de inlichtingendiensten van het land van oorsprong. Zo luidt aanbeveling E 115 van het CCITT bij voorbeeld als volgt:

„Voor zover mogelijk dient met technische middelen te worden voorkomen dat een abonnee van een land toegang heeft tot een telefonist van de telefonische inlichtingendienst van een ander land. De instanties moeten toegangsnummers van telefonische inlichtingendiensten in het buitenland niet aan hun abonnees bekendmaken...”

De ontwerp-richtlijn inzake de toepassing van „open network provision” (ONP) op spraaktelefonie⁽¹⁾, die momenteel bij het Parlement en de Raad in behandeling is, bevat specifieke voorschriften om de situatie zodanig aan te passen dat deze aansluit bij het EG-beleid. In artikel 8 wordt bepaald dat de nationale regelgevende instanties bepaalde geavanceerde dienstelementen beschikbaar stellen, waaronder de toegang van de gebruikers tot de inlichtingendiensten in andere Lid-Statens. In verband hiermee heeft de Commissie het Europees Instituut voor telecommunicatie (ETSI) reeds gemachtigd technische normen op te stellen.

Volgens de richtlijn „telecommunicatiediensten” (90/388/EEG⁽²⁾) worden inlichtingendiensten die via het openbare telecommunicatienetwerk kunnen worden bereikt, waaronder zowel nationale als internationale inlichtingendiensten voor telefoonnummers, beschouwd als diensten met een toegevoegde waarde die door elke concurrerende dienstverlener kunnen worden verstrekt.

In de ontwerp-richtlijn inzake de toepassing van „open network provision” (ONP) op spraaktelefonie wordt de levering van inlichtingendiensten in een concurrerende context gesteund. Artikel 15 bepaalt dat telecommunicatieorganisaties lijsten van abonnees op aanvraag beschikbaar moeten stellen aan anderen, waartoe inlichtingendiensten voor telefoondiensten kunnen behoren.

Wat betreft de nummering van inlichtingen- en andere diensten op Europees niveau wordt in de resolutie van de Raad van 19 november 1992 betreffende de bevordering van samenwerking op Europese schaal op het gebied van de nummering van telecommunicatiediensten⁽³⁾ erop aangedrongen telefoonnummers voor geheel Europa in te voeren (nummers die waar dan ook in Europa op precies dezelfde manier kunnen worden gedraaid). Dergelijke nummers

kunnen een bijdrage vormen tot de invoering van Paneuropese inlichtingendiensten. Momenteel wordt aan een dergelijke nummering, waarop in de resolutie wordt aangedrongen, gewerkt in het kader van het Regelgevend Comité Ectra van de CEPT (Europese Conferentie van PTT-administraties).

Wat betreft de bereikbaarheid van SOS-nummers laat Beschikking 91/396/EEG van de Raad van 29 juli 1991 inzake invoering van een gemeenschappelijk Europees oproepnummer voor hulpdiensten⁽⁴⁾ zeker vanaf 1997 ruimte voor hulpdiensten waar dan ook in de EER die met hetzelfde nummer kunnen worden bereikt: 112. Over het algemeen kan iemand het beste een plaatselijke hulpdienst bellen om een bepaalde situatie het hoofd te bieden. Direct contact met hulpdiensten in andere Lid-Statens is derhalve overbodig.

⁽¹⁾ Doc. COM(92) 247.

⁽²⁾ PB nr. L 192 van 24. 7. 1990.

⁽³⁾ PB nr. C 318 van 19. 11. 1992.

⁽⁴⁾ PB nr. L 217 van 6. 8. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3491/92

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(28 januari 1993)

(93/C 185/100)

Betreeft: Toepassing van de nieuwe belasting op onroerende bezittingen van coöperaties in Griekenland

Ingevolge de horizontale toepassing van de nieuwe belasting op onroerend goed in Griekenland worden de productie-infrastructuur van de coöperaties (koelinstallaties, opslagplaatsen, slachthuizen, enz.) en de landbouwbedrijven in het algemeen zeer zwaar getroffen. Zal de Commissie in het licht hiervan de Griekse overheid erop wijzen dat het Ministerie van Financiën zijn belofte dient na te komen om een circulaire met verhelderend commentaar te verspreiden, waarin voor alle problemen een rechtvaardige oplossing wordt voorgesteld?

**Antwoord van mevrouw Scrivener
namens de Commissie**

(31 maart 1993)

De betrokken belasting op onroerend goed behoort niet tot de categorie van belastingen die in communautair verband zijn geharmoniseerd. Om deze reden, en met toepassing van het subsidiariteitsbeginsel, acht de Commissie een optreden zoals door het geachte Parlementslid voorgesteld niet gepast.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3498/92

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(28 januari 1993)

(93/C 185/101)

Betreft: Barakken van vluchtelingen in Patras

De na de Kleinaziatische veldtocht opgerichte vluchtelingenbarakken aan het Omoniaplein in het centrum van Patras doen ons terugdenken aan andere tijden en steken als het ware de draak met onze beschaving. In huizen van 15 en 30 vierkante meter wonen nog steeds grote gezinnen. Ingevolge de overstromingen wordt de situatie in de woningen van de vluchtelingen in deze wijk uitzichtloos. Kan de Commissie een initiatief nemen om in samenwerking met de Griekse overheid de bewoners van de vluchtelingenbarakken in Patras uit hun netelige situatie te helpen?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**

(2 april 1993)

De Commissie is zich terdege bewust van de door het geachte Parlementslid beschreven problemen en is bereid eventuele verzoeken van de Griekse autoriteiten op gebieden die ressorteren onder de bevoegdheid van de Structuurfondsen van de Gemeenschap te onderzoeken, maar wijst erop dat zij op het gebied van de huisvesting over geen enkele specifieke bevoegdheid beschikt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 18/93

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(3 februari 1993)

(93/C 185/102)

Betreft: Het milieu in Pyrgos (Korinthe)

De Griekse plattelandsvereniging „Dimitra” in Pyrgos (Korinthe) beschuldigt de worstfabriek Bekka ervan het milieu te vervuilen en met haar lozingen 70 % van de landbouwproductie van de regio te hebben vernietigd. Vindt de Commissie het niet nodig deze zaak te onderzoeken en de Griekse autoriteiten te verzoeken de relevante communautaire richtlijnen voor de bescherming van het milieu te doen toepassen?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**

(26 april 1993)

Volgens Richtlijn 91/156/EEG van de Raad van 18 maart 1991 tot wijziging van Richtlijn 75/442/EEG betreffende afvalstoffen ⁽¹⁾, en met name artikel 4, moeten afvalstoffen worden verwijderd:

- „zonder risico voor water, lucht, bodem, fauna en flora;
- zonder geluids- of stankhinder te veroorzaken;
- zonder schade te berokkenen aan natuur- en landschap-schoon”.

Voorts moeten de Lid-Staten „de nodige maatregelen” nemen „om het onbeheerd achterlaten of het ongecontroleerd lozen of verwijderen van afvalstoffen te verbieden”.

De Commissie acht het de taak van de Griekse autoriteiten de toepassing van de genoemde maatregelen op te leggen.

(¹) PB nr. L 78 van 26. 3. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 20/93

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(3 februari 1993)

(93/C 185/103)

Betreft: Oneerlijke concurrentie voor de Griekse banketbakkers

In de huidige situatie van een scherpe daling van de omzet door de daling van de koopkracht van de consumenten worden de zelfstandige banketbakkers in Griekenland ook nog geconfronteerd met de gevolgen van de instelling van een gemeentelijke belasting van 5 % op suikerwerk en zuivelproducten die bij banketbakkerijen en zuivelhandelaars worden gekocht voor consumptie thuis. Diezelfde producten (suikerwerk, melk, enz.) mogen belastingvrij, d.w.z. zonder de gemeentelijke belasting van 5 %, worden verkocht in grootwarenhuizen, bakkerijen en andere. Zal de Commissie de Griekse autoriteiten verzoeken over te gaan tot een gelijke belasting van alle winkels en een einde maken aan de oneerlijke concurrentie die nu op de markt heerst als gevolg van artikel 26, lid 6, van Wet nr. 1828/89?

**Antwoord van mevrouw Scrivener
namens de Commissie**

(13 april 1993)

Het heffen van een verschillende gemeentelijke belasting over gebak naar gelang van de lokalen waar het wordt verkocht is geen inbreuk op het communautaire belastingrecht.

Meer bepaald is deze heffing niet vergelijkbaar met een omzetbelasting, welke verboden is uit hoofde van artikel 33 van de zesde BTW-richtlijn 77/388/EEG van de Raad ⁽¹⁾, aangezien zij niet voldoet aan de dienaangaande door het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen vastgestelde criteria.

Op het ogenblik is de Commissie niet voornemens een voorstel in te dienen met het oog op de invoering van een gelijke verdeling van de fiscale lasten over alle winkels.

⁽¹⁾ PB nr. L 145 van 13. 6. 1977.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 41/93

van de heer Paulos Sarlis (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(8 februari 1993)

(93/C 185/104)

Betreft: Verliezen voor Griekse exporteurs

Door de gestegen transportkosten lijden de exporteurs in het noorden van Griekenland verliezen op de export van Griekse produkten, met name vers fruit en verse groenten, naar de andere landen van de Gemeenschap.

De burgeroorlog in de voormalige Joegoslavische republieken heeft al het spoor- en wegverkeer vanuit Griekenland door deze gebieden naar de Gemeenschap onmogelijk gemaakt.

Welke maatregelen heeft de Commissie genomen of zal zij nemen om de Griekse exporteurs te hulp te schieten? Is de Commissie van plan subsidies te verlenen voor gecombineerd vervoer over zee en door Italië of voor vervoer per spoor of over de weg door Bulgarije?

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie**

(9 maart 1993)

De Raad heeft op 25 februari 1992 Verordening (EEG) nr. 525/92 ⁽¹⁾ vastgesteld tot tijdelijke compensatie van de gevolgen van de situatie in Joegoslavië voor het vervoer van

bepaalde soorten verse groenten en fruit van herkomst uit Griekenland. Bij deze verordening is voorzien in een financiële compensatie voor zendingen verse groenten en fruit die in 1991 met koelauto's of -wagons vanuit Griekenland zijn vervoerd naar andere Lid-Staten, met uitzondering van Italië. Deze maatregel is voortgezet bij Verordening (EEG) nr. 1840/92 van de Commissie ⁽²⁾ die geldt voor zendingen in 1992 en 1993.

⁽¹⁾ PB nr. L 58 van 3. 3. 1992.

⁽²⁾ PB nr. L 187 van 7. 7. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 109/93

van de leden Eisso Woltjer en Mathilde van den Brink (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(10 februari 1993)

(93/C 185/105)

Betreft: Grondstoffen voor amfetamine afkomstig uit Letland

De produktie en verspreiding van chemische drugs nemen steeds grotere vormen aan. Vondsten in Duitsland van aanzienlijke voorraden grondstof bestemd voor de produktie van amfetamine wijzen erop dat deze grondstoffen onder meer afkomstig zijn uit Letland.

1. Kan de Commissie bevestigen dat Letland een exporteur van grondstoffen voor de produktie van amfetamine is?
2. Mocht Letland inderdaad blijken een exporteur van dergelijke grondstoffen te zijn, welke stappen wil de Commissie dan overwegen om deze export een halt toe te roepen?
3. Indien de Letse autoriteiten niet bereid zijn mee te werken aan het stopzetten van de produktie ervan, is de Commissie dan bereid om sancties te overwegen binnen het kader van het afgesloten handels- en samenwerkingsakkoord?

**Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie**

(2 april 1993)

De Commissie heeft algemene informatie ontvangen over de ontwikkeling van de illegale handel in amfetamine, in de Midden- en Oosteuropese landen. Het vermoeden bestaat dat op het grondgebied van deze landen clandestiene amfetaminelaboratoria werkzaam zijn en/of chemische substanties worden misbruikt voor de vervaardiging van

amfetamine. De Commissie kan niet bevestigen dat Letland exporteur van dergelijke substanties is. Er zijn echter tekenen aanwezig dat in Letland groeiende belangstelling bestaat voor sluikhandel in verdovende middelen en georganiseerde misdaad. Vooral Riga zou een belangrijk punt kunnen worden voor de doorvoer van verdovende middelen naar West-Europa en vooral de landen van Noord-Europa.

Verordening (EEG) nr. 3677/90⁽¹⁾ inzake precursoren, gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 900/92⁽²⁾, die betrekking heeft op aspecten van de handel tussen de Gemeenschap en derde landen, bevat maatregelen om misbruik van bepaalde chemische substanties voor de illegale vervaardiging van narcotica en psychotrope stoffen tegen te gaan. De verordening trad onlangs in werking en zal een belangrijk instrument worden ter voorkoming van de onttrekking van chemicaliën aan het wettige handelsverkeer om voor de illegale vervaardiging van verdovende middelen te worden gebruikt.

Binnen deze context heeft de Commissie zich ook inspanningen getroost andere landen bij het toezicht op de handel in precursoren bij te staan.

In het kader van het regionale Phare-programma voor de bestrijding van het misbruik van verdovende middelen biedt de Commissie rechtsbijstand voor de invoering van passende normen ter voorkoming van oneigenlijk gebruik van precursoren voor de illegale vervaardiging van narcotica en psychotrope stoffen, gelijk aan de normen die door de Gemeenschap zijn goedgekeurd en worden aanbevolen door relevante internationale lichamen, vooral de Chemical Action Task Force (CAFT).

Die Phare-project is tot nu toe van toepassing op Polen, Hongarije, de Tsjechische en Slowaakse republieken, Roemenië en Bulgarije en zal in een tweede fase worden uitgebreid tot de Baltische landen zodra budgettaire middelen beschikbaar zijn. Letland heeft reeds te kennen gegeven dat het er groot belang aan hecht in het kader van een uitgebreider programma in aanmerking te worden genomen.

De Commissie vindt niet dat in dit stadium speciale sanctie dienen te worden toegepast in verband met de uitvoer van substanties uit Letland. De Overeenkomst inzake handel en samenwerking met Letland, die onlangs van kracht is geworden, omvat geen specifiek hoofdstuk over verdovende middelen, hoewel samenwerking ten aanzien van het handelsverkeer van chemische stoffen onder de algemene bepalingen van de overeenkomst zou kunnen worden overwogen. De Commissie zal de situatie zeer zeker ook voortaan zorgvuldig in het oog houden en in overleg met de Letse autoriteiten eventueel passende stappen nemen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 110/93

van Lord O'Hagan (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(10 februari 1993)

(93/C 185/106)

Betreft: Patroonheilige van de Europese Gemeenschap

1. Is de Commissie ook niet van mening dat het wenselijk zou zijn dat de Europese Gemeenschap een eigen patroonheilige zou hebben?
2. Vindt zij ook niet dat Sint Bonifatius — die geboren is in Devon in het Verenigd Koninkrijk — hiervoor de meest aangewezen heilige zou zijn?

Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie

(14 april 1993)

De vraag van het geachte Parlementslid ligt niet op het terrein van de Commissie.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 119/93

van de heer Carlos Robles Piquer (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(10 februari 1993)

(93/C 185/107)

Betreft: Milieuonderwijsprogramma (Unesco-Pnuma)

Dertien van de zeventien Spaanse autonome regio's, alsmede het Instituut voor de natuurbescherming van de Spaanse Regering (Icona), werken samen aan de verbreiding van het internationale milieuonderwijsprogramma Unesco-Pnuma.

Dit is een initiatief van de Baskische Regering (Ministerie van Economische Zaken, Planning en Milieu) die heeft gezorgd en financiering heeft verleend voor de vertaling in het Spaans van alle documenten die deel uitmaken van de serie van milieuonderwijs Unesco-Pnuma. De uitgave wordt gezamenlijk verzorgd door de instanties van de genoemde regio's en door Icona.

Is de Commissie van dit initiatief op de hoogte en hoe beoordeelt zij het nut van deze gezamenlijke inspanning voor de bevordering van de milieubescherming? Heeft zij van sommige van de deelnemers aan dit programma enig verzoek tot samenwerking ontvangen en, zo ja, welke bijstand kan zij verlenen?

⁽¹⁾ PB nr. L 357 van 20. 12. 1990.

⁽²⁾ PB nr. L 96 van 10. 4. 1992.

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie
(19 april 1993)**

De Commissie is op de hoogte van het internationale programma voor milieuonderwijs dat in 1975 werd ontworpen onder beschermheerschap van de Unesco en het milieu-programma van de Verenigde Naties.

Het programma, waaraan de meeste Lid-Staten deelnemen, past in een wereldkader, zonder dat de Gemeenschap verzocht werd eraan deel te nemen.

Rekening houdend met de prioritaire oriëntaties die op communautair niveau bepaald zijn in het kader van de resolutie van 24 mei 1988 betreffende onderwijs op milieugebied ⁽¹⁾, en tevens met de zeer geringe middelen waarover de Gemeenschap op dit gebied beschikt, wordt een directe bijdrage van de Commissie onder de huidige omstandigheden niet overwogen.

⁽¹⁾ PB nr. C 177 van 6. 7. 1988.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 153/93
van de heer Alexandros Alavanos (CG)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(17 februari 1993)
(93/C 185/108)**

Betreft: Gevaren voor de volksgezondheid in Griekenland

Overeenkomstig het besluit van het Griekse Ministerie voor Handel van 25 maart 1992 mogen er op de markt vrijelijk voedingsmiddelen worden verkocht waarvan de uiterste verkoopdatum al is overschreden. Voor levensmiddelen en producten waarvoor als laatste verkoopdatum een dag staat aangegeven is de verkoop nog zeven dagen na die datum toegestaan, wanneer als laatste verkoopdatum een maand staat aangegeven is de verkoop nog één maand na die datum toegestaan, wanneer als laatste verkoopdatum een jaar staat aangegeven is de verkoop nog de eerste drie maanden van het jaar daarna toegestaan.

Kan de Commissie mij mededelen:

- wat zij vindt van dit besluit van de Griekse Regering in verband met de communautaire wetgeving, vooral ook gezien het feit dat na de afschaffing van de douanecontroles op grond van deze wet in Griekenland producten kunnen worden ingevoerd waarvan de uiterste verkoopdatum reeds is verstreken?
- wat zij denkt te ondernemen ter bescherming van de volksgezondheid en om een vrije mededinging te garanderen, die niet verstoord wordt door de handel in levensmiddelen waarvan de uiterste verkoopdatum reeds verstreken is?

Bestaat er in de twaalf Lid-Staten een uniforme regeling op dit gebied en, zo niet, wat zijn dan de verschillen?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie
(20 april 1993)**

In artikel 3, lid 1, punt 4, van Richtlijn 79/112/EEG ⁽¹⁾ betreffende etikettering van levensmiddelen wordt bepaald dat op de etikettering van levensmiddelen de datum van minimale houdbaarheid vermeld moet worden of, in geval van microbiologisch zeer bederfelijke levensmiddelen, de uiterste consumptiedatum.

In de artikelen 9 en 9 bis van dezelfde richtlijn worden nadere voorschriften voor deze vermeldingen gegeven.

De richtlijn zegt niet uitdrukkelijk dat levensmiddelen uit de handel moeten worden genomen wanneer de datum van minimale houdbaarheid of de uiterste consumptiedatum verstreken is.

Deze informatie is in eerste instantie bedoeld voor de consument die op die manier de mogelijkheid heeft bij het kopen van een produkt, of op zijn laatst wanneer het gebruikt wordt, de versheid daarvan te controleren.

Door deze vermelding kunnen handelaars ook beter hun voorraad beheren. Het uit de handel nemen van producten waarvan de datum van minimale houdbaarheid verstreken is, valt onder hun verantwoordelijkheid.

De gezondheidskwestie rijst enkel voor uit microbiologisch oogpunt zeer bederfelijke levensmiddelen. Voor dat geval heeft een aantal Lid-Staten bepalingen aangenomen volgens welke deze levensmiddelen uit de handel moeten worden genomen zodra de uiterste consumptiedatum verstreken is. Deze bepalingen komen niet uit de communautaire wetgeving, die op dit gebied niets zegt.

⁽¹⁾ PB nr. L 33 van 8. 2. 1979.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 154/93
van de heer Alexandros Alavanos (CG)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(17 februari 1993)
(93/C 185/109)**

Betreft: Bescherming van de Skyros-pony

Op het eiland Skyros bestaat er een oeroud paardenras, dat klein van gestalte is; het is erg zeldzaam geworden en staat bekend onder de naam van Skyros-pony. Het aantal paarden van dit ras is tegenwoordig erg klein en het ras dreigt zelfs te verdwijnen door het achterwege blijven van de maatregelen die nodig zouden zijn om het behoud ervan te verzekeren, hetgeen een gevolg is van het feit dat hiervoor niet het benodigde geld beschikbaar is. De gemeente Skyros en de Universiteit van Thessaloniki hechten weliswaar belang aan het behoud van de zuiverheid van dit ras, maar zijn niet in staat het daarvoor vereiste geld op tafel te leggen.

Welke stappen zou de Commissie kunnen ondernemen om de Skyros-pony te laten kwalificeren als een van de bedreigde diersoorten in Europa, zodat het ras in aanmer-

king zou komen voor de daartoe ingestelde beschermende maatregelen? Met welk communautair programma zouden acties kunnen worden ondernomen met het oog op een doelmatige bescherming van dit zeldzame paardenras?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**

(15 april 1993)

Krachtens Verordening (EEG) nr. 2078/92 ⁽¹⁾ kunnen de Lid-Staten voortaan een premie uitkeren aan fokkers van bedreigde plaatselijke diersoorten.

Voor eenhoevigen komt er in 1993 een communautaire inventaris van deze bedreigde diersoorten. Gelet op de beschikbare informatie over de Skyros-pony zou dit soort erin voor moeten komen.

Ook zonder op de publikatie van deze inventaris te wachten kunnen de Griekse instanties de Skyros-pony inschrijven op de lijst van de bedreigde soorten waarvoor ze krachtens Verordening (EEG) nr. 2078/92 een premie aan de fokkers willen uitkeren. De medefinanciering door het EOGFL zou dan 75 % van de premie bedragen tot een voor financiering in aanmerking komend bedrag van 100 ecu per eenhoevige van meer dan zes maanden.

Er moet op worden gewezen dat de Skyros-pony reeds de compenserende vergoeding geniet waarin Verordening (EEG) nr. 2328/91 ⁽²⁾ voor benadeelde gebieden voorziet.

Bovendien kunnen de Griekse instanties beschermingsacties voor deze bedreigde soort opnemen in hun regionale ontwikkelingsprogramma's die door de Structuurfondsen worden gefinancierd.

⁽¹⁾ PB nr. L 215 van 30. 7. 1992.

⁽²⁾ PB nr. L 218 van 6. 8. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 165/93

van de heer José Valverde López (PPE)

aan de ministers van de Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen

(17 februari 1993)

(93/C 185/110)

Betreft: Overeenkomst inzake de oprichting van Europol

De Europese Raad van Lissabon heeft de bevoegde overheden verzocht het in Maastricht bevoegde werkprogramma inzake asielrecht en immigratie toe te passen en een overeenkomst te sluiten voor de oprichting van Europol. Wat is de stand van de werkzaamheden? Welk standpunt nemen de verschillende regeringen in?

Antwoord ⁽¹⁾

(28 mei 1993)

1. Wat betreft de uitvoering van het werkprogramma inzake asielrecht en immigratie, heeft het Voorzitterschap aan het Europees Parlement de teksten doen toekomen die de ministers van Immigratiezaken in hun bijeenkomst van 30 november en 1 december 1992 hebben aangenomen.

2. Wat betreft de oprichting van Europol en de opstelling van de daartoe noodzakelijke overeenkomst wordt de geachte Afgevaardigde verwezen naar het antwoord van de Raad op schriftelijke vraag nr. 207/93 van de heer Kostopoulos.

⁽¹⁾ Dit antwoord werd gegeven door de daarvoor bevoegde Raad van de Europese Gemeenschappen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 177/93

van de heer Virginio Bettini (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(17 februari 1993)

(93/C 185/111)

Betreft: Financiering door de Italiaanse Staat van de bouw van een produktie-eenheid van Fiat in Melfi (Italië)

Gezien het feit dat de Italiaanse Regering aan het Fiat-concern 3 100 miljard lire ter beschikking stelt voor de bouw van een nieuwe produktie-eenheid in Melfi,

overwegende dat de automobiemarkt reeds verzadigd is en dat de bouw van deze nieuwe fabriek zal leiden tot de sluiting van produktie-eenheden in Noord-Italië, met als gevolg dat duizenden hun arbeidsplaats zullen verliezen en een uitkering van de overheid zullen moeten krijgen,

gezien het recente rapport over de werkloosheid in de Gemeenschap,

vraag ik de Commissie:

1. of zij niet van mening is dat hier sprake is van een overtreding van de communautaire mededingingsregels;
2. of zij de aanvullende informatie over deze kwestie waarover zij beschikt wil mededelen?

Antwoord van de heer Van Miert

namens de Commissie

(1 april 1993)

1. De Commissie is niet van oordeel dat er in verband met de door het geachte Parlementslid aan de orde gestelde

kwestie sprake is van enige inbreuk op de communautaire mededingingsregels. Integendeel, volgens het tweede Mezzogiorno-plan van Fiat zal, gezien de capaciteitsverminderingen in Noord-Italië, de totale capaciteit van Fiat op het gebied van de automobielproduktie in 1996 zeker niet meer dan 70 000 eenheden boven het niveau van 1990 liggen. Dit komt overeen met slechts 3% van de desbetreffende capaciteit van het concern in de Gemeenschap in 1990. Bovendien is de door de Commissie goedgekeurde steunintensiteit niet noemenswaardig hoger dan het netto negatief effect op de kostprijs dat optreedt doordat de onderneming voor haar nieuwe auto- en motorenfabrieken een minder ontwikkelde regio kiest. De door de Commissie goedgekeurde regionale steun zal bijgevolg geen ongunstige gevolgen voor de sector in zijn geheel hebben.

2. De Commissie beschikt over geen andere informatie dan die welke is meegedeeld in haar brief van 31 december 1992, waarbij de procedure van artikel 93, lid 2, van het EEG-Verdrag in deze zaak is afgesloten. Deze brief is in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* ⁽¹⁾ bekendgemaakt.

⁽¹⁾ PB nr. C 37 van 11. 2. 1993.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 225/93

van mevrouw Winifred Ewing (ARC)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(18 februari 1993)

(93/C 185/112)

Betreft: Dumping van fietsen door Taiwan en China

Welke stappen onderneemt de Commissie om een plafond vast te stellen voor de invoer van volledige fietsen uit landen die vallen onder de algemene preferentieregeling, zoals China en Taiwan? Die invoer vertegenwoordigt 40% van de hele Europese fietsenmarkt voor 1991 en betekent een zeer ernstige bedreiging voor de toekomst van de Europese fietsenconstructeurs.

**Antwoord van de heer Marin
namens de Commissie**

(13 april 1993)

Aangezien de conclusies van de onderhandelingen in het kader van de Uruguay-ronde werden opgeschort en de resultaten van deze onderhandelingen ten vroegste begin 1994 ten uitvoer kunnen worden gelegd, heeft de Commissie er de voorkeur aan gegeven de inwerkingtreding van het nieuwe tienjarenplan voor algemene tariefpreferenties tot 1 januari 1994 uit te stellen. Derhalve heeft zij voorgesteld het plan (Verordening (EEG) nr. 3917/92 ⁽¹⁾) nogmaals te verlengen.

De invoer van rijwielen uit China en uit de andere begunstigde landen van het stelsel van algemene tariefpreferenties (waarvan Taiwan is uitgesloten) zal dus verder worden onderworpen aan de vrijwaringsclausule waarin is voorzien bij artikel 8 van Verordening (EEG) nr. 3831/90 van de Raad ⁽²⁾, die werd toegepast ten aanzien van de invoer van rijwielen van oorsprong uit China, Thailand en Indonesië in 1992.

De criteria die ten grondslag zullen liggen aan het nieuwe tienjarenplan van algemene tariefpreferenties van de Gemeenschap zullen terdege rekening houden met de economische toestand in elke bedrijfstak van de Europese industrie.

⁽¹⁾ PB nr. L 396 van 31. 12. 1992.

⁽²⁾ PB nr. L 370 van 31. 12. 1990.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 226/93

van mevrouw Winifred Ewing (ARC)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(18 februari 1993)

(93/C 185/113)

Betreft: De Overeenkomst van Bonn over de vervuiling van de Noordzee

Onder de Overeenkomst van Bonn van 1983 verbindt elke Kuststaat van de Noordzee zich ertoe elk geval van vervuiling te melden aan elke andere Staat die daardoor getroffen zou kunnen worden. Geldt dat eveneens voor radioactieve lozingen en heeft de Commissie kennis van eventuele meldingen van een dergelijke vervuiling?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**

(15 april 1993)

Bij de Overeenkomst inzake samenwerking bij het bestrijden van verontreiniging van de Noordzee door olie en andere schadelijke stoffen van 1983 (Overeenkomst van Bonn) hebben de partijen zich verbonden alle incidenten te melden waarbij de effectieve of potentiële aanwezigheid van olie of andere schadelijke stoffen de zee in het Noordzeegebied verontreinigen of dreigen te verontreinigen en die een ernstig en onmiddellijk risico vormen voor de kust en/of daarmee verband houdende belangen van een of meer overeenkomstsluitende partijen.

In deze context worden radioactieve stoffen als schadelijke stoffen beschouwd en zij vallen derhalve onder de meldingsvoorschriften.

Het bij genoemde overeenkomst ingestelde rapporteringssysteem Polrep werd dienovereenkomstig door de Belgische instanties gebruikt toen zich in 1984 het incident voordeed met het vrachtschip *Mont Louis* dat een aantal vaten met uraniumhexafluoride vervoerde.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 306/93van de heer **Virginio Bettini (V)**aan de **Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(1 maart 1993)

(93/C 185/114)

Betreft: Schending van de grenzen van natuurparken in Europa

Kan de Commissie,

gezien de schending van de grenzen onlangs van het natuurpark Donana (Spanje) door 500 fokkers van Almonte, die zich met voertuigen en 150 stuks vee, paarden en koeien, toegang verschaften tot het gebied van „Las Marismillas”, een van de meest waardevolle milieugebieden van het park,

overwegende dat de hierbij berokkende schade uiteenlopend wordt beoordeeld,

overwegende dat in december 1992 in het natuurpark van de Stelvio (Italië) enkele tientallen herten zijn vergiftigd door stropers, omdat zij waren verhinderd hun stropersactiviteiten rechtstreeks in het park uit te oefenen,

overwegende dat in het natuurpark van de Abruzzen (Italië) stropers zijn ontdekt die probeerden beschermde diersoorten te vangen en dat aan de grenzen van ditzelfde park een zeldzame bruine marsikaanse beer is neergeschoten en talrijke gevallen van het stropen van herten door de directie van dit park zijn aangegeven,

mededelen:

1. of zij een homogeen beleid overweegt voor de bescherming van natuurparken en natuurlijke milieus van zeer hoge kwaliteit door de invoering van een richtlijn die de jacht in de parken strikt verbiedt;
2. of zij niet overweegt zeer waardevolle natuurlijke milieus tot onvervreemdbaar Europees erfgoed te verklaren?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**

(15 april 1993)

Sedert de vaststelling van Richtlijn 92/43/EEG ⁽¹⁾ inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna, waarmee de bepalingen worden aangevuld die reeds van kracht zijn geworden bij Richtlijn 79/409/EEG ⁽²⁾ inzake het behoud van de vogelstand, heeft de Gemeenschap een volledige wetgeving met betrekking tot beschermde gebieden en het natuurlijk erfgoed.

Beide richtlijnen leggen de Lid-Staten de verplichting op om speciale beschermingszones aan te wijzen en de achteruitgang van leefgebieden en de specifieke verstoring van soorten in die gebieden te voorkomen. Dergelijke zones zijn

reeds ten dele geclassificeerd op grond van Richtlijn 79/409/EEG, terwijl de aanwijzing ervan uit hoofde van Richtlijn 92/43/EEG in de komende jaren zal plaatsvinden. Zo zal het coherente netwerk „Natura 2000” tot stand komen, waarmee ook het onvervreemdbaar Europees erfgoed zal worden gedefinieerd.

Daarnaast zijn in beide richtlijnen strenge regels vastgelegd ten aanzien van de jacht; zo is het ondermeer verboden om op beschermde soorten te jagen. De mate waarin de jacht op andere soorten alsook bepaalde vormen van grondgebruik in de beschermingszones zijn toegestaan, wordt van geval tot geval geregeld bij specifieke voorschriften die door de Lid-Staten worden opgelegd ten einde te voldoen aan de algemene eisen van bovengenoemde richtlijnen.

⁽¹⁾ PB nr. L 206 van 22. 7. 1992.⁽²⁾ PB nr. L 103 van 25. 4. 1979.**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 384/93**van mevrouw **Ursula Schleicher (PPE)**aan de **Commissie van de Europese Gemeenschappen**

(3 maart 1993)

(93/C 185/115)

Betreft: Beschikking van de Commissie inzake de vragenlijsten voor de richtlijnen voor de sector water

Overeenkomstig Beschikking 92/446/EEG van de Commissie ⁽¹⁾ moeten de verslagen van de Lid-Staten over de uitvoering van bepaalde richtlijnen van de Gemeenschap met het oog op de bescherming van het aquatisch milieu aan specifieke eisen voldoen. Deze eisen zijn in het licht van de richtlijn betreffende de afvalstoffen afkomstig van de titaandioxyde-industrie (78/176/EEG ⁽²⁾) in de in januari 1993 door de Raad goedgekeurde versie volledig ontoereikend.

Hoe denkt de Commissie de eisen die aan deze verslagen worden gesteld aan te passen, opdat de essentiële gegevens over de vermindering van de afvalstoffen afkomstig uit de titaandioxyde-industrie (lozingen in zee) worden geregistreerd?

⁽¹⁾ PB nr. L 247 van 27. 8. 1992, blz. 10.⁽²⁾ PB nr. L 54 van 25. 2. 1978, blz. 19.

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**

(26 april 1993)

De Commissie is zich bewust van het door het geachte Parlementslid vermelde probleem in verband met de voor de Lid-Staten bestemde vragenlijst betreffende Richtlijn 78/176/EEG (titaandioxyde) (tijdvak 1993—1995) die zich in bijlage bevindt bij Beschikking 92/446/EEG van de Commissie, en de nieuwe bepalingen van Richtlijn 92/112/EEG van de Raad ⁽¹⁾.

Toen deze beschikking werd vastgesteld, was er over Richtlijn 92/112/EEG op 18 juni juist een gemeenschappe-

lijk standpunt door de Raad vastgesteld. Derhalve konden de bepalingen daarvan niet precies in de vragenlijst worden verwerkt.

Niets verzet zich ertegen dat de bij de beschikking vastgestelde vragenlijst te zijner tijd wordt gewijzigd volgens de procedure van artikel 6 van Richtlijn 91/691/EEG van de Raad⁽²⁾ tot standaardisering en rationalisering van de verslagen over de toepassing van bepaalde richtlijnen op milieugebied. Deze wijziging zou eventueel voor 30 juni 1995 moeten gebeuren opdat zij volgens artikel 4 van de bovengenoemde richtlijn zes maanden vóór de aanvang van de volgende verslagperiode (1 januari 1996 tot en met 31 december 1998) aan de Lid-Staten kan worden voorgelegd.

Ten slotte zij erop gewezen dat de Lid-Staten echter verplicht zijn zich uiterlijk op 15 juni 1993 naar deze richtlijn te voegen. In de antwoorden van de Lid-Staten op de huidige vragenlijst moet derhalve tot uitdrukking komen dat Richtlijn 92/112/EEG inmiddels is omgezet en ten uitvoer gelegd. Bijgevolg mag de storting van titaandioxyde-afval in zee — hetgeen vanaf 15 juni 1993 door Richtlijn 92/112/EEG wordt verboden — met ingang van die datum niet meer worden toegestaan, zodat de desbetreffende vragen van de vragenlijst in principe overbodig worden.

⁽¹⁾ PB nr. L 409 van 31. 12. 1992.

⁽²⁾ PB nr. L 377 van 31. 12. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 386/93

van de heer Paul Staes (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(3 maart 1993)

(93/C 185/116)

Betreft: Natuurreservaat het Zwin en vogelbeschermingsrichtlijn van 1979

In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 603/92⁽¹⁾ meldt de Commissie dat ze „om uitvoerige informatie zal verzoeken en de nodige maatregelen zal treffen om te garanderen dat de communautaire milieuwetgeving correct wordt toegepast”.

1. Welke informatie heeft de Commissie inmiddels in haar bezit?
2. Welke conclusie trekt de Commissie uit deze informatie?
3. Welke maatregelen heeft de Commissie genomen?

⁽¹⁾ PB nr. C 317 van 3. 12. 1992, blz. 21.

Antwoord van de heer Paleokrassas namens de Commissie

(16 april 1993)

De Commissie heeft nog geen antwoord ontvangen op het verzoek om informatie dat zij aan de Belgische instanties heeft gericht.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 387/93

van de heer Paul Staes (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 maart 1993)

(93/C 185/117)

Betreft: Beleidsvacuüm in België inzake de toepassing van de milieurichtlijnen

In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 385/91⁽¹⁾ deelt de commissaris mij mede dat de Commissie „zal natrekken of er in dit geval inbreuken op het communautair recht zijn geweest”.

1. Kan de Commissie mij mededelen welke informatie zij inmiddels ingewonnen heeft?
2. Welke zijn de conclusies van de Commissie?
3. Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen?

⁽¹⁾ PB nr. C 195 van 25. 7. 1991, blz. 34.

Antwoord van de heer Paleokrassas namens de Commissie

(19 april 1993)

De Commissie is tot de conclusie gekomen dat België in het in schriftelijke vraag nr. 385/91 genoemde geval geen inbreuk heeft gepleegd op het Gemeenschapsrecht.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 479/93

van de heer Bryan Cassidy (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(12 maart 1993)

(93/C 185/118)

Betreft: Rang en bij de Commissie naar nationaliteit

Kan de Commissie een overzicht geven van de onderverdeling naar graad en nationaliteit van het bij haar werkzame personeel per 1 januari 1993?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**

(4 mei 1993)

De Commissie zendt de tabellen met de gevraagde informatie rechtstreeks toe aan het geachte Parlementslid en aan het Secretariaat-generaal van het Parlement.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 507/93

van mevrouw Brigitte Ernst de la Graete (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(29 maart 1993)

(93/C 185/119)

Betreft: Demonstratieprojecten en technische bijstand op het gebied van de milieubescherming

Op 11 september 1992 heeft de Commissie besloten financiële steun te verlenen voor 42 demonstratieprojecten en projecten voor technische bijstand op het gebied van de milieubescherming.

Zou de Commissie een korte toelichting kunnen geven op de doelstellingen van elk van deze projecten en de organisaties of personen die deze projecten gaan uitvoeren?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**

(22 april 1993)

De 42 door de Commissie op 11 september 1992 goedgekeurde demonstratieprojecten en projecten voor technische bijstand op milieugebied zullen, evenals de 23, 26 en 4 projecten die respectievelijk op 9 november en op 2 en 22 december 1992 werden aangenomen, binnenkort in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* worden gepubliceerd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 520/93

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de ministers van de Buitenlandse Zaken van de Lid-Staten van de Europese Gemeenschappen in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen

(29 maart 1993)

(93/C 185/120)

Betreft: Schending van het internationale recht door de Torricelli-wet

Kunnen de ministers in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen mededelen, gezien het feit dat de Torricelli-wet die onlangs in het Amerikaanse Congres is goedgekeurd, het internationale recht schendt, hoe zij van plan zijn te handelen teneinde de Verenigde Staten ertoe over

te halen de wet in te trekken? Zijn de ministers in het kader van de Europese politieke samenwerking bijeen van plan te benadrukken dat de Europese Gemeenschap, indien de Verenigde Staten weigeren de wet HR 5006 betreffende de handel van derde landen in te trekken een richtlijn zal uitvaardigen om te vermijden dat firma's met zetel in de Gemeenschap worden blootgesteld aan maatregelen ter uitbreiding van de jurisdictie van derde landen en om deze firma's tegen desbetreffende druk te beschermen? Kunnen zij vervolgens juridische procedures tegen de internationale implicaties van deze reeds bekrachtigde wet bestuderen en op gang brengen?

Antwoord ⁽¹⁾

(24 mei 1993)

Het geachte Parlementslid wordt verwezen naar het antwoord dat de Raad op 18 november 1992 op vraag H-1065/92 van mevrouw Piermont heeft gegeven.

⁽¹⁾ Dit antwoord werd gegeven door de daarvoor bevoegde Raad van de Europese Gemeenschappen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 608/93

van mevrouw Christine Crawley (S)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(1 april 1993)

(93/C 185/121)

Betreft: Kinderen van gescheiden of gescheiden levende ouders

De toegenomen mobiliteit in Europa heeft er onder meer toe geleid dat het steeds vaker voorkomt dat gescheiden of gescheiden levende ouders van kinderen in verschillende Lid-Staten leven. Wanneer er geen sprake meer is van een goede communicatie tussen de ouders is het voor hen zeer problematisch om goede contacten te onderhouden met het kind (of de kinderen), zelfs indien er in rechte formele afspraken over het bezoekrecht gemaakt zijn. Welke maatregelen zou de Raad kunnen nemen om deze situatie te vereenvoudigen? Zou eventueel bewerkstelligd kunnen worden dat toezicht op de naleving van gerechtelijk vastgestelde bezoekrechtprocedures wordt uitgeoefend in andere Lid-Staten dan slechts in de Lid-Staten waar deze zijn vastgesteld? Welke andere maatregelen kan de Raad nemen om de situatie voor deze groep kinderen te vergemakkelijken?

Antwoord

(1 juni 1993)

Het bezoekrecht voor gescheiden ouders maakt deel uit van het familierecht. Dit gebied valt onder de wetgeving van de Lid-Staten. Hetzelfde geldt voor de door de geachte

Afgevaardigde genoemde maatregelen om de uitvoering van de gerechtelijke beslissingen in de Lid-Staten te waarborgen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 681/93
van de heer Yves Verwaerde (LDR)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(6 april 1993)

(93/C 185/122)

Betreft: BTW op kunstvoorwerpen, antiek en collectiestukken

Kan de Raad zeggen op welke termijn de onderhandelingen over het verlaagde BTW-tarief voor kunstvoorwerpen, antiek en collectiestukken kunnen leiden tot invoering van een gemeenschappelijk stelsel?

Kan hij verduidelijken hoe het speciale belastingstelsel voor in- en uitvoer van kunstgoederen eruit zal gaan zien?

Welke zouden de toepassingsregels voor een speciaal Brits stelsel zijn, vooropgesteld dat daar nog steeds sprake van is?

Antwoord

(24 mei 1993)

Momenteel worden in de Raadsinstanties in een krachtig tempo besprekingen gevoerd over het voorstel voor een richtlijn betreffende de bijzondere BTW-regeling van toepassing op gebruikte goederen, kunstvoorwerpen, voorwerpen voor verzamelingen en antiquiteiten, opdat de Raad in juni aanstaande een uiteindelijk besluit kan nemen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 694/93
van de leden Christopher Jackson, Amédée Turner, Lord Bethell (PPE), Dieter Rogalla en Lode Van Outrive (S)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(7 april 1993)

(93/C 185/123)

Betreft: Annuleren van uitnodigingen aan Europol door EP-leden

1. Is het de Raad bekend dat ambtenaren in de Trevi-werkgroep hebben besloten dat hun regeringen er niet mee

akkoord dienen te gaan dat Europol-personeel vergaderingen van het Europees Parlement bijwoont en dat voor contacten tussen ongeacht welke Europol-ambtenaar en het Europees Parlement of ongeacht welk onderdeel daarvan de toestemming is vereist van de Lid-Staat die de ambtenaar te werk stelt?

2. Is het de Raad bekend dat dientengevolge de afzonderlijke afspraken van de Interfractiewerkgroep grenzen en de Commissie openbare vrijheden en binnenlandse zaken om met Europol bijeen te komen zonder voorafgaand overleg kort voor de geplande ontmoetingen zijn geannuleerd?

3. Is het de Raad bekend dat leidinggevende Europol-ambtenaren gereed en bereid waren om beide vergaderingen bij te wonen ten einde het begrip van de democratisch gekozen leden voor Europol te verbeteren?

4. Is de Raad op de hoogte van het grote aantal precedents dat is geschapen voor officieren in actieve dienst, officieren van de politie, ambtenaren van buitenparlementaire instellingen en ministers en ambtenaren uit alle Lid-Staten die regelmatig vergaderen met parlementaire instellingen, interfractiewerkgroepen en groepen EP-leden?

5. Op basis waarvan is hij, wat deze precedents betreft, van oordeel dat contacten tussen EP-leden en Europol zoveel schade kunnen aanrichten dat zij moeten worden verboden?

6. Hoe denkt hij de uitwisseling van informatie tussen instellingen als Interpol en het Europees Parlement te vergemakkelijken?

Antwoord

(28 mei 1993)

Aangezien de Gemeenschap momenteel geen bevoegdheid heeft voor de werkzaamheden van Trevi of Europol, beide zijn intergouvernementeel van opzet, kan de Raad niet gedetailleerd ingaan op de in de vraag genoemde problemen. Wel is het zo dat eventuele contacten met het Europees Parlement op het gebied van Europol onder auspiciën van het fungerend Voorzitterschap georganiseerd moeten worden en dat er onlangs regelingen getroffen zijn voor een bezoek van een delegatie van het Europees Parlement aan Europol.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 921/93

van de heer Paul Staes (V)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(27 april 1993)

(93/C 185/124)

Betreft: Constructie van het nieuwe gebouw van de Raad in Brussel

Ik dank de Raad voor het antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 3127/92 ⁽¹⁾ aangaande de constructie van het nieuwe gebouw van de Raad in de Wetstraat. Ik stel echter vast dat ik geen antwoord krijg op de punten 3 en 4 van deze vraag. Ik herhaal dan ook dit gedeelte van mijn vraag en wens zo spoedig mogelijk een antwoord:

1. Kan de Raad bevestigen dat voor het isolatiemateriaal gebruik werd gemaakt van geëxtrudeerd polystyreen? Is de Raad op de hoogte dat dit isolatiemateriaal (geëxtrudeerd polystyreen) schadelijk is voor het leefmilieu?
2. Kan de Raad mij mededelen welke ecologische criteria gehanteerd werden bij het bepalen van het isolatiemateriaal?

⁽¹⁾ PB nr. C 81 van 22. 3. 1993.

Antwoord

(1 juni 1993)

Ter aanvulling van het antwoord op schriftelijke vraag nr. 3127/92 wordt het geachte Parlementslid eraan herinnerd dat de Belgische Staat optreedt als opdrachtgever voor de constructie van het nieuwe Raadsgebouw. De bouwmaterialen moeten derhalve voldoen aan de Belgische regelingen ter zake.

Op grond van deze regelingen is geëxtrudeerd polystyreen toegestaan; het gekozen produkt is bovendien conform het Protocol van Montreal en het Verdrag van Kopenhagen, d.w.z. zonder CFK's, gefabriceerd.

De Raad heeft de bouwheer verzocht voor het isolatiemateriaal evenals voor alle overige bouwmaterialen produkten te vereisen die het milieu zo min mogelijk belasten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 979/93

van de heer Ernest Glinne (S)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(29 april 1993)

(93/C 185/125)

Betreft: Onverantwoorde deregulering van het internationale financiële bestel

De Internationale Federatie van beampten, technisch en kaderpersoneel heeft in november van het afgelopen jaar een brief gericht aan de Commissie waarin onder meer het volgende stond: „Het volume van het korte kapitaal dat dagelijks omgaat op de wisselmarkten ligt ver boven de monetaire reserves van de geïndustrialiseerde wereld. Het onophoudelijk zoeken naar een beter rendement heeft thans een zodanig punt bereikt dat de inspanningen die in de reële economie door regeringen, werkgevers en werknemers worden ondernomen om in de echte behoeften te voorzien, door het produceren van goederen en het verlenen van diensten, worden ondermijnd. (. . .) Gezien de gebeurtenissen van de afgelopen weken is het dringend geboden dat de Europese Commissie het functioneren van de internationale kapitaalmarkten aan een onderzoek onderwerpt, in de context van de overgang naar de monetaire unie. (. . .) Het is derhalve onontbeerlijk de gevolgen van het vrije kapitaalverkeer kritisch te bezien, vast te stellen hoe dit vrije verkeer het economisch beleid vervalst, en welke hervormingen het mogelijk zouden maken de voordelen die het kapitaalverkeer oplevert te optimaliseren en tegelijkertijd de kosten en de speculatiemogelijkheden tot een minimum te beperken.”

Aangezien de Commissie heeft medegedeeld voornemens te zijn een studie aan dit probleem te zullen wijden, zou ik gaarne vernemen hoe het staat met deze studie en tot welke — al dan niet voorlopige — conclusies zij is gekomen, en wat het standpunt van de Raad ter zake is.

Antwoord

(24 mei 1993)

De ministers van Financiën zullen hun beraad over de recente monetaire onrust voortzetten tijdens hun ontmoeting op 21/22 mei, waaraan ook de Commissie deelneemt. De besprekingen worden gevoerd op basis van rapporten die het Monetair Comité en het Comité van presidenten van de Centrale Banken aan de ministers zullen voorleggen.